CALORIFERS DE GOMA
(Botelles per a aigua calenta)
La millor fabricació
i la més econòmica
Cautxú Català - Corts Catalanes, 615
Sucursals: Ronda de Sant Pere, 12,
i Passeig de Gràcia, 127

LA PUBLICITAT

ANY LIV.—NUM. 17.953.—PREU: 10 CENTIMS — BARCELONA, DIMECRES, 24 DE FEBRER DE 1932
TALLERS D'IMPRENTA: CARRER BARBARA, 11 I 13. — TELEFON 19603 — REDACCIO I ADMINISTRACIO: CORTS CATALANES, 589, 1.er, TELEFON 11430

APARELLS DE MESURA
ELECTRICA
METRON
Fabricació catalana
Plaça de Catalunya, 9

Una llengua, una ànima

L'atzar ha fet que el plantejament legal del problema lingüístic a Catalunya coincidís amb el debat sobre l'ús de les llengües en l'administració pública de Bèlgica. I ha fet també que el plantejament del problema de la Universitat catalana coincidís amb el conflicte universitari a Finlàndia. Aquestes coincidències ofereixen als catalans una excellent avinentesa per a les comparances alliçonadores. Per això, tot esperant el moment de comentar el final del debat lingüístic a la Cambra belga, parlarem ací del conflicte que s'ha produït per la qüestió de les llengües a la Universitat d'Helsinki, capital de la República finlandesa.

Aquests dies hi ha vaga d'estudiants en aquella Universitat, que té més de dos mil alumnes i és l'única Universitat completa de Finlàndia. No és pas una vaga sense solta, per fer soroll o per fer festa, ni una vaga per qüestions professionals com la de disposar que les adrogueries no poden vendre específics. Els estudiants d'Helsinki — nom finès de la ciutat d'Helsingfors— fan vaga per un motiu idealista. Ells volen que la llengua d'ensenyament sigui allí només que la finesa. No volen l'actual bilingüisme, en virtut del qual les càtedres queden desdoblades: classes en finès i classes en suec. Uns mots del poeta Oksanen inspiren la protesta: *iksi kieli, iksi mieli* (una llengua, una ànima).

Trobem a la Universitat d'Helsinki el mateix problema fonamental que ha estat debatut llargs anys a la Universitat de Praga, a la de Brno, a la de Lemberg i a la de Gant, i que també ho és a la Universitat de Barcelona. La realitat ens mostra que els casos ja resolts del tot, ho han estat per l'unilingüisme, amb una sola Universitat o amb dues Universitats corresponents a cada una de les llengües. I la mateixa direcció porten les coses a Finlàndia.

A Praga, capital de Txecoslovàquia, la lluita acabà amb l'establiment de dues Universitats, la txeca i l'alemanya, fórmula que la República ha confirmat. A Brno (el nom alemany és Brünn) ha estat creada una Universitat completament txeca. A Gant, la total flamenquització de la Universitat única és un fet, i a aquest resultat hi han contribuït decisivament els socialistes belgues, amb Camil Huysmans i Emili Vandervelde al capdavant.

Les diverses fórmules d'Universitat bilingüe a tot arreu han fracassat o van en camí de fracassar. En el segle passat, molts patriotes txecs eren partidaris del bilingüisme en les Universitats, com a fórmula per a conquerir els majors drets possibles per a la llengua pròpia. Amb un mot propi de llatinistes (la coneixença del llatí és molt estesa a Txecoslovàquia), l'anomenaven "utraquisme"—d'*utraque*, l'una i l'altra — la fórmula de l'ensenyament en les dues llengües. Llurs esforços s'adreçaven a "utraquitzar" la Universitat de Praga i la d'Olomuc (Moràvia), totes dues alemanyes. Però les lliçons de l'experiència els feren canviar de tàctica, i avui no hi ha "utraquistes" en la terra txeca. A la regió de Bohèmia — centre vital de la pàtria, com ho és el Principat dins la Catalunya gran — existeix una forta minoria germànica procedent de les immigracions de segles enrera, i els alemanys tenen a Praga llur Universitat, a part de la txeca. I així han finit a la capital aquelles baralles i aquelles bullangues que durant mitja centúria pertorbaren ensems la vida política i la vida escolar.

* * *

Abans, a la Universitat d'Helsinki imperava la llengua sueca. El llenguatge finès era considerat, àdhuc per molts de finesos, com una llengua inservible per als alts menesters de la cultura. Després li fou oberta la porta a tall d'escletxa. Més endavant li fou oberta de bat a bat. Els estudiants finesos poden, d'alguns anys ençà, cursar en l'idioma propi totes les matèries essencials. Això no ha estat suficient, i es demana ara que la Universitat d'Helsinki sigui plenament finesa. Havent rebutjat la Dieta un projecte de llei concebut en aquest sentit, els estudiants finesos, segons llegim a la Premsa estrangera, han declarat la vaga per vuit dies.

Els sueco-finlandesos, o sigui els finlandesos de llengua sueca, formen a Finlàndia una minoria que minva progressivament. Dels 3.500.000 habitants d'aquella República, uns 350.000 parlen el suec. Són els descendents dels suecs que s'establiren al litoral de ponent i migdia de Finlàndia en el temps de la dominació sueca, que durà del segle XII a principis del segle XIX. Els suecs formaven a Finlàndia la classe instruïda, burgesa i governant. L'ascens del moviment nacional finès, primerament lingüístic i després polític, ha anat enderrocant l'hegemonia de la minoria sueca. La llengua popular — una dolça llengua de gran vàlua poètica — era menyspreada, fa cent anys, com un *patois* vulgar. Avui és llengua literària, oficial i cultural, i esdevé l'expressió única de l'ànima de la pàtria.

* * *

A Praga, la solució de les dues Universitats és justa. No creiem que fos injusta a Helsinki, puix que a Finlàndia, igual que a Bohèmia, els habitants que parlen la segona llengua com a llengua materna corresponen a una massa considerable antigament establerta al país i que no és absorbida per assimilació. En una altra ciutat finlandesa, Turku, la República ha creat dues Universitats, encara incompletes, de llengua sueca l'una i de llengua finesa l'altra.

A Barcelona, al contrari, la solució justa i bona és la de la Universitat única de llengua catalana i en mans del Govern català, solució que no és incompatible amb un breu període de transició ni amb les concessions que cordialment farien els catalans a la llengua castellana. Aquesta és la nostra veritable tesi. Allò que no admetem és l'"utraquisme", la Universitat fonamentalment bilingüe i mixta, convertida en fogar confusionari de dues cultures i sotmesa a un condomini de l'Estat i la Generalitat. Si per evitar aquesta mistificació i aquest vesper calgués acceptar la solució de les dues Universitats, nosaltres l'acceptaríem, tot dient, com el poeta finlandès: ¡una llengua, una ànima!

A. ROVIRA I VIRGILI

FULL DE DIETARI

ARA COMENÇA EL DRAMA

El discurs del senyor Alexandre Lerroux i les reaccions que ha promogut en el seu auditori, així pròxim com remot, plantegen de bell nou el problema del líder i la massa.

Aparentment els capitostos són els que guien, els que menen, els que dirigeixen. D'aquí ve que hom els anomenin capitostos, líders, cabdills o, més emfàticament encara, conductors de multituds.

Però, en la realitat profunda de la vida, ¿quants capitostos són enterament dignes d'aquest nom?, ¿quants líders representen una pura victòria de l'individu ben dotat sobre la massa?

Segurament aquesta pura victòria — si donem al mot "pura" una qualitat precisa — no es produeix mai. En tota acció directiva o governamental hi ha sempre un començament de polarització de dues forces, per bé que llur intensitat sigui d'una desigualtat manifesta. El que mana, per poc que sigui, està influït per la idiosincràsia del que obeeix.

Ara bé: aquí no pretenem posar el problema en aquests termes extrems i esterilitzats. Per dir que un líder és digne d'aquest nom, ens acontentem de veure que li pertoca la iniciativa, que imposa d'una manera preponderant el seu criteri. I quants líders hi ha que siguin capaços de fer semblant cosa?

Pocs. Potser cada dia menys. Les masses han deixat d'ésser una argila tova i malleable. Ja no limiten a exercir sobre els directors una atracció vaga, obscura, intermitent. Llur apetència s'ha concretat i definit d'una manera que pot fer enveja a les masses chorals més disciplinades... Sovint demanant impossibles, monstruositats, follies; però les demanen amb una dicció clara i enèrgica.

Abans un líder feble endevinava, mitjançant una mena de tentacles espirituals, les aspiracions secretes de la multitud, les aspiracions que ella mateixa era incapaç d'expressar en veu alta, i gràcies a aquesta endevinació mantenia el seu fictici cabdillatge. Ara no calen tentacles subtils: n'hi ha prou de tenir orelles.

Sembla ja evident que de les quaranta mil persones que varen escoltar el senyor Lerroux a la plaça de braus madrilenya, n'hi va haver poques que s'entusiasmessin amb la seva moderació i el seu governamentalisme. Volien "hule". Volien "jarana". Volien trencadissa.

I el drama interessant comença ara: ¿el senyor Lerroux aconseguirà que molts dels seus oients passin d'aquests desigs espectaculars i sorollosos a desigs més grisos i més enraonats? ¿Perdrà aquests partidaris defraudats i en guanyarà d'altres que mai l'havien seguit? ¿Restarà sol amb les seves idees actuals?

CARLES SOLDEVILA

Envieu les notes en català!

Aviat, abans de l'any de la picor, serà discutit l'Estatut

El conflicte entre la Xina i el Japó

Els japonesos han experimentat una severa desfeta a Kiang-Wan

El Govern japonès ha determinat doblar els contingents de Xang-Hai

Una acusació contra els fabricants i banquers nord-americans que ajuden el Japó contra Xina

No és cosa fàcil tenir una idea exacta de les coses que succeeixen a l'Extrem Orient i menys si es tracta de qüestions que afecten els afers interiors dels països del sol ixent. Així, doncs, per bé que tenim detalls telegràfics dels resultats de les eleccions recents al Japó, no hem rebut, per ara, detalls de com han estat efectuades. En primer lloc, al Japó hi ha un sistema electoral molt restringit i per altra banda l'experiència d'altres països més propers (Polònia, Iugoslàvia) ens ha demostrat com és fàcil a un govern aconseguir, per mitjà d'una ficció constitucional, una gran majoria parlamentària.

El Japó, que no solament ha sabut assimilar molts procediments europeus, sinó que en determinats aspectes ha demostrat que sap anar molt més enllà, acaba d'efectuar unes eleccions legislatives que ho ndonat al govern una majoria de cent trenta-sis vots damunt de tots els altres partits plegats. Els disturbis recents amb motiu de l'enterrament de l'ex-ministre liberal Inuya i les protestes sorgides contra l'acció japonesa a Xang-Hai, són detalls que fan dubtar una mica de la sinceritat d'aquestes eleccions.

Si com és probable aquests resultats no responen al general sentiment popular, el militarisme imperant al Japó està jugant al poble una passada d'aquelles que són difícils de perdonar, i tard o d'hora n'ha d'experimentar els efectes. Si, per contra, el poble s'ha solidaritzat amb els actuals governants, és evident que serà el primer de penedir-se d'haver concedit la seva confiança als representants de l'imperialisme més ferotge que actualment existeix al món.

En aquest cas, es fa difícil d'imaginar de quins mitjans de propaganda s'haurà valgut el govern per aconseguir la confiança popular. Si ha servit de propaganda la necessitat expansiva del Japó i com a conseqüència d'aquesta necessitat, l'acció que porta a terme a la Manxúria i a Xang-Hai, el poble japonès haurà rebut l'endemà mateix de la seva adhesió al govern, un advertiment dolorosíssim, capaç de portar-lo molt aviat al desengany.

I és que els fets de Xang-Hai són prou eloqüents perquè calgui fer-ne cap comentari.

Als cercles internacionals dominava la confiança que la darrera acció dels expedicionaris japonesos contra les forces xineses que defensen Xapei, seria una gesta ràpida d'efectes fulminants. Amb la Xina vençuda, hom creia que la solució pacífica de la qüestió no es faria esperar. Això mateix, i tal vegada amb un gran d'esperances més crescut, havia de creure el poble japonès, la desillusió del qual conservarà les mateixes proporcions.

El Japó disposa que es doblin les forces expedicionàries a Xang-Hai. No sabem què passarà després d'aquesta tramesa de forces. Però si la sort afavoreix Xina, ¿per quines absurdes raons s'ha de desconfiar de la possibilitat d'un ràpid arranjament pacífic?

P. M.

Armes als convents en 1641

Parlàvem en un article precedent de la intervenció que els eclesiàstics i religiosos havien tingut en la guerra dita dels Segadors i de l'expulsió de què foren objecte els frares catalans dels convents de Tortosa, acusats del pecat de patriotisme i de convivència amb els rebels. Altres papers de l'època ens parlen d'un altre fenomen que es produïa aleshores, i s'ha reproduït en èpoques posteriors, en períodes d'agitació política abrandada: la troballa d'armes als convents.

Tenim davant dels ulls un paper esgrogueït de l'any 1641, on es parla d'una troballa semblant als convents de Perpinyà. Aquesta vila sofria aleshores els rigors de l'ocupació per l'exèrcit reial, després d'haver estat víctima d'un canoneig i un saqueig que van restar, en la història d'aquesta lluita, com una de les atrocitats més revoltants comeses per les tropes de Felip IV a Catalunya—una d'aquelles atrocitats amb les quals el rei tingué després bona cura a declarar-se dessolidaritzat, ni més ni menys que amb el saqueig i execucions de Cambrils, commemorats recentment. La dissortada vila de Perpinyà havia encara de sofrir un setge, al qual acudiria el propi rei de França en persona, i els sofriments dels habitants hi arribarien al paroxisme, víctimes com serien no sols de la fam i de l'expugnació, sinó també de les més cruels vexacions per part dels defensors de la plaça.

La troballa d'armes a què ens hem referit degué ésser cap a les acaballes de l'any 1640, perquè en tenim notícia per una comunicació del Consell d'Aragó al rei Felip IV, datada el 4 de gener. S'hi fa referència a una lletra del Mestre de Camp, Gerónimo Roo, que escriví al rei dient "que en algunos conventos de Perpiñán se habian hallado muchas armas que estaban escondidas debajo los Altares i que se iban manifestando más armas de otros conventos, ponderando la poca seguridad que se puede tener de la gente de aquella villa".

El rei, en vista de la qualitat de l'afer, va manar, per consulta de la Junta d'Execució, que es veiés en el Consell d'Aragó. Aquest — el Cardenal de Borja i el Protonotari Pedro de Villanueva — va informar que "habiéndose discurrido sobre ello, parece que se podría escribir al Marqués de los Vélez (el general de l'exèrcit d'invasió i virrei — no reconegut — de Catalunya) que por via de los Provinciales disponga que se ordene a los religiosos que entreguen las armas que estuvieren escondidas en sus conventos y encargando mucho al Marqués que atienda a los inconvenientes que se podrían seguir de que se armasen los Naturales mientras no hay correspondencia entre ellos y la gente de guerra". El rei va donar-hi lacònicament la seva conformitat amb aquests mots formularis i autògrafs: "Está bien".

¿Fou resultat d'aquesta i altres proves de patriotisme que van donar, abans i després d'aquella data, els religiosos dels convents perpinyanesos allò que els va fer víctimes de tants de maltractes? No havien passat gaires dies des que el Consell d'Aragó lliurava el seu informe sobre la troballa d'armes als convents, quan una nova consulta relativa als religiosos de Perpinyà hi arribava. Els del convent del Carme s'havien adreçat al rei representant-li l'estat de misèria i destrucció al qual l'havien reduït els soldats malalts que s'hi havien estatjat. Ells els havien rebut, a petició del comte de Santa Coloma, i els que guariren van deixar tan arruïnat el convent que solament de netejar-lo va costar més de dos-cents escuts, sense comptar altres danys que van fer a les parets, portes i teulades! Aquests hostes, es pot ben dir que van posar en pràctica un repugnant adagi castellà, que no pot menys de venir a la memòria en llegir aquestes notícies.

Però això no fou tot. El dia terrible de l'entrada de l'exèrcit reial a Perpinyà — l'exèrcit que arribava fugitiu del Principat — van caure damunt del convent els alemanys i els valons, i trencant parets i portes, van endur-se'n la roba, per valor de tres mil escuts, "no dexandoles — diu el memorial — aun un jergón para dormir, ni platos para comer". Augmentant el nombre de soldats malalts, van desallotjar els monjos de gran part del convent. I per si no fos prou, no havent-hi ja romàs cap objecte de valor, hi van fer irrupció trenta o quaranta mosqueters, a pretext que hi havia catalans amagats, però amb l'objectiu concret de saquejar el rebost i les arques d'allò que hi restava encara i omplint de passada d'amenaces i d'improperis els monjos esfereïts. "Y en seis ocasiones — afegeix el memorial — han rompido el convento para robarlo y los enfermos que lo habitan han quemado las puertas de las celdas y de la iglesia y la mitad del coro, derribando oficinas y profanando la clausura del convento, rompiendo y derribando paredes, sin otro provecho ni motivo que la ociosidad, de manera que lo han dexado inhabitable, y deshecho el órgano, hurtado muchos cañones..." En més de sis mil ducats són calculats els danys, i els monjos no poden pensar en reparar-los amb les rendes del convent, perquè totes provenien dels municipis del Roselló i "tots estan cremats i assolats".

A través d'un sol paper — d'un sol cas — podem veure la situació de Catalunya, i més concretament la del Rosselló, en aquells anys horribles de 1640 i 1641. El propi Consell d'Aragó, format per enemics o desafectes a Catalunya, va recomanar al rei, en aquella ocasió, pietat i clemència per als religiosos del Carme de Perpinyà. I el rei va prendre la ploma i, amb una lletra alta i elegant, va posar damunt del memorial: "Está bien."

FERRAN SOLDEVILA

Els combats segueixen a tota la línia

Xang-Hai, 23. — A les cinc del matí, hora local, els japonesos han reprès el furiós bombardeig d'artilleria grossa sobre Xapei. Els xinesos contesten al bombardeig amb peces de campanya.

Els nipons anuncien que a Woo Sung, l'ala dreta japonesa que intenta enrotllar Xapei pel NO., ha avançat dues milles. En canvi, en el centre la resistència xinesa és tan forta que no se'ls ha pogut desallotjar de les seves posicions.

El poblet de Kiang Wang continua en poder dels xinesos, malgrat dels reforços japonesos.

Un comunicat oficial japonès diu succintament que es combat a tota la línia i que les pèrdues són nombroses. — Fabra.

L'atac dels japonesos a Kiang-Wan

Xang-Hai, 23. — Les impressions que es tenen del combat a mig matí, hora local, és d'una victòria xinesa sobre les forces japoneses que avançaven al nord de Kiang-Wan. En un moviment enrotllador, el flanc xinès ha aconseguit travessar la badia de Woo-Sung del nord, o sigui a reraguàrdia de la dreta de la línia japonesa.

Això ha obligat que els japonesos es retiressin precipitadament i que el llogarret de Miao-Hongxen, que havia estat ocupat dos dies abans pels japonesos, situat al nord-oest de Kiang-Wan, hagi estat recuperat pels xinesos.

A tot arreu es combat acarnissadament, i s'observa que els japonesos, quan després d'intens bombardeig amb artilleria de gros calibre es creuen poder avançar, es troben amb les metralladores i els fusells dels xinesos que no havien retrocedit ni un pam. Amb tot, es creu que les seves pèrdues en homes són molt importants.

Un testimoni ocular, situat des de l'hipòdrom de Kiang-Wan, assenyala que segueix desesperadament l'atac japonès sobre Kiang-Wan, però els xinesos no han pogut ésser desallotjats del terreny recuperat ahir.

Els japonesos intensifiquen el bombardeig per mitjà d'avions i artilleria grossa. L'aeròdrom de Hong-Jao ha quedat completament destroçat pel bombardeig japonès. — Fabra.

El fracàs de Kiang-Wan ha costat als japonesos enormes pèrdues

Xang-Hai, 23. — La gran batalla de Kiang-Wan s'ha descabdellat de la manera següent:

Protegida per una espessa cortina de fum, la infanteria japonesa llançà un furiós atac contra Kiang-Wan.

Els xinesos contestaren amb un violent foc de metralladores i fuselleria que travessava la cortina de fum. No és exagerat d'afirmar que una veritable pluja de metall caigué sobre les forces japoneses. La resposta xinesa causà innombrables víctimes al front nipó.

Llavors, malgrat tan enèrgica resposta, els japonesos intentaren enfonsar el sector Nord-oest del front xinès. La infanteria japonesa prengué per assalt les trinxeres xineses, però els xinesos els esperaven amb les baionetes, i no cediren ni un pam de terreny. Els japonesos es veieren obligats a retirar-se. Llur retirada fou ordenada, però el terreny era tan ple de cadàvers japonesos que en la retirada perderen la vida nombrosos soldats que es veien en la impossibilitat de córrer a causa del gran nombre de víctimes que hi havia damunt el camp.

Actualment les forces japoneses reposen. Sembla que per llur part foren posades en acció totes les possibilitats i que no compten amb reserves de cap classe.

El nombre de víctimes dels xinesos fou molt escàs perquè aquests en cap moment sortiren de llurs trinxeres. — Fabra.

Bombardeigs

Xang-Hai, 23. — Les autoritats navals japoneses anuncien que els avions japonesos bombardejaren i la destruïren, la base aèria de Su-Xow sobre el ferrocarril de Xang-Hai a Nanquín.

Durant tota la nit els xinesos han intentat bombardejar les unitats navals japoneses que són al riu Whan-Poo, però els seus trets han estat deficients. En canvi, tres obusos varen caure anit sobre el creuer italià "Libia". Un d'ells va caure prop dels dormitoris on descansaven doscents mariners, però sortosament l'obús no féu explosió. — Fabra.

Tots els súbdits japonesos tenen ordre d'evacuar Xang-Hai

Xang-Hai, 23. — Tots els súbdits japonesos residents a Xang-Hai, àdhuc els homes, han rebut l'ordre de preparar-se per abandonar el país i dirigir-se al Japó. — Fabra.

Una base xinesa destruïda

Xang-Hai, 23. — Un avió japonès ha destruït la base xinesa d'aviació de Fuchev. — Fabra.

El Japó decideix doblar els efectius de Xang-Hai

Londres, 23. — Telegrafien de Toquio a l'Agència Reuter que el Govern japonès ha decidit duplicar els efectius de les seves tropes a Xang-Hai. — Fabra.

Anglaterra es vol mantenir al marge del conflicte

Londres, 23. — L'opinió anglesa segueix amb inusitat interès i emoció els esdeveniments que es desenvolupen a Xang-Hai. Es evident que l'opinió general es decantava per un ràpid triomf de les forces nipones sobre els xinesos i que això com més ràpid hagués estat més hauria facilitat una acció pacífica que posés fi a la lluita.

Però l'obstinada resistència que han posat els xinesos i que ha desbaratat tots els plans de l'Estat Major japonès a l'extrem que aquest ha hagut de demanar amb urgència la tramesa de nous reforços ha fet canviar sensiblement la manera de jutjar de l'opinió.

No obstant, en general i reconeixent la gravetat de tot el que passa allí, la impressió és de mantenir-se neutrals i apartats totalment de la lluita Extrem Orient.

Els laboristes censuren agrament al govern al qual consideren que en les circumstàncies actuals no ha fet tot el que calia per a evitar el vessament de sang a Xang-Hai i l'acusen que amb la seva torpesa el país pot veure's arrossegat a un conflicte de greus conseqüències.

Els liberals insisteixen que per tots els mitjans, cal que la Societat de Nacions surti intacta en la seva reputació d'aquesta prova difícil en què l'ha collocat el Japó.

Els conservadors diuen simplement que Anglaterra no té altra missió que la de mantenir-se totalment allunyada del conflicte i tractar de salvaguardar les vides i els interessos britànics. — Fabra.

Mals averanys per al Japó

Londres, 23. — A la matinada telegrafien de Xang-Hai que, malgrat d'haver estat preses totes les disposicions perquè els súbdits britànics evacuïn aquella ciutat, són pocs els que l'han abandonada d'entre els 8.500 súbdits que hi resideixen.

Els anglesos, per la quantia i la importància dels interessos a Xang-Hai, són els que materialment sofreixen més del present estat de coses.

En general tots mostren llur sorpresa per la resistència xinesa, que no era esperada tan enèrgica, i els qui coneixen el caràcter xinès s'inclinen a creure que si el Japó no obté una victòria ulminant sobre ells, la lluita serà llarga i de conseqüències difícils de preveure per als nipons.

S'ha observat que nombrosos súbdits britànics i americans volen guerrejar amb les divisions xineses, malgrat que les autoritats europees i americans els han previngut del perill que auest acte els representaria.—

Una acusació contra diversos fabricants nord-americans que ajuden el Japó contra Xina

Washington, 23. — El senyor Linebarger, d'aquesta capital, que s'atribueix el càrrec de conseller jurídic del Govern nacional xinès, ha formulat davant la Comissió de Negocis Estrangers de la Cambra, acusacions de caràcter general, dient que diversos fabricants de municions i banquers americans ajuden el Japó contra Xina.

Ha afegit que amb el suport de banquers nord-americans, han estat venudes al Japó municions per valor de 181.000.000 de dòlars, mentre que ell no ha pogut obtenir un ajut anàleg a favor de Xina. — Fabra.

Es esperat un atac dels xinesos

Londres, 23. — Comuniquen de Xang-Hai a l'Agència Reuter que durant la jornada d'avui hi ha hagut tranquillitat en el front de Xapei, però que els japonesos esperen un vigorós atac dels xinesos cap a mitja nit.

El Japó contesta a la S. de N.

Toquio, 23. — El Govern japonès ha enviat la seva resposta a la Societat de Nacions. — Fabra.

Palau de la Generalitat

Notes diverses

El President de la Generalitat no va rebre ahir els periodistes. Com que tots els dimarts el senyor Macià rep el públic, l'avant-sala del seu despatx era plena de comisions que anaven a exposar afers múltiples i, per aquesta causa, el President no va poder rebre els representants de la premsa.

El seu secretari particular, senyor Alavedra donà compte d'haver-se rebut un telegrama dels exploradors catalans, senyors Nicolau M. Rubió, Joan Botey, Aristides Vallès, Jordi Puig i mecànic, que diu;

"Cotxe Barcelona ha travessat Sahara amb bandera catalana. - Rubió Botey."

També donà compte el senyor Alavedra de la festa que va celebrar-se abans d'ahir al vespre a la residència del President, amb motiu de complir-se el primer aniversari de la tornada del senyor Macià de l'exili.

Al despatx del conseller de Governació — el qual havia hagut de sortir del Palau per afers urgents — fou lliurat als periodistes el número 3 del "Butlletí de la Generalitat" corresponent al dia 15 d'aquest mes, amb el detall de tots els acords del Consell.

Acords del Consell

El Consell de Govern de la Generalitat de Catalunya, prengué en la seva darrera reunió, entre altres, els acords següents:

Aprovació dels següents pressupostos:

4.997'16 pessetes. Conservació de l'asfaltat de la carretera de Montesquiu al confí amb Lleida per Berga. Kms. 37 al 42.

24.956'09 pessetes. Reparació del ferm de la carretera de Sant Feliu de Codines a Centelles. Kms. 16'800 al final.

Comunicacions de la Comisaria de Girona manifestant que ha adjudicat definitivament a Agustí Germans i Masoliver, S. L., la subhasta de les obres del camí de la carretera de Madrid a França a la de Girona a Santa Coloma per Viloví, per la quantitat de 90.690 pessetes.

Proposta d'adaptació dels professors interins de l'Escola Superior d'Agricultura nomenats el dia 15 del mes que som, a l'estructura del pressupost vigent.

Concessió d'una subvenció de 2.500 pessetes a l'Ateneu Enciclopèdic Popular.

Concessió d'una subvenció de 2.500 pessetes al Politècnicum.

Instauració de l'Ensenyament d'acord amb les lleis de la República, a totes les institucions que depenguin de la Generalitat; encomanant als consellers respectius i als comissaris que proposin les mesures convenients per a dur a terme aquest acord.

Que passin a informe de la Comissió parlamentària de Justícia i Dret, diverses factures per obres realitzades i subministras fets, que foren objecte d'expedient anomenat de Depuració de Responsabilitats, per execució d'obres, lliur pagament, i altres conceptes, instruït l'any 1930.

Contribuir amb 10.000 pessetes a la subscripció oberta a favor de les víctimes del terratrèmol de Santiago de Cuba; i que es comuniqui aquest acord als Ajuntaments de Catalunya pregant-los prenguin part i que les quantitats que es recaptit, ingressin a la Caixa d'Estalvis de la Generalitat de Catalunya.

Quedar assabentat de la manera com han quedat constituïdes les Comissions Parlamentàries.

Quedar assabentat així mateix, amb satisfacció, que el senyor president ha disposat aquests darrers dies els següents lliuraments per atencions d'assistència Social i Cultura.

Hospital de l'Esperit Sant de Sant Adrià, pessetes 10.000.

Federació de Societats de Socors Mutus de Catalunya, pessetes 2.000.

Per l'habilitació de l'antic Hospital de la Santa Creu i Sant Pau, per ta d'installar-hi l'Institut d'Estudis Catalans, pessetes 6.057'85.

Feedració Catalana d'Atletisme, pessetes, 2.000.

Ateneu Enciclopèdic Popular, pessetes, 1.000.

Patronat de l'Escola de Teixits de Punt de Canet de Mar, pessetes 10.000

ELS TRIBUNALS

L'atemptat a l'enginyer de Can Girona

Ha estat detingut un individu anomenat Josep Sánchez Fernández, al qual s'acusa d'haver participat en l'atemptat de què fou objecte dies enrera l'enginyer director de la foneria Girona, senyor Jaume Prat.

Sembla que el detingut, que és d'ofici calderer, havia treballat en aquella foneria, de la qual fou acomiadat per la seva actuació sindicalista.

Segons versió, a la Jefatura Superior de Policia, amb motiu de la detenció de Sánchez, es presentà el propietari d'un establiment situat al carrer dels Mirallets, que el dia en el qual es cometé l'atemptat va veure fugir els que el realitzaren, caient davant el seu establiment un dels fugitius, i alesho-res fou amenaçat amb una pistola per un dels autors de l'atemptat, que va creure que el propietari de l'establiment es disposava a detenir l'individu que havia caigut a terra.

Sembla que aquest comerciant ha cregut reconèixer en el detingut l'individu que va caure a terra.

El detingut ha ingressat rigorosament incomunicat als calabossos del Jutjat de guàrdia a disposició del Jutjat encarregat d'instruir el sumari per l'expressat fet.

CONCLUSIO DELS SUMARIS OBERTS CONTRA UN ATRACADOR

Pel Jutjat de l'Oest han estat tramesos a l'Audiència, ja acabats, dos sumaris que instruïa contra Pere Navarro, que a la barriada de Sarrià es dedicava a atracar els xofers.

ASSENYALAMENTS PER A AVUI

AUDIENCIA TERRITORIAL

Sala primera.—Major quantia: Maria Gómez contra Joaquim Ramírez i altres.

Major quantia: Andreu Ejerique contra Emili Pla i altres.

Sala segona.—Incident: Ceclia Iglésies contra Joan Petit Iglésies.

Major quantia: Fustes Sarradell contra Ignasi Mallada.

AUDIENCIA PROVINCIAL

Secció primera.—Un oral per estafa contra Eduard Obiols.

Un altre oral, també per estafa, contra Camil Díaz.

Secció segona.—Un oral per injúries contra Angel Aztor.

Un altre oral per estafa contra Angel Ruiz Aguirre.

Secció tercera.—Un oral per furt contra Alfred Vàzquez.

Un altre oral per estafa contra Gabí Bartés.

Un altre oral, també per estafa, contra Pere Bartés.

Secció quarta.—Un oral per desordres públics contra Joan Solà.

Un altre oral per estafa contra Manuel Padrós.

La Medicina

"MONOGRAFIES MEDIQUES"

Aquesta setmana s'ha posat a la venda a les llibreries el volum extraordinari de "Monografies Mèdiques", que publica l'obra dels doctors R. Torres-Carreres i P. Bosch-Solà "Semiologia Rontgenològica de l'aparell respiratori intratoràcic", bellament illustrat amb 82 radiografies.

Ben aviat apareixerà l'opuscle 53 d'aquesta col·lecció, escrit pel doctor F. Duran i Jordà, titulat "Anàlisi i tècnica coprològica". Anirà illustrat amb una quinzena de gravats.

EL NOU LLIBRE DE JAUME AIGUADER

Dintre pocs dies sortirà el primer volum de la "Col·lecció Miquel Servet". Es l'obra de Jaume Aiguader i Miró, "Elogi dels metges i de la Medicina".

INSTITUT DE MEDICINA PRACTICA

En la darrera sessió científica celebrada a l'Institut exposà el doctor Bascompte Lakanal la seva conferència sobre "Bioquímica de l'iode i la seva aplicació en terapèutica clínica".

En la pròxima sessió del dijous, dia 25, a les deu de la nit, s'explicarà la segona conferència del curs de Terapèutica, titulada "Medicaments inorgànics: sofre".

VIDA RELIGIOSA

Sants d'avui.—Vigília de Sant Matias, apòstol.

Sants de demà.—Sant Matias, apòstol; Sant Modest, bisbe, i Santa Primitiva, màrtir.

Quaranta Hores.—Avui: Capella de la Misericòrdia.

Hores d'exposició.—Avui: De les vuit del matí a les sis de la tarda.

Demà: A la mateixa església i a les mateixes hores.

Comunió reparadora.—Avui: Mudrona.

Demà: Església de Sant Vicents de Paül.

Cort de Maria.—Avui: Visita a la Mare de Déu del Remei, a Sant Jaume, a la Concepció o a Santa Maria de Mar.

Demà: Visita a Nostra Senyora de Betlem, a la seva església o a Sant Felip Neri.

Adoració Nocturna. — Demà: Torn del Santíssim Corpus Christi.

Vetlles en sufragi de les ànimes del Purgatori. — Avui: Torn de Nostra Senyora de la Mercè.

Demà: Torn de la Nativitat.

II Concurs Amateur d'Història de Catalunya

La comissió organitzadora per al Casal Republicà Catalanista d'Arenys de Mar, d'acord amb el Jurat qualificador, fent-se ressò de les suggerències de diversos probables concursants que troben peremptori el termini d'admissió ha acordat prorrogar-lo fins al dia 7 del mes entrant, i la festa del repartiment de premis ajornar-la fins al dia 19 del mateix mes.

REVISTA DE PREMSA

LES DECLARACIONS DE JAUME BOFILL A "EL SOL" DE MADRID

Vet ací el segon article de les declaracions de Jaume Bofill a Joaquim Montaner, publicades a El Sol, de Madrid, ahir dissabte:

AVISOS DE CATALUNYA

"En la cuestión religiosa pugnan las propensiones ibéricas al confusionismo.—En la caverna mítica yacen confundidos cráneos de cavernícolas y colmillos de jabalí.—Coloquios con don Jaime Bofill y Matas.

II

—¿Qué opina usted, como político y como republicano, de la cuestión religiosa?

—Aun considerada la Santa Sede como una potencia extranjera, sería de una temeridad pueril tratarla con menos circunspección que a un "trust" petrolífero, que a una Compañía norteamericana o que a un magnate de la Banca internacional, y olvidar que es una potencia de inagotables recursos, mejor dicho reservas, porque personifica al catolicismo, esa máxima sociedad mundial que cuenta con millones de accionistas (los creyentes que tienen puestos en ella sus corazones) y de obligacionistas (los ciudadanos confesionales o escépticos que ven en ella una de las garantías más firmes de nuestra civilización). En su declaración de 22 de marzo de 1931, antes, pues, de la proclamación de la República, inscribió nuestro partido catalanista republicano la plena distinción entre ambas esferas, la civil y la eclesiástica. Contra esa distinción pulquérrima pugnan las propensiones ibéricas al confusionismo. En las cavernas míticas yacen confundidos cráneos de cavernícolas y colmillos de jabalí. El espectáculo de "patio de vecindad" que daban con sus cabildeos y compadrazgos las oligarquías del régimen cesarista es proseguido bajo las colgaduras tricolores por típicos enjambres, apelotonados por la riña, de ex alumnos (clericales o anticlericales) de escuelas congregacionistas y de analfabetos, sectarios o fanáticos, de idéntico pedernal. Los achaques ciertos de algunas congregaciones religiosas, por ejemplo, no les son tan imputables por ser religiosas como por ser religiosas peninsulares. Perseguir a la Iglesia es una manera de seguirla. Si las asiduidades del último Rey, que mereció de un nuncio mundano el epíteto de "sacristán", comprometieron su prestigio y el de la jerarquía eclesiástica española, sería lamentable que la República recogiese aquella tradición cesarista y se preocupase de reorganizar o mediatizar nuestra Iglesia.

—¿Distingue usted entre el ideal religioso y el ideal patriótico?

—Aunque fuese fácil ignorar la Santa Sede, no sería posible prescindir de la Iglesia como personificación del catolicismo español; sería un imposible social y político todo intento que implicase la escisión espiritual de cada uno de los ciudadanos que vive su vida única en la doble fidelidad a sus ideales religiosos y a sus ideales patrióticos. Pero si esta decisión es imposible, no lo es que derive en disensión o guerra civil, eventualidad que nuestro partido repugna. Si nuestras convicciones democráticas nos aconsejan estar políticamente en forma, no nos impiden recordar —liberales antes que demócratas— que los derechos naturales de los hombres y de los pueblos son superiores a los preceptos de toda ley positiva, a los veredictos de los Tribunales que la apliquen y a la soberanía parlamentaria o de cualquier otra institución. Por esto, dentro de la legalidad democrática y en defensa de la República, contribuiremos a mantener la vigencia de la libertad constitucional de prácticas religiosas o de su abstención; pero impugnaremos y procuraremos rectificar toda política persecutoria, todo exceso parlamentario o gubernativo que vulnere cualquiera de aquellos derechos individuales o colectivos —libertad de asociación, de enseñanza, etc.— consignados, por otra parte, en la vigente Constitución republicana y garantizados por la Sociedad de las Naciones a las minorias confesionales o étnicas.

—¿No es, pues, para su partido esta cuestión un problema de derechas o de izquierdas?

—Ceñida al aspecto político, la cuestión religiosa no es de derechas ni de izquierdas, sino de política liberal. Enfocada así, reducidas a problema objetivo de convivencia las polémicas convencionales, no puede producir discrepancias en nuestro partido. Si así fuese resuelta, o cuando menos planteada, el hecho social de España —purificado el ambiente y delimitadas las actividades civiles y las religiosas— surgiría limpio, con sus purezas y con sus imperfecciones. Sólo después sería pertinente que los políticos y los partidos graduaran diversamente la consideración que como factor social o político les mereciera —dentro de un régimen de libertad— este hecho religioso, católico, de España, tan insubstancial como usted quiera —no por su espíritu, sino por su falta de espíritu—, pero socialmente considerable, y en su orden religioso, prácticamente único en la Península. Decisiva podría ser, para llegar a esta normalidad europea, la aportación del pensamiento o del temperamento catalán, que tradicionalmente se inspiraba en una amplitud de criterio que aceptaba las controversias y en un respeto a las diversidades que cristalizó en la estructuración confederativa del Estado. Fué la voz de D Amadeo Hurtado, diputado catalán, la que al discutirse en el Parlamento el artículo 24 del proyecto de Constitución dió la nota más auténticamente liberal.

—Entonces, ¿cómo juzga usted la cuestión religiosa desde el punto de vista católico?

—No reputo inconciliables mis acciones de político catalanista republicano que contribuye a consolidar el nuevo régimen con mis reacciones de católico vejado por él, que aspira a mejorar-lo. El problema religioso y el problema político se desarrollan en planos distintos, cuando menos hasta cierto punto situado más allá de las naturales exigencias de nuestro partido, que es liberal. Dada la posición de éste, no hay incompatibilidad en pertenecer al mismo y actuar en su representación y simultáneamente participar como ciudadano en propagandas y organizaciones de carácter no precisamente político, sino social. Para dirigir las de cristianización social será más apta una Iglesia independiente, aunque pobre, que no lo fué una jerarquia burocratizada.

Una actitud liberal y clara en el orden político, una actitud comedida y firme en el orden religioso, no tienen que ver con el revisionismo constitucional de moda. Hombre político, no he de decir en contra de él sino que estoy de acuerdo con lo expuesto por el señor Nicolau d'Olwer en su aludido brindis: que no reputo limpio un revisionismo total de la Constitución que, invocando sagrados y profanos intereses, encubre en algunos casos —agitado por el despecho— maniobras contra la República apenas constituída, ni reputaría sensato urgir revisiones parciales mientras no sean social y políticamente viables. En cambio, como católico sí quiero decir algo por mi cuenta, o sea que me sabe mal que ciertos elementos católicos, actuando con el carácter de tales, se hayan dejado involucrar en campañas contraproducentes para los intereses religiosos cuya defensa se arrogan. Las fobias, inconscientes o no, que palpitan bajo ciertas campañas comenzaron por calificar aquí, en medios responsables, a un diari como "El Matí" ("La Mañana"), explícitamente confesional, de "periódico rabiosamente republicano, moderadamente catalanista y que no tiene nada de católico", y han llegado a tacharlo, en hojas anónimas y sin pie de imprenta, de "diario católico liberal republicano al servicio de la masonería". Semejantes campañas de abstención o de oposición "a priori" no redundan en bien de la Iglesia ni de España. Son tan absurdas y tan despegadas de la prudencia de la Roma eterna, que sólo pueden explicarlas la atracción del abismo, la comezón de precipitar la catástrofe por el gusto de que los enemigos queden aplastados con los amigos, o la esperanza loca de que de tal catástrofe surgirá, aséptico, un reinado más o menos teocratizante.

Soy reacio a confundir la acción católica con la agitación seudocatólica. No me place ver rebajada la religión, que es vida, al tono de la política, que es arte, y es mi deseo ferviente que las malas artes de la política sean superadas con la filantropía del Apóstol de las Gentes, que es comprensión, y con la verdad religiosa, que es libertad. Hay inquietudes respetables; pero ciertos aspavientos politicorreligiosos no traducen con disciplina interna la actual serenidad de nuestro episcopado y su admirable declaración colectiva de 20 de diciembre último. Si otras ventajas no hubiera reportado el cambio de régimen, me bastaría —como católico— para cohonestarlo, ésta sola: la supremacía moral de la Iglesia católica en España. Porque si durante el régimen cesarista ambas potestades —en lo que tenían de peninsulares—, puestas a confundir-se, se confundían incluso en el tono, apenas consolidado el nuevo régimen, la potestad eclesiástica española ha adquirido y sabido usar un tono de corrección europea y de responsabilidad patriótica al que la potestad civil, empañada por el vaho de unas Cortes características, no ha sabido o no ha podido corresponder dignamente.

Claro que nuestra serenidad no ha de ser impasible. Análogamente, si la serenidad de los políticos no confesionales pero solventes liquidase molestias pretéricas con una sonrisa de inhibición, pecaría de excesiva; como pecaría de inhumana si no reaccionase, aun sin comprometerse, ante ciertos vejámenes con o sin razón de Estado y ante escarnios como la proposición de ley de obtención, clasificación y archivo de las fichas antropométricas de los religiosos residentes en España. Toda ley que lastime derechos individuales de un solo ciudadano lastima los de todos. Por esta razón de solidaridad liberal, aparte de otras más generosas, no pueden los ciudadanos conscientes dar conformidad ni —en cuanto de ellos dependa— prestar obediencia activa a cualquier precepto, aunque derivase de algún artículo de la Constitución, que lastime gravemente uno o más derechos de ciudadanía. En un ambiente cargado de intolerancias peligraría toda solución liberal de las diversas cuestiones políticas que apasionan. Los políticos que estén interesados en la solución liberal de alguna de las aludidas cuestiones, y mucho más los políticos liberales, obrarán cuerdamente y lógicamente no dejando indefensos aquellos derechos individuales o colectivos de los ciudadanos católicos, que están lastimados en la actualidad. Los ciudadanos que no cumplen en servicio de los convecinos los deberes de la mutualidad liberal no tendrán autoridad para pedir socorro cuando el siniestro ocurra en su casa. En política nada hay que no cuente; todo Gobierno sensato se produce más o menos de cara al panorama de las actitudes políticas de sus amigos y de los que no lo son.

—¿Es usted partidario de partidos políticos españoles con etiqueta confesional?

—Resultan ser enemigos de la causa católica ciertos defensores que la explotan. ¿Es que persiste en España la ilusión de organizar uno o más partidos políticos confesionales? Si se tratase de un partido único y total, recuerden los ilusos aquellos fracasos de Unión Católica como actuación política, que durante el pasado siglo, a cada tentativa de inauguración, provocaba divisiones y subdivisiones nuevas entre los católicos. Su éxito, si fuese posible, produciría automáticamente la división de España en dos bandos políticos irreconciliables. El católico sería el bando menor, aunque parte de los ciudadanos que figurasen en el bando contrario no dejasen de ser cristianos más o menos practicantes. Si se tratase de cubrir con el pabellón de la cruz la mercancía política de partidos particulares, la guerra civil no se produciría entre clericales y anticlericales, sino entre católicos. En Cataluña se han dado recientemente casos de conversión de políticos no practicantes, si no a la religión de Cristo, a la política llamada indistintamente por ellos católica o de derechas. En sus campañas electorales defienden la religión, mientras otros procuramos practicarla. La Izquierda Republicana con los espectáculos anticlericales que semanalmente nos brinda en el Consistorio municipal de Barcelona; la Liga Regionalista, cuyas candidaturas fueron repartidas sin autorización del párroco en el vestíbulo de algún templo, nos retrotraen a los tiempos del ex famoso Comité de Defensa Social. El partido Catalanista Republicano, continuador también en este punto de la tradición catalanista modelada por Prat de la Riba, sabe no confundir su política y la religión. ¡Dios quiera que no lleguemos a ver, como fué visible en Francia, no pocos fieles que a las puertas del templo compren diarios —"Action Française"— condenados por la Santa Sede!

Ello no ocurrirá si los católicos procuran ajustar su conducta política a las normas contenidas en la declaración colectiva de nuestro episcopado. En la norma novena se declara, reiterando, casi trascribiendo anteriores normas pontificias para los católicos de España (cópielo usted, dice), que "en el orden estrictamente político no se debe en manera alguna identificar ni confundir a la Iglesia con ningún partido, ni utilizar el nombre de la religión para patrocinar los partidos políticos, ni subordinar los intereses católicos al previo triunfo del partido respectivo, aunque sea con el pretexto de parecer éste el más apto para la defensa religiosa. Es necesario superar la política, que divide, por la religión, que une". Por tanto, "es un deber ineludible de todos los católicos la unión, o por lo menos la acción práctica común, sea cual fuere el partido a que pertenezcan". Para esta unión o acción práctica común no declinaremos nuestra cooperación los católicos que militamos en el partido catalanista republicano. Saben nuestros compañeros de partido no confesionales que en el orden político pueden contar con nuestra lealtad para la defensa del ideario común, y saben también que las acciones o uniones de católicos que nos recomienda el episcopado han de dejar a salvo, según la citada norma novena, "la existencia de los partidos mismos, cuya disolución por nadie se ha de pretender".

—Y sobre la cuestión social, ¿cual es actualmente la posición de su partido?

—También la llamada cuestión social ha de ser planteada dentro del marco de sus posibilidades; en este caso, de sus posibilidades sociales y económicas. Los capitales y los capitalistas, en función social o de consumidores, pueden y deben ser regulados, pueden ser cohibidos y hasta vejados; pero en función económica o como productores son un instrumento necesario, como la mano de obra, la técnica o las materias primas. Toda política social, incluso en Rusia, no puede moverse impunemente más allá de los límites que impone la conservación de aquel odiado instrumento; no puede someter a los capitalistas, como usufructuarios que usan o abusan de sus capitales, a un grado de esclavitud o de austeridad que suprima su estímulo de empresarios. Y conste que si condeno la lucha de clases —ordinariamente recíproca— porque engendra espíritu de lucha y odio a la sociedad, y si rechazo toda concepción materialista de la Historia porque embrutece a los hombres y a los pueblos y ataja sus anhelos de perfección, no considero el socialismo ni el comunismo un ápice menos dignos o menos ricos de fermentos evangélicos que ese Capitalismo —con mayúscula—, que tan lo que tiene de tentacular y de insaciable, de corrupto y de corruptor, merece no ser confundido con la civilización, patrimonio espiritual que debiera quedar por encima de las grandes batallas económicas e ideológicas.

En cuanto a España, reputo visionarias o falsas las promesas que algunos prodigan de implantar como por ensalmo una legislación social que compita con la de los países más avanzados. En la citada declaración de nuestro partido se apuntaron orientaciones en materia social y se detallaron algunas reformas viables, inmediata o gradualmente, en la totalidad de España. No presumían de novedades, pero sí eran iniciativas de adaptación a la economía y a la idiosincrasia de nuestro país de soluciones ensayadas y no fracasadas en otros países soluciones que algunos redentores plagiaron de nosotros y exageraron y explotaron como señuelos electorales. El señor Vandervelde dijo en cierta ocasión que en los Congresos socialistas internacionales las proposiciones más radicales suelen presentarlas los correligionarios procedentes de los países más primitivos.

He de añadir que lo que verdaderamente debiera interesar no es el lujo, que es lujuria, de una legislación social compleja — de la cual en parte ya gozamos—, sinó de la efectividad de una evolución o mejora social, que sólo en algunas regiones avanza sensiblemente. En realidad, difícilmente nuestro partido ni otros partidos solventes — por de izquierda que fuesen, por católico-sociales que fuesen, por socialistas que fuesen — podrían llegar a la integra aplicación, y menos en España, de las fórmulas renovadoras que se preceptúan o recomiendan en la encíclica "Quadragésimo anno", del actual Pontífice y que son consecuencias — ¿últimas? — de la política social cristiana planteada por León XIII."

EXPOSICIONS D'ART

SALA PARES

J. GAUSACHS Pintura
JOSEP DE CABANYES "
J. CANYES Escultura i dibuixos
M. URBERT Gualxos
V. SOLER I JORBA Pintura
Fins al 5 de març

GALERIES LAIETANES

CONTS CATALANES, 613
Exposició i venda de catifes perses i xineses
P. BORRELL Pintura
IZQUIERDO CARVAJAL "
V. MARTINEZ GORGAS "
ANGELA MUNS "
VIDAL ROLLAND "
J. TORRES "
Fins al 4 març vinent

LA PINACOTECA

PASSEIG DE GRACIA, 94
TIU PASCUAL Pintura
Fins al 28 actual

SALA BARCINO

V. GARCIA SIMON
RAMBLA CATALUNYA, 29
Pintura moderna

SALA BUSQUETS

PASSEIG DE GRACIA, 96
Mobles i objectes d'art, llàmpares i vidres de MURANO
AURELI TOLOSA Pintura
Fins al 28 actual
ANNA AGUILERA Pintura

SYRA

DIPUTACIO, 262
Galeries d'Art
Exposició retrospectiva de SEBASTIA JUNYENT. Pintura i dibuix
Fins al dia 26

L'Associació d'Arquitectes de Catalunya

L'Associació d'Arquitectes de Catalunya s'ha dirigit a l'Ajuntament; diu la nostra ciutat, dient-li que s'ha assabentat amb complaença que portí l'intent de construir l'Aeroport de Barcelona, així com també un bon nombre de grups escolars que resolgui el mancament educatiu en què es troba la massa popular.

Que vetllant l'Associació pels drets facultatius de tots els arquitectes, en forma que cap d'ells no quedi exclòs de les possibilitats de manifestar-se en el que afecta a la seva vàlua professional; interessa que quan el Municipi necessiti l'estudi i desenvolupament d'un projecte arquitectònic que no encaixi en els seus negociats tècnics, sigui norma general obrir un concurs entre arquitectes, de caràcter local, regional, nacional o internacional, segons l cas ho aconselli, i que igualment tingui lloc el concurs sempre que es tracti de la redacció conjunta de projectes que pel seu nombre i urgència, sigui d'impossible realització a les oficines corresponents del Municipi, a les quals per dret pertoquen.

L'esmentat acord farà possible que els arquitectes joves tinguin ocasió d'intervenir en la noble lluita professional i, ensems, la ciutat en recollirà millor profit.

Informació universitària

CONFERENCIES SOBRE DRET CATALA

Organitzades per l'Associació Universitària d'Estudiants Catòlics de Dret i Filosofia i Lletres, tindran lloc, al seu estatge, Diputació, 239, primer, sisena, unes conferències sobre Història del Dret Català, que aniran a càrrec del Sr. Ferran Valls i Taverner, la primera de les quals se celebrarà aquest vespre, a les set.

El tema a descabdellar és "Visió sumària de les Fonts del Dret i de les institucions jurídiques fonamentals de les èpoques hispano-romana, visigòtica i carolíngia".

Govern Civil

ALLIBERAMENTS DE DETINGUTS PELS DARRERS FETS

Han estat posats en llibertat 45 individus que es trobaven detinguts a la presó per les passades vagues.

Trenta dels alliberats foren detinguts amb motiu de la vaga anterior de Barcelona; quatre ho foren a la província, i onze amb motiu de la darrera vaga a Barcelona.

Queden a la presó com a detinguts de l'anterior vaga, cinc individus, tres que tenen antecedents com a elements d'acció, i dos com a militants.

Hom creu que dintre de pocs dies seran posats en llibertat més detinguts. Aquests alliberaments són a conseqüència de l'examen dels expedients que s'està fent a la Jefatura Superior de Policia.

D'UNA SUPOSADA DETENCIO A BADALONA

El governador civil digué als periodistes que particularment li havien donat compte que a Montgat el Sometent havia aconseguit detenir l'altre individu que a la carretera d'aquella població engegà diversos trets contra la guàrdia civil. Com es recordarà, l'agressió fou realitzada per dos individus, un dels quals fou ferit greument en repellir a trets la guàrdia civil l'agressió de què fou objecte.

Acabà dient el senyor Moles que oficialment no tenia notícies de la dita detenció.

D'UN CONFLICTE OBRER

Va ésser al Govern civil una comissió, interessant del senyor Moles que el reingrés del personal que treballava als tallers de La Siderúrgica s'efectuí sense que es realitzi cap selecció entre els readmesos.

En aquells tallers, com es recordarà, es declarà dies passats una vaga.

L'AJUNTAMENT DE COLL BLANC DEMANA UNA INFORMACIO

També visità el governador civil una comissió formada pel tinent d'alcalde de l'Hospitalet senyor Martí Feses, els regidors senyors Calomarde i Escudero i el diputat senyor Jiménez, per tal de demanar-li, en virtut d'un acord pres per aquell Ajuntament el dia 27, que s'obrí una informació per a esbrinar qui facilità la falsa notícia que a Coll Blanc se celebrava una reunió clandestina que donà origen als incidents que ocorregueren a la dita barriada en el proppassat mes de gener.

CONTRA LA PORNOGRAFIA

Els agents afectes a la Brigada d'Investigació Criminal recolliren a diversos quioscos de la Rambla algunes publicacions pornogràfiques, editades a l'estranger, per considerar-les immorals.

UNA DEMANDA DELS VAQUERS DE FORA

Una comissió d'amos vaquers de Sabadell, Badalona, Manresa, Mataró i Igualada visità el senyor Moles perquè reconsiri la instància que han cursat al ministre de Finances, perquè se'ls concedeixi l'entrada de 150 vagons d'alfals sense pagar drets de duana, com s'ha concedit als vaquers de Barcelona, en atenció als preus elevats de l'alfals del país, i que els impossibilitaria de poder vendre la llet al preu actual.

ELS DENTISTES CONTRA L'INTRUSISME

Una comissió d'odontòlegs visità ahir el governador per a agrair la campanya iniciada per la Inspecció Provincial de Sanitat contra l'intrusisme en aquell ram.

CURSETS PER A INSPECTORS FARMACEUTICS

Es fa públic que queda oberta a la Inspecció de Sanitat del Govern civil la inscripció per al Curset d'Inspectors Farmacèutics municipals, que començarà el dia 14 del propvinent mes de març, a la Càtedra i Laboratori de Química inorgànica de la Facultat de Farmàcia, per a farmacèutics i alumnes del darrer curs. Es poden inscriure fins a la dita data, i els drets d'inscripció són de 50 pessetes.

ANTIQUITATS - MOBLES - BRONZES - CERAMICA - PINTURES
Subhastarà avui, dimecres, a les sis de la tarda
HOTEL SEGUR - Claris, 8

Informació política

PARTIT CATALANISTA REPUBLICA

Aplec del Partit Catalanista Republicà a les comarques del Baix Ebre

A TORTOSA

El diumenge, a Tortosa, molt abans de l'hora assenyalada per començar el miting del Partit Catalanista Republicà — les onze del matí, — el Teatre Principal es trobava ple a vessar d'un públic entusiasta, que rebé amb grans ovacions els oradors.

Joan Angelats, president del Centre Catalanista Republicà de Tortosa, féu la presentació dels qui havien de parlar.

Anna Murià es dirigí a les tortosines, animant-les a intervenir en la política de la nostra terra dins una organització liberal.

Josep Punyet explicà l'ideari del Partit, condensat en quatre mots: Catalunya, República, Liberalisme i Democràcia. Digué que els homes del Partit Catalanista Republicà estan obligats, per llur liberalisme, a respectar el dret dels altres, cosa que obliden molt sovint els que governen (aplaudiments); i que tenen una gran sinceritat, garantia de llur actuació.

Josep Tomàs i Piera digué que així com en religió recomanen a les persones que visquin com si haguessin de morir l'endemà, en la política cal dir als ciutadans que visquin com si haguessin de viure sempre.

A Catalunya han viscut sempre dues idees: República i Catalunya. Els fills de Pi i Margall i els fills de Prat de la Riba vivim units per la comprensió de la idea germana.

No n'hi ha prou amb la llibertat del poble, sinó que volem la llibertat dels homes d'aquest poble; ni creiem que sigui suficient que els homes siguin lliures, si no tenen una pàtria lliure.

Els homes del Partit Catalanista Republicà són els que durant la Dictadura es van sentir ciutadans.

Es debades que ens diguin dreta, esquerra o centre. Som liberals i demòcrates, i la nostra classificació és al servei de Catalunya i de la República. Aquelles paraules de Cambó: "República? Monarquia? Catalunya!", nosaltres només podem contestar-les d'una manera: Catalunya i República, perquè considerem incompatible Catalunya amb la Monarquia. En canvi altres encara no ho han contestat, no han dit encara si són republicans o monàrquics, perquè les paraules no tenen cap valor, són els fets que ho han de dir. (Aplaudiments.)

Som nacionalistes integrals, i esperem que la Confederació de les terres catalanes, encara que la Constitució no l'ordeni, es realitzarà si ens en fem dignes. El nostre nacionalisme, però, es comprensiu i accepta el fet de les minories nacionals; si cis tortosins, catalans com nosaltres per la història i per la sang, senteu alguna inquietud, per les tradicions o altra causa, els la respectarem. (Ovació.) Maurà digué: "Als catalans els donarem el que vulguem". I nosaltres diem que no cal que ens donin res perquè l'Estatut no és una petició, és una acció reivindicatòria. (Grans aplaudiments.)

Si no s'aprovés l'Estatut, no deixaríem per això d'esser republicans, però ens decepcionaríem de la virtut, de la llealtat i de la consciència de les democràcies espanyoles.

Pere Lloret, alcalde de Tarragona, feu remarcar que abans de 14 d'abril tots els partits republicans espanyols es deien federals, i aquesta República d'ara no és federal ni federable. Hem de lluitar de nou, per convertir Espanya en una República Federal, però començant per aconseguir la llibertat de Catalunya. Nicolau Maria de Rivera pregunta una vegada a Pi i Margall en què consisteix el federalisme, i, quan aquest li ho hagué explicat, replicà: "Així ja no podrem governar les províncies del del centre? No hi estem conformes". Aquest és el motiu que encara avui fa que molts espanyols siguin contraris al federalisme.

Parlà del decret del bilingüisme, dient que ha fet a Catalunya, des del Ministeri d'Instrucció Pública, un home que com a catalans tots respectem: Marcelli Domingo. (Aplaudiments.)

Hem de preparar-nos per a l'autonomia organitzant les forces republicanes de Catalunya amb independència de les forces republicanes espanyoles, si bé unides totes per l'amistat. Així com volem un govern català, també hem de voler una política catalana. (Molts aplaudiments.)

La República està ja consolidada; el que ara s'ha de consolidar són els principis democràtics.

El perill que representa la Lliga no és que pugui fer caure la República, però pot deturar per uns moments la riuada que va cap a l'esquerra, provocant així un conflicte.

En el nostre Partit, pel fet d'ésser liberal, hi caben homes de diferents tonalitats. Jo hi tinc una tonalitat d'esquerra, completament d'esquerra. (Ovació.)

Lluís Nicolau d'Olwer, en aixecar-se a parlar, fou llargament ovacionat a peu dret.

Digué el cap del Partit Catalanista Republicà, saludant els amics tortosins, que Tortosa és, de les comarques catalanes, una de les que tenen més llarga tradició democràtica i republicana.

Nosaltres no reconeixem altra font de poder que la voluntat del poble. (Gran ovació.)

Cada poble ha d'ésser estructurat segons les seves condicions.

No pot haver-hi una monarquia que s'imposi al poble, ni un poble imposant-se a un altre poble. (Aplaudiments.)

Per això el Partit Catalanista Republicà no pot separar els dos ideals de Catalunya i República.

Dins la República espanyola hi ha molts homes que es diuen republicans — i fins s'ho diuen de bona fe —, que porten en realitat l'esperit de la monarquia i de la dictadura, i per això s'oposen a l'Estatut de Catalunya. (Aplaudiments.)

Ja que la voluntat del poble és igualment mereixedora de respecte en tots els individus, i que aquesta voluntat no està diferenciada per classes socials, seria absurd que es classifiqués per fronteres; que la voluntat dels catalans es valoritzés menys que la dels espanyols del centre. (Molt bé.) Nosaltres, per dignitat, això no ho podem consentir. (Aplaudiments.)

Hem lluitat contra la Dictadura pel fet d'ésser-ho i lluitariem contra qualsevol dictadura, encara que fos republicana, encara que fos catalana i catalanista. (Ovació.)

El Govern ha d'harmonitzar els interessos dels ciutadans, suavitzant i procurant suprimir les lluites entre ells, però no ha d'imposar-se. Tots els ciutadans són iguals, tots s'han de respectar, i no serà un Govern liberal el que vulgui imposar una ideologia.

No hem de voler que la República sigui pertorbada. Qui vulgui implantar una idea, que segueixi el camí que li marca la papereta electoral. Els que intentin canviar la República per mitjà de la hipocresia, infiltrant-se al poder, o per la violència, no seran adversaris nostres, seran enemics.

Acabat el discurs, el públic, a peu dret, ovacionà durant una llarga estona el senyor Nicolau d'Olwer.

El senyor Nicolau féu constar que els senyors Macià Mallol i Briansó no pogueren assistir a l'acte per trobar-se malalts, i lamentà aquest fet.

Tots els oradors havien estat ovacionats extraordinàriament.

A l'acte hi assistiren delegacions d'Ulldecona, Amposta, Aldover, Xerta, Perelló, Ametlla, Enveja i d'altres poblacions de la comarca fins al nombre de trenta.

Durant tot el dia a Tortosa fou objecte de grans comentaris el miting del Partit Catalanista Republicà. Especialment hom remarcava l'èxit extraordinari que assolí i la gran multitud que omplia la sala, fet sense precedents en aquella població i en actes semblants.

A GODALL

A la tarda se celebrà un miting al Centre Catalanista Republicà de Godall, on es pot dir que concorregué tot el poble, homes i dones, joves i vells: l'anunci de l'acte havia commogut la població, i els oradors foren rebuts amb mostres de gran entusiasme.

Juli Febrer, president del Centre Catalanista Republicà d'Ulldecona, féu la presentació amb un discurs admirable, que obtingué una ovació grandiosa.

Després parlà Albert Jardí, secretari del Centre Catalanista Republicà de Tortosa. Exposà els anhels del catalanisme. També fou aplaudit d'una manera extraordinària.

Joan Angelats, president del Centre Catalanista Republicà de Tortosa, tractà de les inquietuds de la població obrera catalana, i digué que els homes del Partit defensaran sempre la justícia en l'organització social, i que cal acabar amb els sofriments dels pobres. Ovació.

Anna Murià digué que les dones s'han posat a actuar en política al costat dels homes catalanistes, no pas per deixar de fer com ells ni per ambició, sinó per satisfer llur gran anhel de treballar per Catalunya, estimulat pel dolor dels temps de persecucions. (Aplaudiments.)

Josep Tomàs i Piera, del Consell del Partit Catalanista Republicà, parlà, amb la seva eloqüència vibrant i els seus conceptes vius, de la fe en la República, que ens ha reconegut el dret de ciutadania, de les escoles i les Universitats on seran acollits tots els fills dels ciutadans, siguin rics o pobres, i de l'ús que hem de fer de la llibertat aconseguida. Freqüentment interromput pels aplaudiments, el discurs de Tomàs i Piera obtingué al final una formidable ovació.

El poble de Godall acomiadà els oradors amb grans manifestacions d'entusiasme, seguint els cotxes que els portaven fins a la sortida de la població.

XERTA

Amb un ple a vessar tingué lloc, a l'estatge de la Delegació local de Xerta, l'acte propagandístic que hi havia anunciat. Ricard Salvador, del Centre Catalanista Republicà de Tortosa, diu que cal adherir-se als partits polítics, i exposà els principis del Partit Catalanista Republicà. Fou molt aplaudit.

Josep Jardí, de Tortosa, explica el que és el Partit Catalanista Republicà i els punts del seu ideari. Fou molt aplaudit.

Seguidament parlà el regidor de Tarragona, Sr. Brunet, el qual diu que el liberalisme demana com a punt essencial que els governs amb règims populars de llibertat i justícia han d'ésser constituïts per la representació de tots els partits polítics. Rebé molts aplaudiments.

Parlà el Sr. Gilabert, de Tarragona. Diu que el P. C. R. aixecà bandera abans de la dictadura, explica l'opressió que sofrí Catalunya en aquells temps, i censura l'ajut que va donar la Lliga al govern il·legal, dient que el dia en què es proclamà la República, es va reconèixer la llibertat de Catalunya. (Grans aplaudiments).

Finalment, parlà En Josep Punyet, del Comitè d'organització i propaganda, de Barcelona. El seu discurs, extens, enèrgic i vibrant, tot en lloança i defensa dels ideals nacionalistes, de llibertat i de justícia social, fou acompanyat i seguit de delirants ovacions.

REUNIO DE LES DELEGACIONS COMARCALS

A les sis de la tarda se celebrà a Ulldecona, sota la presidència d'En Lluís Nicolau d'Olwer, al local del Centre Catalanista Republicà, la reunió de les Delegacions de les comarques del Baix Ebre.

A ULLDECONA

Al vespre tingué lloc a la sala de l'Orfeó Montsià, d'Ulldecona, el miting del Partit Catalanista Republicà.

Aquell acte era esperat amb gran interès i entusiasme per la població republicana; l'èxit de públic que obtingué fou indescriptible. No tingué prou cabuda la sala, molt gran, per les persones que volien entrar-hi. L'element femení era abundós entre els assistents, i això féu que tots els oradors dirigissin a les dones paraulés d'encoratjament i de lloança.

En entrar els oradors a la sala el públic els aclamà i esclataren diversos visques a Catalunya ia la República.

Presentà els que parlaven Juli Febrer, president del Centre Catalanista Republicà d'Ulldecona.

Els parlaments, realitzats per l'ordre que seguеix, obtingueren tots freqüents i extraordinàries ovacions.

Joan Angelats parlà de la situació dels obrers a Catalunya.

Annà Murià negà que, com alguns diuen, les dones amb el seu vot afavoreixin les dretes i la reacció.

Josep Punyet, atacant amb gran vigoria el caciquisme i elogiant les doctrines liberals.

Josep Tomàs i Piera parlà de la collaboració que tots hem de donar a la República, de la qual s'espera de les dones i de la dignitat ciutadana que no ha de permetre a ningú, ni d'un sexe ni d'un altre, sotmetre la voluntat i les idees a institucions, a homes o a interessos.

En aixecar-se a parlar Pere Lloret sorti del públic un crit de "Visca l'alcalde republicà de Tarragona!" El parlament d'aquest fou magnífic i entusiasmà els oients per l'encert amb què tractava els problemes locals.

En Lluis Nicolau d'Olwer fou saludat i ovacionat per tot el públic a peu dret, tant en començar com en acabar el seu discurs. Parlà molt especialment del tractat amb França efectuat durant la seva gestió al ministeri d'Economia, que interessa molt a la població vinícola d'Ulldecona; digné que algú, per atacar el Partit Catalanista Republicà, deia que el tractat amb França impedia l'exportació, perjudicant els interessos dels colliters de la comarca, i que questa que ho diuen, que són els que perjudiquen el comerç del i, dulterant-lo, saben prou que Franva no ens compra vi perquè en té molt de seu. Parlà també de les contribucions i dels nous pressupostos del ministeri d'Hisenda que amb tant d'encert ocupa el senyor Carner; digué que si algú de l'antic règim ataca la República queixant-se del que aquesta ens obliga a pagar, al contestar-li que el trist és que tots hàgim de pagar les disbauxes que ells feren.

L'èxit assolit a Ulldecona acabà dignament la diada triomfal del Partit Catalanista Republicà.

Conferència femenina a l'Ateneu Gracienc d'Acció Catalana

Avui, dimecres, a les deu de la nit, tindrà lloc, a l'Ateneu Gracienc d'Acció Catalana, la conferència corresponent a la present setmana, del cicle d'orientació social femenina, que anirà a càrrec de la senyora Amanda Llebot, de la Junta directiva d'Acció Catalana Republicana, i dissertarà sobre l'interessant tema "La dona, l'amor i la política".

El Comitè Femení d'aquesta entitat es complau a convidar-hi tots els socis i els de les altres organitzacions del Partit Catalanista Republicà, i d'una manera especial les seves afiliades i totes les dones simpatitzants amb l'ideari del partit.

Secció Universitària d'Acció Catalana Republicana

Demà, dijous, a dos quarts de vuit del vespre, al local d'A. C. R. (Corts Catalanes, 589, pral.), el senyor J. Tomàs i Piera, membre del Consell Directiu del Partit Catalanista Republicà, dissertarà sobre el tema "El nostre liberalisme".

La importància del tema i la significació política del conferenciant, fan que l'acte tingui especial importància.

Ponència de Qüestions Socials

Avui, a les set del vespre, es reunirà la sub-ponència de Conflictes Socials, d'acord amb el convingut a la sessió anterior.

Centre Catalanista Republicà del Poble Nou

Amb motiu de la inauguració del seu nou estatge social, el Centre Catalanista Republicà del Poble Nou (Passeig del Triomf, 70, celebrarà, el vinent dissabte, dia 27 de l'actual, a les deu d ela nit, un miting d'afirmació catalanista, en el qual prendran part els senyors Josep Saliner, M. Gil Pallejà, per les Joventuts; Anna Murià, pel nucli femení; Vicents Bernades, J. Tomàs i Piera i L. Nicolau d'Olwer, pel Partit Catalanista Republicà.

Cal preveure que aquest acte assolirà un èxit esclatant, donada l'expectació que ha desvetllat.

Centre d'Acció Catalana del districte III

(LAFORJA, 222-224, BAIXOS)

Es convoca els socis a la reunió general ordinària, que se celebrarà el dia 27 de febrer, a les deu de la nit de primera convocatòria, i de segona a dos quarts d'onze, per tractar:

Ordre del dia

I. Lectura i aprovació de l'acta de la reunió anterior.

II. Aprovació de l'estat de comptes.

III. Nomenament parcial de Junta directiva.

IV. Assumptes generals.

Es prega la puntual assistència.

Casal Català d'Olot

Dissabte vinent, dia 27, a les deu de la nit, tindr lloc, al saló d'actes del Casal Català d'Olot, la segona de les conferències organitzades per la dita entitat sobre temes polítics, socials i culturals, a càrrec del diputat de la Generalitat, Sr. Joan de Garganta i Fàbregas, sobre el tema "L'evolució política a Catalunya".

Centre d'Acció Catalana Republicana de la Bordeta

En la Junta general celebrada pel Centre d'Acció Catalana Republicana de La Bordeta, fou proclamat per aclamació del següent Consell directiu:

President: Antoni Mas Virgili.

Vice-president: Agustí Colomines i Palà.

Secretari: Pere Morera Camp.

Vice-secretari: Eduard Conill Fàbregues.

Tresorer: Gerard Gener i Cuyàs.

Comptador: Pere Rovira Tauler.

Vocals: Manuel Oller Subirana, Magí Badia Gusils i Ramon Cardús Carnisser.

Ateneu Gracienc d'Acció Catalana

CURSET D'ORTOGRAFIA CATALANA

L'èxit del curset donat darrerament, ha induït aquest Ateneu a organitzarne un altre, que començarà el dia 1 del proper mes de març.

Les classes es donaran cada dimarts i divendres, de vuit a nou del vespre, i, com a drets d'inscripció, s'hauran d'abonar dues pessetes.

MITINGS I CONFERENCIES

Unió Socialista de Catalunya

El diumenge, a les onze del matí, a l'estatge del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria, el diputat a Corts de la U. S. de C., Sr. Josep Xirau, donarà una conferència pública, desenrotllant el tema "L'organització futura de la Cultura a Catalunya".

Lliga Regionalista

Diumenge vinent, a les sis de la tarda, tindrà lloc la inauguració oficial del nou Casal Català Prat de la Riba, situat al carrer de la Diputació, 49, baixos.

L'entitat esmentada defensarà la política de la Lliga Regionalista en la part de l'Esquerra de l'Eixample, pertanyent al districte VII municipal.

A l'acte prendran pa els senyors Ramon d'Abadal, Gaspar Rossés, Alexandre ulart i Rialp, Francesc d'A. Vendrell, Miquel Coll Casamiquela, i un representant dels estudiants regionalistes.

Partit Tradicionalista

Diversos actes tradicionalistes anunciats per a diumenge van haver d'ésser ajornats

Partit Republicà Radical

El senyor Feliu Roure, fill, parlarà demà, a les de ude la nis, a la Casa del Poble del districte V, sobre "La juventud en los momentos actuales".

Unió Democràtica de Catalunya

Unió Democràtica de Catalhnya ha pregat al gerent del Sindicat Agrícola de Cervesa i la seva comarca, senyor Ramon Vidal, que vulgués ocupar la seva tribuna, el dissabte vinent, traitant el tema "El que és i el que podria ésser la pagesia a Catalunya".

El Sr. Macià qualifica de lleial l'actitud del senyor Lerroux

"La Noche" publicà una entrevista que tingué un seu redactor amb el senyor Macià. Les manifestacions del senyor Macià foren les següents:

"—Confio en la lealtad del Sr. Lerroux con respecto a las aspiraciones de Cataluña, que se manifestó ya en la discusión de los preceptos constitucionales que afectaban al Estatuto.

El señor Lerroux conoce perfectamente las aspiraciones de Cataluña y cuanto se relaciona con nuestro problema y posee la comprensión necesaria para esperar de él que sabrá producirse en forma que satisfaga estas aspiraciones. Su apelación a la libertad, es la nota más destacada de su discurso en cuanto se refiere a nuestro problema.

Claro es—agregó el señor Macià—que yo no puedo compartir su criterio en cuanto se refiere a la actitud que adoptaría Cataluña en el caso de que las Cortes Constituyentes no aprobasen el Estatuto. Esto es algo de lo que es preferible no hablar porque el expresar una opinión opuesta, podría tomarse como amenaza que está muy lejos de mi propósito. Pero tampoco puedo yo dar por cierto, ni mucho menos, que Cataluña se doblegaría a un fallo de las Cortes que fuera adverso a sus aspiraciones seculares.

—Y de la alución que hizo al pacto de San Sebastián, ¿qué nos dice usted? — interrogamos.

—Veo que recuerda mejor que el señor Maura los compromisos contraídos en aquel pacto. Sólo echo de menos que dejara de consignar lo de que el Estatuto sería presentado a las Cortes como ponencia de Gobierno.

Claro es — agregó — que el pacto de San Sebastián, de un gran valor como norma que se proponen seguir unos hombres de buena voluntad, sería nada si nos respondiese al legítimo deseo de los pueblo s a quienes representaban los hombres que se reunieron en San Sebastián.

Quiero decir — continuó — que lo fundamental es que el Estatuto responde a la aspiración unánime de Cataluña y a esto es a lo que hay que atender más que a lo qué acordaran los que concluyeron aquel convenio, que de nada servira si el Estatuto no respondiese a lo que desea unánimemente el pueblo catalán.

Para terminar, el señor Macià insistió en expresar su confianza en la lealtad del señor Lerroux que, en su discurso del domingo, demostró, por el tono empleado, mantenerse en la posición en que le hemos visto, desde que se constituyó el Parlamento, a favor de una solución armónica y justa del problema de Cataluña."

L'alcalde de Montblanc ha dimitit

L'alcalde de Montblanc, senyor Pau Jàvega, ha presentat la dimissió. El motiu no és ben conegut, puix que no ha volgut fer públic allò que encara no saben altres que ho han de saber abans. Amb tot, sembla que els motius són perquè dintre la Corporació municipal hi ha elements que el volien fer actuar amb un esquerrisme que no s'adiu amb la seva manera d'ésser.

La dimissió ha estat acceptada.

Esquerra Republicana de Catalunya

Els senyors Dencàs, Battestini i Bru han estat elegits membres del Comitè executiu central de l'Esquerra Republicana de Catalunya.

Els liberals tarragonins que es passen al Partit Radical

Diumenge se celebrà l'anunciada reunió, tal com donàrem compte, dels elements polítics que acabdillava el senyor Anselm Guasch.

S'acordà nomenar cap politic el senyor Pich i Pon, crear una secretaria política, una altra de jurídica econòmica i fundar un diari.

Per estar al front de la secretaria jurídica es nomenà l'advocat senyor Pere Pilon, ex-advocat de l'Estat, i per a la direcció del diari es nomenà el senyor Ricard Guasch.

Els socialistes espanyols

La Federació Socialista de Barcelona convoca tots els seus afiliats a l'assemblea general extraordinària que tindrà lloc aquest vespre, a dos quarts de deu, de primera convocatòria, i a les deu, de segona, al local del carrer Nou de Sant Francesc, números 11 i 13, principal, per a tractar de les proposicions a presentar al Congrés Nacional del Partit.

El banquet de l'Hotel Ritz a honor del senyor Lerroux

El banquet que diversos elements econòmics, industrials i comercials oferiran al senyor Lerroux a l'Hotel Ritz, se celebrarà definitivament el vinent dissabte, a les nou en punt de la nit.

La comissió organitzadora ha installat les seves oficines al propi Hotel totes les tardes, de cinc a vuit, per a l'expedició de tiquets, i contestar a totes les consultes que se li formulin relacionades amb l'indicat acte.

Donada l'extraordinària demanda de tiquets que es rep, la comissió posa a coneixement de totes les persones desitgin adquirir-los que llur preu és de trenta pessetes, i que la venda quedarà definitivament tancada el vinent divendres, dia 26, a les vuit de la nit.

Detencions importants

Ens arriba, per conducte fidedigne, la notícia d'haver estat detinguts a França l'ex-president dels Sindicats Lliures de Catalunya Ramon Sales i el seu company Coll, molt conegut també en les lluites socials de Barcelona.

Sembla que llur detenció obeeix a una demanda d'extradicció, formulada pel Govern de la República, per la intervenció dels esmentats individus en l'assassinat de Francesc Lairet.

La notícia no ha estat confirmada oficialment.

El sumari per l'agressió a Manuel Brunet

Per haver trigat a guarir-se més de quinze dies de les lesions que li foren causades al nostre company Manuel Brunet, les diligències instruïdes pel Jutjat municipal sobre aquella agressió han estat trameses al Jutjat de primera instància de la Concepció.

En Josep Mullor i Hurtado

A darrers de la setmana passada va morir a la nostra ciutat aquest honorable patrici, figura ben representativa i exemplar d'aquella classe mitjana que en les últimes dècades del segle passat tan bella empenta donà a la riquesa i floreixement de la nostra urbs amb llur amor al treball i a la seva professió, a les tradicions pairals de la terra i a totes les inquietuds espirituals que en aquells temps deixondiren la vida collectiva del nostre poble.

Mestre rellotger dels més antics i reputats de la ciutat, sabé agermanar i alternar tothora la seva tasca habitual amb la cooperació i ajut a les nostres institucions artístiques, polítiques i culturals; formà part, de molt jove, del Centre Català, essent contertuli de Valentí Almirall i altres patricis que en aquell temps tant contribuiren a desvetllar el sentiment nacional del nostre poble; collaborà, des d'aquella data, en totes les manifestacions de catalanitat que aquí se celebraven, i el seu nom figurà també en gairebé totes les llistes de subscripció patriòtiques, d'editorials, festivals d'art, esport, etc.; tingué a gran honor d'ostentar en lloc vistent de la seva botiga el títol de rellotger de la "Mancomunitat de Catalunya" amb què l'honorà aquell enyorat organisme.

El seu amor a les belles arts, especialment a la música, el portà a formar part de les nostres entitats musicals, havent estat chorista de l'Orfeó Català i individu de la seva Directiva; havem d'esmentar que el senyor Mullor, en la seva jovenesa, fou el primer que cantà, en català, la particella de "Mime" del Siegfried en les audicions que donà la benemèrita Associació Wagneriana de la Tetralogia, per a cant i piano. Darrerament formà part de la Directiva de l'Associació Musical "Filarmònica de Barcelona", fundada pel mestre Manén, amic enyorable del difunt.

En Josep Mullor sentia també pregon afecte pel Teatre Català; era fundador de la Tertúlia Catalanista, i durant els quaranta anys del seu funcionament ell fou el constant propulsor i animador entusiasta. En els centres d'esports, excursionisme, etcètera, era on el senyor Mullor gaudia de més popularitat i simpatia, per raó de la seva especialitat en els cronometratges esportius, havent estat nomenat cronometrador oficial de la Federació Internacional dels Clubs del Motor i de molts altres organismes esportius, colombòfiles, etc.. Era ben estimat de tothom, per les seves belles dots de caràcter, bonhomia i jovialitat, que el feien adaptable a tota mena d'actes que els nostres esportius celebraven, a tots els quals ell concorria amb aquell delit i optimisme jovençà que no ha deixat fins ben poc temps abans de morir.

Per damunt de tot, era En Josep Mullor un fervorós catalanista, animador de les nostres lletres i de les nostres arts; posseidor d'un gust artístic ben remarcable, s'anà formant una petita collecció d'obres d'art, així com una extensa biblioteca, que era el seu major goig i esplai.

L'acte del seu enterrament fou una veritable manifestació de dol, veient acoblades al voltant de la seva llar, al case antic de la ciutat i a l'ombra de la Plaça del Rei, de la qual era un enamorat i mai no volgué desemparar, nombroses representacions de les entitats cabdals de la nostra ciutat, Orfeó Català, Centre de Dependents del Comerç i de la Indústria (a la llista de socis protectors del qual figurava amb el número 2), centres excursionistes, artístics, federacions esportives, gent de teatre i un nombre incalculable d'amics que ploraven la pèrdua del bon amic i excellent company i amb ell la paulatina extinció d'aquella generació de patricis que, cadascú a la seva manera, constituïren el basament damunt el qual ha anat florint, creixent i expandint-se la nostra urbs benamada.

Descansi en la pau del Senyor l'exemplar ciutadà, i rebi la seva afligida vídua, N'Ernestina Creixell, digna companya del finat, fills i família tota l'expressió del nostre condol.

Municipi

MISS GRACIA I EL SENYOR VILALTA

Una comissió de la popular Penya Eureka ha visitat el tinent d'alcalde del districte VIIIè, senyor Antoni Vilalta i Vidal, per oferir-li la presidència del festival que l'esmentada entitat organitza actualment per tal de procedir, previ un concurs de bellesa, a la proclamació de "Miss Gràcia 1932". Després d'haver acceptat la presidència aquesta autoritat municipal i oferir la seva collaboració, s'ha acordat celebrar l'esmentat concurs el dissabte dia 5 de març, al Teatre del Bosc.

EL SOPAR DE LA PREMSA

Diumenge vinent, a la nit, se celebrarà al Restaurant Joanet l'àpat mensual que han instituït els reporters que fan informació a l'Ajuntament.

Anirà dedicat al regidor senyor Casanoves, al qual per sort ha tocat d'entre els regidors que es consideren amics de la premsa.

COL·LEGI OFICIAL DEL SECRETARIAT LOCAL DE LA PROVINCIA DE BARCELONA

La Comissió permanent d'aquesta entitat, en les sessions dels dies 6 i 20 del corrent, adoptà, entre altres, els següents acords:

Cridar l'atenció de la Direcció d'Administració Local sobre la provisió de la Secretaria de Sabadell, i al Collegi Central perquè gestioni prop del dit Centre la definitiva solució de la de Sitges.

Administre les sollicituds d'ingrés dels senyors Ramon Sentís i Pau Galofre, de Barcelona, i Josep M. Vilar, de Sant Feliu Sasserra, i Miquel Roure, de Granollers.

Aprovació dels comptes i estat de la Caixa del quart trimestre de 1931.

Gestionar la ràpida publicació d'un Butlletí d'aquesta corporació.

Delegar el senyor Albert Manuel Rimbau perquè en nom d'aquesta Associació assisteixi a una reunió al Collegi Central de Secretaris i Interventors per tal d'obtenir que sigui declarada la preferència de tramitació i resolució dels recursos contencioso-administratius entaulats per la destitució de funcionaris.

Quedar assabentada d'una comunicació del Govern civil relativa a la dimissió que del càrrec de Secretari de l'Ajuntament de Sant Vicents dels Horts presentà el collegiat senyor Emili Carbonell.

Atendre com cal la instància formulada pel senyor Jaume Ferrera.

La Comissió s'assabentà ensems de la designació de representants que han de constituir la ponència de delegats per a l'estudi de l'Estatut legal del Secretariat municipal i de les Comissions informatives i de defensa de partits, en els de Vic, Manresa, Berga, Igualada, Mataró, Granollers i Sant Feliu, i recabar amb el major interès la dels que manquen.

Finalment, la Comissió permanent acordà, en la sessió del dia 20, convocar a Junta general de socis el dia 5 del vinent mes de març, amb la següent finalitat:

L'augment de quotes per a la creació d'una oficina tècnica de defensa del Secretariat. Donar compte de la revisió de quotes i qüestió referent al cobrament de les endarreriides sense causa justificada.

Uns individus, pistola en mà, amenacen tres obrers de l'extracció de sorres

El governador civil manifestà ahir a la tarda als periodistes que havia hagut d'enviar unes parelles de guàrdies a l'extracció de sorres del Llobregat, perquè segons se li havia denunciat per telèfon, un individus, pistola en mà, coaccionaven els obrers.

Segons les dades que es tenen, apart del que indicà el governador civil, l'ocorregut fou el següent:

Quan a l'extracció de sorres del Llobregat, situat a la barriada de Can Tunis, es treballava normalment, es presentaren set o vuit individus, pistola en mà, i preguntaren per tres obrers, als quals s'empitaren amb amenaces i asseguraren que els anaven a matar.

Un cop fora del recinte d'extracció de sorres s'hi ajuntaren uns quants individus més, i tots plegats es dirigiren cap a la barriada de cases barates del carrer de l'Agricultura, no podent apreciar-se que ocorregués res més de notable.

L'alcalde de barri de Can Tunis posà a coneixement de les autoritats els fets tal com queden relatats.

La impressió dominant és que no s'intentava altra cosa que espantar els obrers.

VIDA SOCIAL

"El Control Obrer"

Conferència de Josep Maria Gich a l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació

Davant selecta concurrència donà el dissabte la seva conferència sobre control obrer als salons de l'Acadèmia, el doctor Josep Maria Gich, catedràtic de l'Escola d'Administració de Barcelona.

Després d'uns mots preliminars féu un estudi d'antecedents de la llei d'intervenció a Espanya, i, per a demostrat l'esperit del projecte presentat a les Corts, estudià textos diversos del moviment socialista espanyol i estranger.

Féu una recensió acabada del control a l'estranger, dividint en tres grups els pobles que l'havien adoptat: en el primer grup posà Alemanya amb l'article 165 de la Constitució de Weimar i les lleis especials de 4 de febrer de 1920, 15 de febrer de 1922 i 28 de febrer de 1926, les quals va ressenyar amb tot detall, i s'estengué d'una manera especial en el resultat del control a base de les dades de les Memòries dels Inspectors del Treball, que esmentà fins a l'any 1931. El fracàs alemany el demostra igualment a Austria, amb la seva llei del 15 de maig de 1919; Txecoslovàquia, pels textos legals de 1920 i 12 de maig de 1921; Noruega, etc. Féu particular estudi del fracàs de la institució a Rússia durant el període de Kerenski i els començaments dels soviets i, sobretot, el Ducat de Luxemburg.

Passà a un examen detallat del projecte espanyol, demostrant com era el més radical dels actualment vigents, fent les consideracions oportunes sobre els seus enormes defectes i les desastroses conseqüències que pot portar, entre elles una política d'alça de salaris, un afebliment de la disciplina en el treball, l'augment de conflictes que no ha disminuït enlloc cap benefici en els aspectes tècnic i higiènic, deserció de capitals de les empreses que el pateixin, tc. I acabà formulant les següents conclusions que, a judici del conferenciant, podrien ésser remei i solució al difícil problema plantejat avui.

L'elecció de Jurats dels Jurats Mixtos de Paper, Cartó i Cautxú

El vinent divendres, a les dotze del matí, se celebrarà, a la Delegació del Treball, l'acte de l'escrutini de les eleccions verificades per a l'elecció de vocals dels Jurats mixtos de Paper, Cartó i Cautxú, al qual podran assistir tots els interessats, i fer les protestes sobre la votació que estimin oportunes.

NOTES DIVERSES

Reunions

La Unió Ultramarina convida una comissió de dos dependents i dos patrons de cada mercat de Barcelona i pobles agregats per al dia 25 del corrent, a dos quarts de nou de la vetlla, al seu estatge social, Hospital, 110 i 112, principal, per tal de tractar de l'organització d'un festival benèfic, en celebració de l'èxit obtingut amb la implantació del descans dominical.

— Es convoca tots els associats de la Federació Patronal de Perruquers i Perruqueres per a Senyores a la reunió ordinària que tindrà lloc demà, dijous, dia 25 del corrent, a les nou de la nit de primera convocatòria i a les deu de segona, al saló d'actes de la Societat Patronal de Cansaladers de Barcelona, carrer de Tallers, número 22.

— Al local social de l'Associació Instructiva d'Obrers i Funcionaris de l'Ajuntament (Bellafila, 3, principal) es reuniran avui, dimecres, dia 24, a les sis de la tarda, els associats afectes a la Secció d'Higiene, Beneficència i Sanitat per a tractar d'assumptes de millorament per a aquests.

Els lleters de Sant Martí

El Gremi de Lleteries (sense estable), únic i obligatori del Terme Municipal de Barcelona, crida l'atenció als seus agremiats referent a una gasetilla publicada als periòdics del dia 21 del corrent, per un anomenat Gremi de Lleteries, sense estable, de Sant Martí, demanant signatures per a dirigir una instància a la Superioritat per a un determinat fi que els ha estat denegat diferents vegades.

Un telegrama

Ha estat enviat al ministre d'Hisenda el telegrama següent:

"Federació de Depndents de Catalunya lamenta reforma tributaria haya olvidado promesa dependencia eximir o rebajar sensiblemente impuesto utilidades injustamente grava sueldos insuficientes subvenir necesidades perentorias. Stop Pide repare injusticia ominoso impuesto. Presidente, Ricard."

Conferències

— El vinent diumenge, dia 28 del corrent febrer, a les onze del matí, al local del Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria, el diputat a Corts, de la U. S. C., senyor Josep Xirau donarà una conferència pública, descabdellant el tema "L'organització futura de la cultura a Catalunya".

Conferències sobre il·luminació

El Comitè Català de Luminotècnia, que ha començat ja la seva tasca per a difondre a Catalunya idees i procediments moderns, quant a la il·luminació es refereix, ha organitzat un cicle de conferències, que, donat el prestigi i rellevants condicions de qui ha de donar-les, prometen resultar d'extraordinari interès, per al Comerç i la Indústria, en general, i també per tots els que s'han interessat o intervenen en els múltiples aspectes de l'electricitat.

La primera de les dites conferències tindrà lloc demà, dijous, dia 25, a dos quarts de set de la tarda, a l'espaiós saló de juntes de l'Associació Industrials Electricistes, carrer de Trafalgar, número 14, principal.

A l'acte de referència, i després de breus paraules de presentació del senyor Jorcano, president de l'A. d'I. E., el qual ho és del Comitè Català de Luminotècnia, senyor Teodor Colomina, dissertarà, exposant exposant quina és l'organització i futur desenvolupament del Comitè Català de Luminotècnia, i quins són també els projectes que han de portar-se a cap.

A continuació, el competent i culte enginyer senyor Manuel Vidal Espanyól desenrotllarà el tema "Aspectes de la il·luminació moderna".

Coneguda la destacada personalitat i sòlida preparació dels esmentats conferenciants, podem avançar que l'acte, ultra revestir una importància extraordinària, des del punt de vista tècnic, serà una demostració palesa de la urgent necessitat que existeix a la nostra capital i a Catalunya en general, de donar decidit ajut i cooperació als cada dia més urgents problemes que plantegen per al Comerç i la Indústria, en general, els novíssims procediments de la il·luminació.

A la vetllada inaugural del Comitè Català de Luminotècnia han promès la seva assistència ultra les autoritats, distingides personalitats de l'Associació d'Enginyers, Arquiectes, Industrials Electricistes, etc., etc.

INFORMACIO DE LA CIUTAT

LA PUBLICITAT

PREUS DE SUBSCRIPCIO

	Ptes.
Barcelona, mes	2'50
Península Ibèrica, trimestre	7'50
Amèrica Llatina "	9'50
Altres països "	25'—

ELS PAGAMENTS D'HISENDA

El senyor delegat ha disposat els pagaments següents per a avui:

Fàbriques Mata i Ponç, 227'68 pessetes; Domènec Gonzàlez, 12.908'51; Manuel Malleu, 185'06; Juli Morales, 2.498'56; Dionís Mas, 25; Oliveres, S. A., 577'50; Maria Pujolar, 53'49; Assumpció Pérez, 726'68; Sebastià Planes, 65'10; Joan Planes, 53'50; Esteve Rossell, 517'10; Josep Rosés, pessetes 253'26; Amadeu Rementel, pessetes 255'59; Eduard Segura, pessetes 20.340'89; Joan Sala, 307'13; Bàrbara Sala, 118'88; Josep Vidma, pessetes 324'88; Josep Vilalta, 242'74; Joan Vila Cros, 445'80; Ramon Vives, 80'17; Vidal i Soler, 77'22, i Francesc Molins, 11.622'95.

PER ROBAR BOMBETES

Al carrer de Piquer foren detinguts Frederic Fernàndez, Josep Reyes i Rafael Martín, perquè es dedicaven a robar bombetes de la il·luminació pública pels carrers del Poble Sec.

En portaven més de dues-centes.

INTENT DE SUICIDI

Al dispensari del Taulat va ésser auxiliat Pasqual Triviño, de setanta anys, habitant al carrer de Sant Andreu, de fort congestió produïda per refredament a causa d'haver-se llançat a la mar amb intenció de posar fi a la seva vida.

Després d'assistit passà a l'Hospital de la Santa Creu i Sant Pau.

UN FERIT EN TOPAR UNA MOTO AMB UN CAMIO

Al dispensari de Sant Andreu va ésser auxiliat Josep Simó Carbonell, de trenta-vuit anys, habitant al carrer de Sant Adrià cantonada al de Sant Andreu, que presentava ferides a la cama dreta causades en topar amb un camió la moto que ocupava.

Un cop auxiliat passà a la Clínica Ginecos.

ACCIDENT DEL TREBALL

Quan estava carregant una caixa que contenia maquinària, al Collegi dels Salesians, es produí una ferida incisa a la cama dreta Josep Fernàndez, de quaranta-cinc anys, habitant al carrer de Cerdenya, número 80, quart, el qual fou conduit al dispensari de Sarrià, d'on passà a la Clínica del Remei.

"AUTOMOVIL COMERCIO"

Hem rebut el número 139 de la revista mensual "Automóvil Comercio", el text de la qual és sumament interessant, segons el sumari que transcrivim a continuació:

"Els moderns sistemes de locomoció"; "Els transports aeris"; "Motors refredats per vapor"; "El nou Chevrolet per a 1932"; "Avanços en la construcció d'automòbils"; "Estadística d'automòbils matriculats a Espanya durant l'any 1931"; "Estadística dels habitants que corresponen per un automòbil a cada una de les 50 províncies d'Espanya"; "El cautxú"; "La goma sintètica"; "El pilot automàtic"; "Manera d'eliminar l'acumulació de carbó en les vàlvules"; "La indústria de l'automòbil adopta el llenguatge del cautxú"; "Miscelània general d'automobilisme i aviació"; etcetera, etc.

JOIES VERITABLE OCASIO

Per a compres a bon preu aneu a la Joieria Magriñà, Tallers, 41

CASAL ICARIA

Aquesta entitat convoca assemblea general extraordinària per a demà, dijous, dia 25, a les nou del vespre, de primera convocatòria, i a les deu de segona, l'ordre del dia de la qual serà: Lectura de l'acta anterior. Proveïment dels càrrecs vacants en el Consell de Govern. Donar compte de l'estat actual del casal propi. Inauguració de les obres.

JUNTA NOVA

La Junta directiva de l'Associació del Gremi de Papereria i Objectes d'Escriptori, ha quedat constituïda pels següents senyors:

President: Sr. Joaquim Rosich; vicepresident, Sr. Manuel Tassis; secretari, Sr. Francesc Miró; vice-secretari, Sr. Calixte Ortega; tresorer, Sr. Joan Darner; comptador, Sr. Climent Montfort; vocals: Srs. Enric Devenat, Josep Caminal i Feliu Nieto.

UNA SERVENTA ES TROBADA LLIGADA

La senyora Antònia Basedo ha denunciat a la policia que en penetrar al seu domicili, situat al carrer del Comerç, número 8, trobà la porta oberta, i, a l'interior del pis, la serventa Eugènia Romeu Lapeña, de divuit anys d'edat, que tenia les mans lligades amb un filferro.

Interrogada la dita serventa per la policia, digué que en anar a obrir el pis sollicita l'ajut d'un jove, el nom del qual desconeix. El jove li demanà un got d'aigua, i penetrà amb ella al pis, i, un cop en aquest, s'abocà sobre ella, i la lligà, ignorant amb quin propòsit, puix que al pis no s'ha notat a faltar res.

Majestic Hotel

I RESTAURANT

Coberts a 10'50 ptes. i a la carta
Orquestra - Salons especials
Bodes, banquets i festes
Coberts des de 20 ptes.
tot comprès

DETENCIONS

Aquest matí, davant l'església dels Carmelites, situada a l'Avinguda del 14 d'Abril, foren detinguts Francesc Doldai, Aureli Fernàndez i Fèlix Estriago, als quals s'acusa de practicar la mendicitat i dedicar-se ensems a la sostracció de moneders als concurrents al dit temple.

Els detinguts foren portats a la Comissaria de Beneficència.

L'ASSEMBLEA DE LA CONFEDERACIO GREMIAL

Han sortit cap a Madrid, per a prendre part en la XII Assemblea de la Confederació Gremial Espanyola, nodrides representacions de les entitats que integren la Federació d'Ultramarins Queviures i Similars, amb els senyors Tomàs Martí Torcal, presidència; i el lletrat-assessor i secretari general, Josep Castany Gelats. Les dites representacions sostindran les conclusions que han formulat sobre competència il·lícita, limitació d'establiments, propietat comercial i sindicació forçosa, intervenint, de més a més, en la discussió de interessants temes que s'han d'aprovar a l'esmentada Assemblea, la major part del quals, per la seva importància i transcendència, han de merèixer l'atenció del Govern per a resoldre amb justícia els problemes plantejats per les classes mercantils.

ta s'ha de subjectar per aconseguir la seva finalitat.

La lectura d'aquest missatge va produir als assistents fonda emoció i fou premiat amb forts aplaudiments.

La Presidència demanà l'opinió dels assistents sobre la reelecci ódel senyor Folguera per al càrrec de President, exposant uns la necessitat que fos així i altres la conveniència de respectar el criteri del Sr. Folguera i elegir-lo President d'honor, però amb tots els lligams de continuïtat en l'obra de la Protectora. Com a resum del debat, per aclamació, s'aprova la proposició següent:

"Per tal que el fet de la no elecció del Sr. Folguera no representi una desvinculació de la Protectora, proposem que se'l nomeni President d'honor, atenent-se que aquesta designació vol significar un lligam viu i permanent del Sr. Folguera amb la Protectora, que li faciliti la represa de la presidència, així que les seves condicions de salut li ho permetin."

Després d'un breu descans, es procedeix a l'elecció del Consell Directiu i Comissions permanents, els quals ho foren els senyors següents:

Consell Directiu: President, Albert Bastardes i Sampere; vice-president primer, Jaume Bofill i Mates; vice-president segon, Josep Terradelles i Joan; tresorer, Josep Mestre i Mitjans; vice-secretari, Miquel A. Baltà i Botta; vocal, Joan Estelrich i Artigues; consellers adjunts: València, Miquel Duran: Mallorca, Miquel Ferrà; Rosselló, Carles Grandó, Havana, Ramon Vilaró, i Santiago de Cuba, Josep Rovira.

Comissió Tècnica: Alexandre Galí i Coll, Gil Parès, prev., i Artur Martorell.

Editorial Pedagògica: Josep López-Picó, Maria Baldó de Torres, Lluís G. Castellà ' Josep Mestre i Mitjans.

Comissió de Foment: Josep M. Batista i Roca, Daniel Roig i Pruna, i Rafael Font i Ferran.

Comissió d'Higiene Escolar: Doctor Lluís Sunyer i Medan, Maria Emília Fornó, A. Puig Gairalt i Doctor Jeroni Moragues.

Comissió de Dames: Glòria Bulbena de Sales, Maria d'Abadal, Margarida Delclòs, Otília Masroig i Fontserè i Clotilde Cirici i Pellisser.

Feta la votació, el Sr. Bastardes proclama els elegits i agraeix la seva elecció amb sentides paraules.

Seguidament es procedeix a la lectura d'una proposició amb referència a l'Estatut de Catalunya, així com una declaració de principis de la Protectora en els moments actuals, i totes dues s'aproven per aclamació i s'acorda donar-les la major publicitat possible.

Es presenta una proposició referent a la Normal Catalana i després d'intervenir en la discussió diversos assistents, s'aprova, en el sentit de ratificar i adherir-se al contingut de la comunicació que oportunament fou adreçada a la Generalitat de Catalunya per la Protectora. Tenint en compte una altra proposició que demana que la nostra Associació vetlli sempre per les escoles catalanes i llurs mestres, es pren l'acor de fer un historial de la tasca pedagògica realitzada per les escoles catalanes del del començament de segle, així com, també establir un escalafó dels mestres d'escoles catalanes, per a tenir-ho tot en compte al moment oportú.

S'aprova una proposició del soci senyor Aimà i Sariol, en el sentit que els cursos de Gramàtica catalana es preparin amb altres de Gramàtica elemental.

A unes preguntes del senyor Boronat referent a l'estat en què queden els antics alumnes dels Estudis Normals de la Mancomunitat i una altra del Sr. Sebrià referent a l'escola Mossèn Cinto, la presidència manifesta que es faran les oportunes gestions. S'aprova una moció del senyor Bertran i Pijoan perquè s'iniciïn unes gestions per a organitzar la celebració del Centnari de l'Oda de l'Aribau, que representa la iniciació de la renaixença catalana.

Finalment, el Sr. Bastardes proposa que sigui publicada la Memòria del secretari i que es trameti als germans d'Amèrica un efusiu missatge fent-los present la necessitat de la cooperació constant a l'obra de la Protectora, les quals iniciatives són aprovades per l'Assemblea. Després de donar gràcies als assistents, a la Junta sortint, al personal de l'Associació i de demanar la continuada tasca de tots, a fi que la Protectora vegi augmentat el nombre dels seus socis, s'aixeca la sessió, en mig de gran entusiasme.

Dimissió de l'alcalde d'Olot

Com a conseqüència de les protestes que alguns patrons de la ciutat d'Olot formularen contra l'actuació de l'alcalde d'aquella ciutat, en ocasió de la darrera vaga general, ha presentat la dimissió del seu càrrec, fonamentant-la en el delicat estat de salut.

L'Ajuntament es reunirà per tal de pregar a l'alcalde que retiri la seva dimissió.

També s'organitza una manifestació popular de ratificació de confiança al dit alcalde.

Per no estar conformes amb l'actuació del Sindicat Unic, els obrers de Valls se'n separen

El mateix dia que a Valls s'intentà imposar la darrera vaga general, abundaren els comentaris de dura crítica entre una part dels obrers vallenes sindicats.

Aquest malcontentament ha originat divergències en les seccions del Sindicat Unic. Se n'han separat ja els blanquers, i és probable que seguelxin el mateix camí altres seccions.

Accidentada mort d'un porc senglar a Reus

Ahir, a les onze del matí, un enorme porc senglar féu la seva aparició al Passeig del Doctor Briansó, de Reus. La presencia de l'animal produí el pànic consegüent, i un funcionari ferroviari va poguer-lo ferir.

El porc senglar, no obstant, seguí la seva carrera vers Castellvell. En direcció ocutrària marxava un automòbil, el conductor del qual, amb una hàbil maniobra aconseguí fer passar el vehicle per damunt del cos de l'animal. Aquensul, però, va continuar el seu camí, fins que a l'últim va poder ésser mort a trets.

TORTOSA

Conferència de "Bon"

El conegut caricaturista "Bon" té anunciada una conferència pública per al dia 25 del corrent, a les deu del vespre. La conferència tindrà lloc al Teatre Principal, de Tortosa. La conferència serà sense paraules i els prospectes que l'anuncien fan constar que durarà dues hores. Hi ha també una nota que diu: "Bon" farà algunes caricatures d'espectadors.

L'anunci d'aquesta conferència ha estat ben rebut i hom preveu un bon èxit per a aquest original dibuixant i humorista de bona llei.

NO OBLIDEU

Els que aneu a Paris

que trobareu

LA PUBLICITAT

a tots els quioscos dels Grans Boulevards, de la Place de la Republique a la Madelaine

A la Place de la Bastilla.

A la Place de Saint Michel (costat Metropolità)

Al Boulevard Saint Michel.

Al Boulevard Sebastopol.

I a tots els grans quioscos de Paris

Cursos i conferències

PALESTRA

Curs radiat d'Història de Catalunya

Cada dimecres, a dos quarts de nou, Palestra radia un curset d'Història de Catalunya, a càrrec del professor N'Agustí Palau.

Demà, dimecres, es radiarà la lliçó: *Les invasions: barbres, visigods, musulmans, jueus i francs.*

Les lliçons de les altres dimecres seran sobre els temes: *El període comtal. Política. — El període comtal. Cultura. — El regne d'Aragó. - Orígens i relacions amb Navarra. - L'alarb, enemic comú. Emirat i Califat. — La unió de Catalunya i Aragó. — Pere I El Catòlic. El papat contra Catalunya. — Jaume I El Conqueridor. Noves idees i realitats. — Jaume I. El tomb decisiu per al futur de Catalunya.*

Activitats per avui, dimecres, al local de Palestra:

A dos quarts de vuit: Curset de preparació d'instructors de Minyons de Muntanya. Curset d'aviació a "Falziots".

A tres quarts de vuit: Curset d'Educació política de la dona, a càrrec del senyor Vives i Giner.

A les vuit: Curset de taquigrafia sistema Martí, escola catalana, a càrrec del professor senyor Ayuso.

Activitats per a demà, dijous, a les quatre de la tarda: Reunió de follets.

A dos quarts de vuit: Curset de Català mitjà, a càrrec del professor de C. A. Jordana. - Curset elemental d'infermeres, a càrrec del Dr. Pere Gabarró. - Conferència del senyor Rovira i Virgili sobre el tema *La intervenció política del Catalanisme. La Solidaritat Catlana*

Aquesta conferència forma part del cicle sobre la "Història de la política catalana contemporània", que tant d'interès ha despertat en les joves promocions.

La joventut actual, desintegrada per set anys de Dictadura de la política catalana, té ara una gran ocasió per posar-se al corrent i restablir una continuïtat entre la passada i l'actual actuació catalanista.

ACADEMIA I LABORATORI DE CIENCIES MEDIQUES DE CATADLUNYA

L'Acadèmia i Laboratori de Ciències Mèdiques de Catalunya celebrarà sessió científica avui, dimecres, a les set de la tarda, en la qual el doctor J. Gibert i Queraltó farà una comunicació sobre "Nota clínica sobre la percussió de les àrees vasculars".

CONFERENCIA DEL DOCTOR JOAN TUSQUETS

Davant una nombrosa i distingida concurrència començà el diumenge, a les 7.30 del vespre, el cicle de conferències científico-religioses organitzat per la Societat Mèdico-Farmacèutica dels sants metges Cosme i Damià. Dissertà el Dr. Tusquets sobre "La natura de l'home". En laseva conferència de dilluns, el Dr. Tusquets tractà de la immortalitat personal de l'esperit humà. El tema següent serà: "La llibertat humana. Demostracions psicològica i ètica de la realitat del lliure albir".

Avui, dimecres, a les 7.30 del vespre, ocuparà la mateixa tribuna el prestigiós publicista canonge doctor Carles Cardó, pbre., seguint el desenrotllament d'aquest cicle de conferències; i versant la de demà sobre el tema de "La doble projecció del fi de l'home".

Aquests matins, a les 7.45, per malaltia del Dr. Castro, pbre., a exposat les veritats fonamentals del Cristianisme el Dr. Romà Bassols, pbre. i és d'esperar que ja divendres pugui el Dr. Castro donar personalment les ensenyances que té assenyalades en el present cicle.

— Dissabte vinent, a les vuit del vespre, la secció d'Estudis Polítics, Econòmics i Socials de l'Ateneu Politechnium celebrarà, al local social (Alt de Sant Pere, 27), la sessió inaugural del urs 1932 amb una conferència a càrrec de Joan Ventosa i Roig, diputat a Corts i president de les Federacions de Cooperatives de Catalunya i Espanya.

Aviat acabarà

la popularíssima

QUINZENA BLANCA

dels Magatzems

El Barato

En benefici del públic es recomana que aprofiti tothom aquesta ocasió per assortir-se de LLENCERIA, puix que trigarà molt de temps A VEURE'S PREUS TAN AVANTATJOSOS

La sardana

AL POBLE NOU

Diumenge vinent, a les onze del matí, tindrà lloc una ballada de sardanes davant el local del Centre Catalanista Republicà del Poble Nou, Passeig del Triomf, 70, amb motiu de celebrar la inauguració del seu nou estatge.

Aquesta ballada ha estat organitzada conjuntament amb la Joventut Sardanista del Poble Nou, i anirà a càrrec de la Cobla Ausitània.

Diumenge es va celebrar al Centre Excursionista de Catalunya el Consell General ordinari de socis de l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana. Va presidir el vice-president primer, Sr. Albert Bastardes, per malaltia del president efectiu, Sr. Manuel Folguera i Duran.

Després de llegir-se els articles dels Estatuts referents als Consells generals i l'acta de l'any anterior, el secretari, Sr. Lluís Bertran i Pijoan, donà lectura de la Memòria reglamentària corresponent a l'exercici de l'any finit, en la qual es detalla les activitats que ha desenrotllat l'Associació, la qual fou molt aplaudida. Seguidament es llegiren els estats de comptes del mateix any, segons els quals els ingressos pugen 174.842'41 ptes. i les despeses 186.516'15 ptes., acusant un dèficit, doncs, de 11.673'74 ptes. També es llegeix el pressupost per a l'any 1932, el qual és d'un total de 169.350 pessetes. Tant els estats de comptes com els pressupostos són aprovats per l'Assemblea.

El secretari llegí el missatge presidencial adreçat a tots els socis de la Protectora, en el qual, després de donar compte de la seva actuació com a president, durant divuit anys, el senyor Manuel Folguera i Duran exposa que motius de salut no li permeten d'acceptar una reelecció i explica les raons que justifiquen la subsistència de la nostra Associació i el pla de les tasques que, al seu entendre, aquesta s'ha de subjectar per aconseguir la seva finalitat.

La lectura d'aquest missatge va produir als assistents fonda emoció i fou premiat amb forts aplaudiments.

La Presidència demanà l'opinió dels assistents sobre la reelecci ódel senyor Folguera per al càrrec de President, exposant uns la necessitat que fos així i altres la conveniència de respectar el criteri del Sr. Folguera i elegir-lo President d'honor, però amb tots els lligams de continuïtat en l'obra de la Protectora. Com a resum del debat, per aclamació, s'aprova la proposició següent:

"Per tal que el fet de la no elecció del Sr. Folguera no representi una desvinculació de la Protectora, proposem que se'l nomeni President d'honor, atenent-se que aquesta designació vol significar un lligam viu i permanent del Sr. Folguera amb la Protectora, que li faciliti la represa de la presidència, així que les seves condicions de salut li ho permetin."

Després d'un breu descans, es procedeix a l'elecció del Consell Directiu i Comissions permanents, els quals ho foren els senyors següents:

Consell Directiu: President, Albert Bastardes i Sampere; vice-president primer, Jaume Bofill i Mates; vice-president segon, Josep Terradelles i Joan; tresorer, Josep Mestre i Mitjans; vice-secretari, Miquel A. Baltà i Botta; vocal, Joan Estelrich i Artigues; consellers adjunts: València, Miquel Duran: Mallorca, Miquel Ferrà; Rosselló, Carles Grandó, Havana, Ramon Vilaró, i Santiago de Cuba, Josep Rovira.

Comissió Tècnica: Alexandre Galí i Coll, Gil Parès, prev., i Artur Martorell.

Editorial Pedagògica: Josep López-Picó, Maria Baldó de Torres, Lluís G. Castellà ' Josep Mestre i Mitjans.

Comissió de Foment: Josep M. Batista i Roca, Daniel Roig i Pruna, i Rafael Font i Ferran.

Comissió d'Higiene Escolar: Doctor Lluís Sunyer i Medan, Maria Emília Fornó, A. Puig Gairalt i Doctor Jeroni Moragues.

Comissió de Dames: Glòria Bulbena de Sales, Maria d'Abadal, Margarida Delclòs, Otília Masroig i Fontserè i Clotilde Cirici i Pellisser.

Feta la votació, el Sr. Bastardes proclama els elegits i agraeix la seva elecció amb sentides paraules.

Seguidament es procedeix a la lectura d'una proposició amb referència a l'Estatut de Catalunya, així com una declaració de principis de la Protectora en els moments actuals, i totes dues s'aproven per aclamació i s'acorda donar-les la major publicitat possible.

Es presenta una proposició referent a la Normal Catalana i després d'intervenir en la discussió diversos assistents, s'aprova, en el sentit de ratificar i adherir-se al contingut de la comunicació que oportunament fou adreçada a la Generalitat de Catalunya per la Protectora. Tenint en compte una altra proposició que demana que la nostra Associació vetlli sempre per les escoles catalanes i llurs mestres, es pren l'acor de fer un historial de la tasca pedagògica realitzada per les escoles catalanes del del començament de segle, així com, també establir un escalafó dels mestres d'escoles catalanes, per a tenir-ho tot en compte al moment oportú.

S'aprova una proposició del soci senyor Aimà i Sariol, en el sentit que els cursos de Gramàtica catalana es preparin amb altres de Gramàtica elemental.

A unes preguntes del senyor Boronat referent a l'estat en què queden els antics alumnes dels Estudis Normals de la Mancomunitat i una altra del Sr. Sebrià referent a l'escola Mossèn Cinto, la presidència manifesta que es faran les oportunes gestions. S'aprova una moció del senyor Bertran i Pijoan perquè s'iniciïn unes gestions per a organitzar la celebració del Centnari de l'Oda de l'Aribau, que representa la iniciació de la renaixença catalana.

Finalment, el Sr. Bastardes proposa que sigui publicada la Memòria del secretari i que es trameti als germans d'Amèrica un efusiu missatge fent-los present la necessitat de la cooperació constant a l'obra de la Protectora, les quals iniciatives són aprovades per l'Assemblea. Després de donar gràcies als assistents, a la Junta sortint, al personal de l'Associació i de demanar la continuada tasca de tots, a fi que la Protectora vegi augmentat el nombre dels seus socis, s'aixeca la sessió, en mig de gran entusiasme.

Fira Internacional de Lió

Del 7 al 20 març 193[illegible]

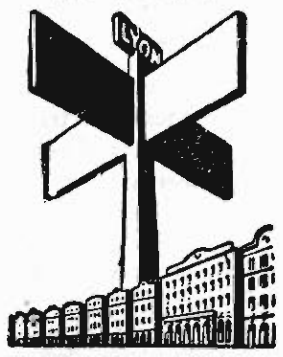

SETMANA DE LA MAQUINARIA AGRICOLA del 15 al 20

Els homes de negocis de 54 nacions fan llurs compres a la Fira de Lió. Secretari General Honorari: J. Febre Garrotte, Palayo, 9, 2.n

LLIBRERIA CATALONIA

RONDA DE SANT PERE, 3

Acaba de sortir el llibre de

F. de Solà Cañizares

El moviment revolucionari a Catalunya

Contribució a la història de l'adveniment de la República

Preu: 3 Ptes.

†

CONCEPCIO LAMARCA I CARRERAS

Vídua del Dr. Ignasi Melé

natural de Girona

morí ahir, a l'edat de 76 anys

després de rebuts els Auxilis Espirituals i la Benedicció Apostòlica

A. C. S.

Els qui la ploren: germana política Margarida Bernaset vídua de Romà Lamarca, nebots Joaquim Lamarca Calvo, Pere i Paquita Mirosa Lamarca, Joaquima, Francesc, Jaume, Ignasi, Ernest i Dolors Lamarca Bernaset, nebots polítics, cosins i família tota, la Junta "Pro-Museu Melé" i la Comissió que va organitzar l'homenatge al Dr. Melé a Tossa de Mar, en assabentar llurs amics i coneguts de tan irreparable pèrdua els preguen que li tributin un record en llurs oracions i que se serveixin assistir a la casa mortuòria, Avinguda Gaudí, 8, avui, dimecres, dia 24, per tal d'acompanyar el cadàver a l'església de la Sagrada Família i d'allí a la seva darrera estada, Cementiri de Les Corts.

NO ES CONVIDA PARTICULARMENT

LA MUSICA

EDUCACIÓ MUSICAL

Sota aquest epígraf, i avalada amb les signatures dels senyors Enric Morera, Jaume Pahissa, Josep Barberà, Joan Balcells, Joaquim Pecanins, Apel·les Mestres, Ferran Ardèvol, Isidre Moles, Frederic Mus-et, pvre., Francesc Montserrat Ayarbe, Amadeu Cusó, B. Gálvez i Bellido, Joan Molinari i Eusebi Daniel, hem rebut, amb el prec de publicar-la, la següent comunicació:

"A L'OPINIO PUBLICA

En aquests moments solemnes de transició, la virtut cabdal de tots els ciutadans que hagin de participar en la construcció de la "Nova Catalunya" ha d'ésser la sinceritat; la veritat proclamada ben alt i en el moment just que les circumstàncies manin fer-la pública.

Existeix, latent, a casa nostra, un problema d'educació musical d'una alta transcendència. Un artista ha enfocat aquest problema en termes ben dignes d'ésser escoltats amb el major interès i respecte. Per haver volgut parlar clar, aquest company nostre, ha estat agredit des de la premsa i d'una manera insinuant ho han estat també tots els músics que no ens vulguem sotmetre a un criteri que molts conceptuem equivocat. Per a orientar el lector, el millor serà exposar l'ocorregut i el criteri que a nosaltres ens mereix.

Un article signat pel senyor Alexandre Galí, secretari del Consell de Cultura de la Generalitat, fent l'elogi dels "jocs gentils i les cançons que el mestre Joan Llongueres fa dansar al seu estol de mainada", sense que hàgim vist mai per enlloc l'educació musical, la veritable educació musical; aquesta educació musical que ha de realitzar-se al marge de tota espectacularitat, que no ha de penetrar a l'ànima pels ulls, sinó per les orelles, i la bona qualitat de la qual es manifesta pels avenços assolits en la consciència dels sons, en l'emotivitat i justesa d'expressió de la veu, i en moltes altres coses que no esmentem ara; aquesta "educació musical" que, ben organitzada — no pas a la bona de Déu com fins ara —, constituïria un planter providencial per als nostres orfeons, asseguraria la vida — avui ben migrada — de les nostres organitzacions musicals, i enlairaria el nivell cultural del nostre poble.

El nostre poble es deixa fàcilment sorprendre amb la fluentor d'actes superficials i decoratius, dels quals no blasmem pas, però que voldríem veure — tant a dins com a fora de l'escola — situats en el lloc i categoria que cis correspon, procurant sobretot que els seus efectes no fossin contraris al que ha d'ésser la veritable "educació musical".

I tota vegada que el mestre Llongueres ens ha portat en aquest camí, tenim el deure d'afirmar que una obra negativa — pitjor que negativa — és la que ell ha realitxat, titllant agosaradament el mestre Borgunyó "de temperament inconstant i atrabiliari que s'ha anullat amb la seva tasca visiblement negativa i sense cap eficàcia".

Aquest noble artista, que ha hagut de passar els millors anys de la seva vida confinat medicalment a diverses poblacions, és, i ha fet tot el contrari del que el senyor Llongueres diu. Home d'un optimisme heroic, ha lluitat aferrissadament arreu on ha anat, i sense que ningú li ho demanés ha fet coses veritablement grans en llocs relativament petits. Freturós tota la vida de residenciar-se pels voltants de la ciutat, sense gairebé mai aconseguir-ho, aquest artista, el mateix per la seva obra que pel seu caràcter, mereix tot el contrari d'aquests dictaris, que tan poc han d'afavorir a qui tan lleugerament els empra. La seva perseverança i rectitud en l'estudi del problema musical escolar i la seva obra global realitzada vencent tothora obstacles que aparèixien infranquibles, tanmateix havien de merèixer un major respecte per part del senyor Llongueres.

I fer fi, no s'hi val, senyor Llongueres, a fugir per la tangent amb l'excusa que poseu de què "l'educació musical d'un poble no s'improvisa ni es fa amb vint anys, sinó que és l'obra de diverses generacions i el fruit de diversos educadors".

Aquesta és una molt enginyosa i ben singular manera de parapetar-vos contra tota possible contingència quan arribi l'hora de valorar definitivament la vostra actuació per a saber si ha estat tasca positiva o tasca negativa, si haveu construït o destruït, si haveu fet un mal o un bon ús del sistema que ens haveu importat, encara que som molts els que creiem que no és amb sistemes d'importació que s'han de resoldre els problemes raciats de la nostra cultura popular.

Ara bé: si el que preteneu que se us reconeixi és l'haver bonament divertit el nostre públic amb la gràcia encisadora dels seus propis infants i també l'haver aportat una nota simpàtica de color a les nostres festes infantils, tots els músics ens sembla que hi estaran d'acord en atorgar-vos aquesta reconeixença amb la salvetat, però, que ni la vostra obra ni les vostres cançons no han tingut ni tenen res a veure amb el que ha d'ésser la veritable educació musical que necessita el nostre poble. Això es veurà tan aviat com elements degudament preparats i orientats puguin treballar a les nostres escoles.

Trenta anys d'actuació perseverant són prou per veure quins resultats han aconseguit, i la mateixa generació que ha vist néixer una cosa ha pogut veure-la, o bé florir, o bé encunar-se. Penseu en l'obra de Claver.

Per sort no som els músics sols els que ens havem adonat de certes anomalies: En Joan Sacs, en LA PUBLICITAT del 7 d'aquest mes, sense saber-ho, es posava totalment al nostre costat. Es aquest un molt significatiu simptoma i estem convençuts que són molts ms els que pensen com En Joan Sacs.

Per la nostra part — a desgrat d'alguns lloables intents que s'han donat a casa nostra, els quals no han estat atesos — afirmem amb el mestre Borgunyó que l'educació musical està per encetar, malgrat els trenta anys d'actuació del senyor Llongueres.

20 de febrer de 1932."

NOTES OFICIOSES

CINQUENA SESSIO DE MUSICA DEL LYCEUM CLUB

El dijous vinent, dia 25, a les set de la tarda, tindrà lloc al Cercle Artístic la cinquena sessió del Curset de Música, organitzat pel Lyceum Club. Aquesta sessió anirà a càrrec del jove i eminent pianista i compositor Xavier Gols i de la remarcable cantatriu Francesca Gibert.

Són invitats a aquesta sessió les senyores associades al Lyceum Club i els senyors socis del Cercle Artístic i llurs famílies.

LES ARTS

EL PINTOR SERRA A EIVISSA :: :: ::

Des de fa uns dies es troba a Eivissa el pintor Joan Serra. Des d'aquella illa enviarà la seva producció pictòrica a la Sala Parés, i aquesta casa l'oferirà als col·leccionistes barcelonins, que des de fa temps esperen la darrera producció d'En Serra.

EN CREIXEMS A PARIS

El pintor Créixems passa uns dies a París, amb l'objecte de complimentar algun dels compromisos que té contrets amb el mercat internacional de pintura.

Dintre de poc es trobarà novament a Barcelona, on té signat un contracte de la casa Maragall.

EN TOGORES A BARCELONA :: :: ::

El pintor Josep de Togores es troba a Barcelona des de fa uns dies. Sortirà molt aviat cap a Banyuls, on passarà una temporada amb l'escultor Maillol. Es diu que un dels motius de l'estada a Barcelona del pintor Togores ha estat el signar un conveni amb una galeria barcelonina, que ja té l'exclusiva d'altres pintors. Segons l'esmentat conveni, el pintor Togores cediria l'exclusiva de la seva producció per Espanya, de manera que pogués complimentar a la vegada els molts compromisos que té establerts a diferents països.

En aquests dies se celebra una exposició a Amsterdam, i és pròxima la celebració d'altres exposicions a Berlín, París i Nova York.

De confirmar-se aquest conveni, els col·leccionistes catalans podrien obtenir la recent producció de Togores, cosa de la qual es veien privats fins a la data.

EXPOSICIO NACIONAL DE BELLES ARTS. — D'INTERES PER ALS ARTISTES :: :: ::

El Círcol Artístic ha acordat concórrer col·lectivament a l'Exposició Nacional de Belles Arts de Madrid. Els artistes socis que desitgen fruir dels beneficis que reporta la tramesa conjunta d'obres al certamen, s'han d'apressar a remetre l'obra, amb el corresponent butlletí, a la Secretaria de la dita entitat. El termini en què finirà és el dia 8 de març, improrrogable.

Per acord de la seva Junta de Govern, el Círcol Artístic facilitarà la tramesa col·lectiva, mitjançant abonament als artistes de la meitat de les despeses.

A LES GALERIES SYRA

L'exposició de pintura retrospectiva del malaguanyat Sebastià Junyent, acabarà el divendres vinent, dia 26.

J. Comeleran prepara per a la primavera una interessant exposició de pintures i dibuixos a les Galeries d'Art "Syra", Diputació, 262.

Visites al governador de Girona

Ahir al matí, amb el director de "El Autonomista", visità el governador civil de Girona el periodista senyor Rafel Cardina, el qual agraí al senyor Ametlla, en nom del bisbe de Perpinyà, tot el que ha fet a favor de què la campana de l'església d'Olot sigui restituïda al Monestir de Sant Martí de Canigó.

Una Comissió de cambrers de cafès visità el governador civil i li exposaren que per part d'alguns companys i patrons s'infringeix la llei del descans setmanal.

El senyor Ametlla va prometre al assos visitants informar-se sobre la seva denúncia.

L'agricultura

NOTA DE LA SECCIO AGRONOMICA

El ministeri d'Agricultura, Indústria i Comerç ha disposat amb data *10 del que som el següent:*

Com a aclariment al que està disposat en l'article quart del decret data *28 de* geuer de l'any corrent, i d'acord amb el que disposa l'article quart de llei de *23* de setembre de l'any passat i sisè del decret del 2 d'octubre següent, que donava normes per a l'aplicació dels preceptes de la dita llei, les respectives Seccions Agronòmiques, abans d'elevar a la Comissió tècnica central l'informe ordenat, hauran de donar audiència a l'interessat per un termini que no excedirà en cap cas de dos dies, sempre que l'interessat ho sol·liciti de paraula o per escrit.

En cas de no sol·licitar-ho, es requerirà per la dita dependència a l'interessat perquè en el termini esmentat expressi la seva conformitat o faci objeccions referents al conreu de les terres; transcorregut el dit termini sense contestació s'entendrà que renuncia l'interessat als seus drets.

LES LLETRES

MERIDIANS

por

FOCIUS

*** Poesia i llibertat. — *Creu Benedetto Croce — com tants d'altres (la col·lecció de "Meridians" conté diversos testimonis favorables a aquest criteri) — que hom pot fer una economia comunista, o, també, una economia més o menys racionalitzada, sense, diu,* blasfemar de l'art, de la ciència, de la filosofia i de la religió". *Hom pot socialitzar la producció sense socialitzar l'esperit, sense subordinar la intel·ligència, sense anorrear l'individu. Una disciplina industrial collectiva, un col·lectivisme econòmic semblen* "raonables i factibles" *a Croce. Mantenir, però, la primacia de l'individu en el terreny de la poesia, de la filosofia, de l'art, de la religió no sembla possible,* "o almenys sembla difícil per a certs publicistes russo-soviètics". *Benedetto Croce esmenta, a propòsit d'això, aquests mots coneguts de Gorki aparegudts a les* Izvestia, *de Moscou* (13 *maig* 1931): "Els escriptors protesten contra el dret que la revolució s'arroga de disposar de llur energia creadora. Creuen aquesta que la literatura és un afer d'ordre privat! Però la literatura ha estat sempre un afer de classe, un afer collectiu... Els que posen en dubte aquesta veritat, són imbècils i ignorants". *Com si no bastés aquesta diatriba contra la creació lliure, un altre publicista russo-soviètic, Podtsef, se les heu contra aquells que conceben la poesia com a font de plaers desinteressats:* "Una concepció semblant — *segons Podtsef* — es redueix a fer de la literatura un instrument de gaudi a benefici de la burgesia: la literatura artística ha d'ésser l'esclava de la política proletària, encara que això desplagui als intellectuals, això és, als burgesos". *En aquest cas, segons Croce,* "burgès" *esdevé un títol honorífic, puix que és aquell al qual* "desplau de veure la Poesia tractada d'esclava".

DESVIACIONS

MATEU POU O LES DAMES INVISIBLES DEL CARRER D'URGELL.

Fa pocs dies que els redactors de LA PUBLICITAT homenatjaren (això és: separen pels la seva presidència) un company de redacció: En Mateu Pou. Nosaltres ja el coneixíem abans que ingressés en aquest cos honorable: l'hàvem vist, pel carrer d'Urgell, de bracet amb una dama invisible. L'hi havíem vist sovint. Era un temps en el qual l'existència d'aquestes dames ens havia preocupat com a investigadors de fantasmes i com a postes vagabunds i errabunds. En Mateu Pou, però, és l'únic que hi ha sabut amar dignament de bracet, millor, l'únic que ha pogut heure el benefici d'aquest contacte immaterial amb les famoses dames.

La primera vegada que en vam sospitar l'existència fou en descobrir una lluxosa sabata de senyora abandonada a l'encreuament del carrer d'Urgell amb el carrer de Sepúlveda. Vam tenir el coratge de preguntar porta per porta, vel per vel, si els pertanyia: fou una enquesta inútil. La vam recollir i la vam deixar a la redacció. A l'endemà, però, la sabata havia desaparegut i el mateix carrer d'Urgell, tocant a Diputació, descobrírem, a terra, una altra sabata, també de gran luxe. Anàvem a recollir-la quan ens va semblar que, una mica més avall, hi havia, encara, una altra sabata, també desoparellada, i seguint pel mercat de Sant Antoni, una altre i una altra...

Va dir-nos el mosso d'un bar que cada dia s'esdevenia així. "Les deixen, diu, unes senyores invisibles que diu que passen tocades les deu del vespre i que jo mai no he vist."

¡Imagineu com vam apassionar-nos per aquest fenomen! Cada dia, durant més d'un any, hem fet parada en aquest o en aquell semàfor del carrer d'Urgell. Hem sentit passos misteriosos, hem vist peiges fosforescents, hem sentit rars perfums complicats de "cocottes" inassolibles, hem vist, com aquell qui diu, com els mateixos estels, en el cel flonjo d'abril, es torbaven, s'estarrieven, es perdien, però mai no hem gaudit de la presència material d'aquestes dames. Hem vist aparèixer una sabata, més enllà una altra, sense haver-ne pogut precisar mai l'instant. Ens brollaven als peus mateixos i quan ens n'adonàvem, ens semblava que feia hores i hores que hi eren.

Un dia, però, a l'hora que els gossos dels magatzems de ferro vell afinen llurs lladruc al pas d'aquests éssers misteriosos vam adonar-nos que tot sol, però acompanyat — ton gentilment oferia el braç a algú, tan dolçament somrient —, baixava En Mateu Pou. Vam frisar; En Pou, En Mateu Pou, devia dur del braç una de les famoses dames...

No li ho hem retret mai. D'ençà d'aleshores, però, hem sentit per ell una afecció profunda: és l'únic barceloní que ho tingut la sort de divagar de cara al cel, en les nits tèbies de les nits d'estiu, amb una de les dames invisibles del carrer d'Urgell que tants de milers de barcelonins cerquen i recerquen inútilment.

¿PER ENLAIRAR L'OBRA D'UN, CAL REBENTAR UN ART?

Se'ns prega la publicació del següent escrit:

Hom recordarà que fa temps, el senyor J. Ferran i Mayoral, des d'un rotatiu de la nostra localitat (i precisament amb motiu d'un homenatge fet a un conegut dibuixant), posava de manifest un seguit de consideracions en contra de la Fotografia, davant de les quals nosaltres, els fotògrafs, no podem restar més temps callats.

Volem fer constar el nostre "crit de protesta", amb tot i no posseir la mentalitat distingida de certs personatges, que no es dediquen sinó a criticar, rebentar i desorientar amb llurs articles aquells sectors que desgraciadament avui no tenen la força que haurien de tenir, degut precisament a aquest esperit rebentista i pedant, que alguns que es diuen ésser catalans, porten impregnat al seu si.

Donc bé: per ara i tant, sols ens concretarem a respondre tot allò que ens afecta directament a nosaltres, als components de l'Agrupació Fotogràfica Icària.

* * *

Com ja hem dit abans, el senyor J. F. M., en el seu famós article, ens diu en síntesi: "Que els fotògrafs no som sinó una plaga de bàrbars que degenerem, embrutim i empobrim, amb les nostres reproduccions fotogràfiques, tant documentals com artístiques, les generacions futures." "Que davant d'una fotografia, sempre ens sentirem decepcionats per alguna banda, i sempre hi trobarem a mancar alguna cosa de molt essencial, i en canvi, ens hi sobraran algunes coses no interessants." "Que la màquina deforma la realitat, i això és la més gran prova de la seva inexactitud." "Que enlloc de donar bons resultats, representa sovint el màxim vel d'interpretació arbitrària i mentidera." "Que la fotografia és sovint grotesca, iluriòria, i ens dóna les negativitats, les vacil·lacions, les mancances, no les positivitats; sols mortes abstraccions de realitat, mai realitats; mai no és, doncs, en el sentit més ric i ample, documental." "Per fina intenció, per mans subtils que tingui el fotògraf mai no anirà més enllà." "Caldrà tal volta insistir, aconsellar i lluitar contra bàrbares invasions." "L'elogi entremit i sinsor de la fotografia pornogràfica representava el punt més agut, no de tornada a un primitivisme vital, sinó de corrupció i deformació de les ments per aquest abstractisme mecanista, que arriba a fer proxenètica i vil i falsificadora de la vida." "Els temps moderns demanen... callem! callem! Ja sabem de què va. Va de mal gust, d'ineducació creixent, de barbàrie etc., etc..."

* * *

A dir veritat, mai no haviem trobat un esser que tractés la Fotografia amb més desequilibri! No comprenem com un article d'aquesta falsó, us l'hagin publicat!

Amb tot i que nosaltres som uns humils i uns senzills aficionats de tot això que vós negueu que sigui un art, volem fer-vos avinent, que molts anys abans que somniessin que existis en aquest món una branca d'art decoratiu com la nostra (la que nosaltres estem decidits a enlairar costi el que costi i diguin el que diguin els immensament desconeixedors d'ella, com vós), elements de reconeguda vàlua ja exposaven llurs obres, que tant pel seu mèrit documental com artístic són celebradíssimes als més importants Salons de Fotografia d'arreu del món. (Rebin tots els que amb llur esforç titànic l'han portada al punt que mereix i tenim, el nostre més sentit respecte.)

Per altra part, i davant de tot el que ens diu, no volem pas creure que un home de la intel·ligència i cultura literària com la vostra, sols hagi passat els ulls per quatre senzilles revistes, on en realitat només s'hi troben coses que enlletgeixen i posen de manifest el mal gust de certs directors i editors. Però sí, en certs casos, cal fer distincions (i vós poseu a uns i altres en un mateix rengle), i això no val: cal tenir en compte que trobarieu un sens fi d'artistes que us podrien mostrar quelcom de definitiu, i, estem segurs que davant de les seves obres, no tindrieu altre remei que fer una rectificació absoluta de tot el que dieu.

Tothom sap, avui dia, que a totes les nacions s'hi celebren anualment Salons internacionals de Fotografia, on personnes d'una activitat artística mundialment reconeguda són excessivament rigoroses en l'admissió d'obres. Si això ho coneguéssiu a fons, sabríeu palpablement que totes les obres remeses als susdits Salons han d'ésser d'una puresa i perfecció absolutes. No cal dir, doncs, que totes aquelles que no posseeixen la sensibilitat deguda des del punt de vista artístic són tornades al seu autor, observant-li llurs defectes. Tot el que us referim així, tothora us ho demostraran persones que tenen a casa nostra la representació definida de què us parlàvem anteriorment.

Precisament, doncs, per tots aquests que haurien hagut d'ésser els primers a combatre-us, ara, nosaltres, sortim al seu pas (després d'haver reflexionat i estudiat acuradament el cas) per preguntar-vos: "¿Creieu d'imminent necessitat rebentar l'art fotogràfic en tota la seva amplitud de camp, per enlairar un determinat artista, per molt bella i incomparables que siguin els seus dibuixos?"

Donos nosaltres creiem que NO. En primer lloc, perquè ens en guardarjem prou, i en segon lloc, perquè mai no hem volgut ésser rebentistes des de cap punt de vista! Ara, si tan obligats hi estiguéssim, estem segurs que trobaríem la manera de dir i fer, sense necessitat de perjudicar directament ni indirectament a ningú, i, si tant calgués, abans, ens documentaríem bé i ens situaríem ferms a l'objecte de no caure en el ridícul.

Nosaltres, i tota persona que té cara i ulls, sap a bastament que cal ésser respectuós en tot allò que es desconeix, i més encara, tractant-se d'un sector on no se sap si dins d'ell hi poden haver elements d'una valuosa capacitat artística.

Anys enrera, Catalunya i tot Espanya, era deixada de la mà de Déu, en matèria d'art fotogràfic. Avui, gràcies a l'esforç admirable d'aquells entusiastes i antics mestres, com Salomó, Piasaca, Renom, Arenyes, Massana, Sunyer, Jordi Vidal, Jalon Ongel, Linker, Ortiz Echague, Andrada, Goicoechea, Pla Janini, Carbonell, Escayola, Godes, Arissa i d'altres, han reviscolat aquest art, posant-lo a l'altura i lloc que li pertoca. I això, ens ho han demostrat rodonament a l'hora de batre's amb les més destacades signatures de tot el món. El que menys podieu fer, senyor Ferran i Mayoral, era respectar aquestes figures que tan bé han representat la nostra terra, i no esbotzar-ho tot, com heu fet.

Penseu, que la nostra intenció no és pas la de regatejar-vos cap mica de vàlua dins el camp literari, al contrari, però aquesta vegada, amb nosaltres, heu estat molt injust, i volem creure que us heu deixat sorprendre la vostra bona fe, i, naturalment, heu començat a dir coses i més coses, que a ningú haurien convençut, i molts no hauran comprès; a la qual cosa suposem el mutis aludit.

Ara, si no hi ha tal sorpresa, ens heu fet l'efecte que haviéu fet el camí a les palpentes, puix és molt estrany que amb tantes obres com hem pogut contemplar en els diversos Salons de Fotografia celebrats a casa nostra, no hi hàgiu trobat ni una sola obra que valgués la pena d'ésser celebrada.

¿Es que els fotògrafs us han fet algun tort, o bé teniu rancúnia a algun d'ells?

.....

Acabeu el vostre article dient "que és molt penós l'haver de dir certes coses que toquen de pla, molts d'interessos creats i molts punts vulnerables en una societat dominada pel materialisme econòmic; que la "crítica sincera", en tots els ordres, esdevindrà, almenys durant cert temps, cada cop més difícil, calumniada i perseguida".

Si d'això en diveu crítica sincera, "¿com serà, doncs, la crítica rebentista?"

En realitat, és molt penós, l'haver de recórrer (amb igual sinceritat) a dir-vos que, davant del vostre escrit, ens heu demostrat que no heu vist de prop ni de lluny la vàlua que realment té una màquina fotogràfica, un objectiu, i tots els estris que per al desenrotllament de la imatge són necessaris!

I el que desconeix tot això, no deu ni pot posar-se a fer-ne una crítica.

Per l'Agrupació Fotogràfica Icària.

El president,

Narcís Ricart Baguer

NOTA. — Esperant que persones i entitats significades (que es diuen defensores d'aquest art) contestessin l'al·ludit article, i no havent-ho fet encara (ja sigui per por o pel que es vulgui), nosaltres ens hem decidit a respondre-us.

EL TEATRE

GOYA. — "Teatre d'Art de Moscou"

Certament és curiosa l'actuació d'aquests artistes russos. La nit del debut els vàrem poder veure en una obra còmica — "L'inspector", de Gogol — moure's amb una animació inusitada; amb un ritme ràpid, però suau. La representació era un seguit d'estampes animades, però amb uns enllaços tan ben resolts que no deixaven mai — sinó en l'efecte volgut de la darrera escena — la impressió de quadros plàstics. En molts moments, els personatges es movien gairebé amb aire de ballet: la música — sobretot per a un públic que no n'entenia les paraules — hi mancava. Hom diria que el ballet havia d'haver nascut d'un concepte així de teatre, si no fos més simple de dir que era una interpretació influïda pel ballet. L'expressivitat del vestuari, la seva entonació amb el decorat ajudaven a fer sensible la influència.

Hom no podia dir que aquesta interpretació fos típicament realista. Els mateixos gestos dels actors, i àdhuc — sense poder afirmar-ho — diríem de la declamació mateixa, tenien més de caricatura, d'exageració de farsa, que de realisme.

El realisme, propi de l'escola que diuen representar, on es feia palès, és en la segona obra que els hem vist: "Los bajos fondos", de Gorki. L'obra s'hi presta, és clar. Hom no pot sinó representar d'una manera realista aquestes escenes tristes i cruels, de barri suspecte i miserable, que Gorki ens descriu amb sòbria eloqüència; hom no podia representar d'altra manera els seus fracassats, els seus ex-homes, pintats aparentment sense literatura.

En la representació d'aquesta obra, doncs, el moviment dels actors ja no tendia tan deliberadament a fer bonic, encara que no fos menys calculat. El ritme ondulant i sinuós es convertia en un ritme trencat. A moments l'escena té una lentitud feixuga i d'altres una violència i un dinamisme esfereidors.

Però el que feia més plàsticament sensible al realisme de l'obra és la caracterització dels actors. Ningú no hauria dit que els miserables que vèiem en l'obra de Gorki eren els mateixos senyors provincians estrafalaris i grotescos de l'obra de Gogol. No ja en els rostres, ans en tota la figura, hom podia veure-hi els estigmes i deformacions de la misèria, de l'embriaguesa, de la crueltat, de la torpitud, del sofriment... Els actors sabien mantenir aquestes expressions d'una manera esgarrifosament vives, al través dels matisos que el curs divers de l'acció imposa. I sens dubte, per a un espectador de les nostres latituds, que no coneix l'idioma llur, el més interessant de la representació eren aquests estudis fisionòmics dels actors.

Però llur realisme escènic abasta molt més que l'expressió i el moviment. Hom menja a escena, hom dóna plantofades, es baralla, riu, canta, cau. I això amb un perfecte verisme. (De passada, diguem que aquests actors són també choristes excel·lents, i que, almenys alguns, tenen alguna cosa d'acròbates.)

Si en la interpretació d'una comèdia pot fer-se la mateixa distinció que en les obres literàries, entre realisme i naturalisme, diríem que més que realista, aquesta interpretació de l'obra de Gorki és naturalista. Hi ha una evident complaença en la brutalitat, en la baixesa. De la mateixa manera que ha estat dit d'alguns autors que veuen brut, podríem dir que els actors russos representen brut. La impressió de misèria que donen és tan forta, que hom, per suggestió, acaba per sentir-ne la fàstic.

Tot plegat pot fer sospitar que hi ha un excés de realisme. Es a dir, que deixa d'ésser realista, almenys segons el concepte que en tenim en les nostres latituds. Hi trobem aquella exageració que per a nosaltres té sempre l'art rus, la literatura russa. Si els nostres actors cridessin, rigguessin, xiuxiuessin i es moguessin com fan els russos, diríem que són innecessàriament barroca i exagerats. Hom podria fer així reserves a llur manca de mesura, de natural, a llur tendència a l'excessiu.

Fidels al realisme, en són, en aquesta obra, fins en les minúcies i en les puerilitats. Minúcies que no ens han estat desconegudes, però de les quals ens hem alliberat. Minúcies com, per exemple, la de tirar aigua, aigua de veres, a l'escena, per donar la sensació de fregar el pis. Aquest realisme minúscul, més que contribuir a la ilusió escènica, ens en subratlla la ficció, ens dóna la mesura de la seva impotència i fins pot destruir, provocant hilaritats intempestives, l'emoció o el patètic d'una escena.

La mateixa presentació escenogràfica n'és ressentida d'aquesta fidelitat a l'escola moscovita de Stanislavinski, avui superada. A base de cortinatges, i amb ben pocs elements, hom hauria pogut improvisar un escenari adient i de bon gust per a l'obra. Es, sens dubte, el millor procediment per a les companyies nòmades. El realisme, en canvi, ha obligat els russos a disposar unes baluernes de paper que només salva de la mediocritat el bon sentit emerçat a combinar llums i colors.

Però, siguin quines siguin les reflexions i alliçonaments que hom vulgui treure d'aquestes interpretacions dels russos, el cert és que en aquesta obra de Gorki impressionen força. Sobretot en els moments patètics, l'espectador supera l'hermetisme del llenguatge i arriba a sentir-ne l'emoció.

DOMENEC GUANSE

NOTES OFICIOSES

TEATRE RUS AL GOYA

Divendres a la tarda, a preus populars, es posarà en escena la famosa producció dramàtica de Gorky "Asil de nit" (drama dels baixos fons), que amb tant d'èxit s'estrenà al Goya dies enrera. I divendres a la nit i dissabte a la tarda, també a preus populars, es posarà en escena la comèdia sentimental d'Ostrovsky "La pobresa no és pecat", bella producció del folk-lore rus, amb escenes de cant i dansa.

Donat el merescut prestigi de la companyia del Teatre d'Art de Moscou, que actua al Goya, és de suposar que aquestes funcions a preus populars han de constituir un gran succés.

INFORMACIO DE MADRID

LES CORTS CONSTITUENTS

S'aproven nou articles més del projecte de llei del divorci

Precs i preguntes

Comença la sessió a les quatre, sota la presidència del senyor Besteiro.

Poca animació a escons i tribunes.

Al banc blau els ministres del Treball i Governació.

Es llegida i aprovada l'acta de la sessió anterior.

El senyor RODRIGUEZ PIÑEIRO es lamenta de la suspensió de les obres de la carretera de Càdiz a Gimena de la Frontera, i demana al ministre d'Obres Públiques que atengui els obrers de la provincia de Càdiz en el desenrotllament del pla hidràulic del Govern.

El senyor ALVAREZ ANGULO parla dels successos ocorreguts a Arjonilla (Jaén), on una comparsa fou rebuda a trets, resultant onze ferits.

Acusa els patrons, atiats pel capellà del poble, com a causants de l'agressió.

Fa un prec al ministre de Justícia perquè alguin posats en llibertat els obrers empresonats a la presó de Jaén.

Al d'Obres Públiques li demana que atengui les conclusions aprovades sobre l'aprofitament de terres de secà i formulades per l'assemblea d'Hubeda, a fi d'intensificar el treball.

Al d'Agricultura li prega que resolgui la trista situació del poble de Linares, arrasat per una tempesta, i al de la Governació que se sostinguin per l'Estat els menjadors de caritat, de Linares, que estan a punt de tancar-se.

El MINISTRE DE LA GOVERNACIO diu que tractarà de remeiar la situació del poble de Linares.

Quant a l'altre prec, en el qual deia que hi havia una força armada extraoficial, diu que no hi ha més força armada que la del Govern, i que la guàrdia civil ha d'escorcollar i recollir les armes a tots els que les posseeixin sense la deguda autorització.

El senyor GARCIA LOZANO formula un prec que no se sent.

El senyor ALTABAS pregunta per l'expedient d'uns successos desenrotllats al poble de Jereza, dels quals culpa el tinent de la guàrdia civil.

Protesta que als elements republicans de Jereza i Gandia se'ls persegueixi per procediments de l'Ajuntament i del jutjat, que estan a mans de caciques.

El MINISTRE DE LA GOVERNACIO promet reclamar l'expedient aludit i informar-se degudament.

El senyor MARIAL demana que es revisi l'expedient incoat a un funcionari per actes de servei.

El senyor GALARZA demana que es porti a la Cambra una relació comprensiva de la participació que els governadors civils, Diputacions i Ajuntaments tinguin en qualitat d'accionistes en determinada empresa periodística madrilenya.

El senyor MORENO MENDOZA denuncia un jutge que està desnonant petits pagesos, desobeint les ordres del Govern.

El senyor SALAZAR ALONSO defensa una proposició de llei sobre abonament de quantitats, concedint subvencions per a la devesa de Castilserás, municipi d'Almeda.

Queda presa en consideració i passa a estudi de la Comissió corresponent.

El senyor DOLCET defensa una altra proposició perquè es tingui en consideració l'establiment del precepte prenupcial, relatiu a l'examen mèdic.

Es refereix a la llei del matrimoni civil de 1870.

Es aprovat un dictamen de la Comissió de funcionaris, sobre la proposició de llei modificant l'article primer de la del dia 6 del que som, per la qual es concedeix una pensió a la vídua i fills dels capitans Heredia i Sancho i sergent Regalado.

També s'aprova una altra proposició de la Comissió de Comunicacions, sobre el projecte de llei de bases per a la reorganització dels serveis de telecomunicacions.

El projecte de llei del divorci

De l'article 45 al 48

Continua la discussió del projecte de llei del divorci.

Es discuteix el vot particular del senyor Fernández Clérigo a l'article 45, que diu:

"El Ministerio Fiscal será parte en el juicio principal y en todas las incidencias que puedan producirse."

La Cambra el rebutja.

La Comissió accepta un vot particular del senyor Martínez Moya, i així s'aprova l'article.

L'article 46 diu que les parts podran comparèixer per si mateixes o per mitjà de procurador i lletrat o de lletrat solament.

El senyor QUINTANA (don Alberto) defensa un vot particular a l'article 46, en el qual es demana que els litigants que acudin als tribunals amb motiu d'un judici de divorci, hagin de fer-ho per mitjà d'advocat i de procurador, puix que l'esclariment dels fets debatuts en elplet, podrà fer-se excloent la passió que assistiria de mantenir llurs respectives pretensions les pròpies parts interessades.

Així, diu, s'evitarà també l'intrusisme de gestors d'aquests plets que ompliran les planes d'anuncis dels periòdics amb crides atraients, i que, en lloc d'ésser tècnics en la matèria, seran veritables apariadors de proves.

El senyor SALAZAR ALONSO, president de la Comissió, parla per exposar com es descabdellà la discussió d'aquest punt del dictamen.

Coincideix, per altra banda, amb els arguments exposats pel senyor Quintana, que aviat caldrà modificar tot el sistema processal i que caldrà l'assistència del procuradors, adhuc en els judicis de menor quantia.

Com que aquest caràcter té en primera instància els plets del divorci, la majoria de la Comissió estimà que no procedia l'assistència de procurador en aquests judicis.

Posat a votació el vot particular del senyor Quintana, és aprovat per 81 vots contra 75.

Els senyors Villanueva i Fernández Clérigo retiren llurs vots particulars, i queda aprovat l'article 46.

Retirada una esmena del senyor Osorio i Gallardo a l'article 47, s'aprova també aquest article.

El senyor FERNANDEZ CLERIGO manté un vot particular a l'article 48, que la comissió accepta, relatiu a què els parents i domèstics dels cònjuges litigants que declarin com a testimonis en els judicis de divorci, no poden ésser recusats per tal qualitat.

Els senyors QUINTANA I FERNANDEZ CLERIGO li contesten dient que la Comissió el que no pot admetre és que no es pugui recusar un testimoni que oculti la seva afinitat o relació directa o de dependència amb els litigants.

Es rebutjat el vot particular per 84 vots contra 50.

El senyor VILLANUEVA defensa un altre vot particular coincident amb l'orientació del que acaba de rebutjar-se.

El senyor GASSET (don Fernando) té presentada una altra esmena en anàleg sentit.

El PRESIDENT DE LA CAMBRA adverteix el dit diputat el resultat que han obtingut els dos vots particulars anteriors que perseguien el mateix fi que l'esmena del senyor Gasset, i com sigui que aquest insisteix a parlar, el senyor Besteiro exclama: La presidència es resigna.

El senyor GASSET (Ferran) manté la seva esmena.

El senyor QUINTANA la impugna i és refusada per aclamació, i queda aprovat l'article 48.

Intermedi

El PRESIDENT dóna compte que la Federació Republicana Gallega ha proposat al senyor Vàzquez Campos per a substituir el senyor Castelao en la Comissió de comunicacions.

S'aprova aquesta proposta.

També informa el senyor Besteiro de com ha quedat constituïda la Diputació permanent de les Corts.

Els articles del 49 al 53 de la llei del divorci

Continua el debat sobre divorci i s'accepta un vot particular del senyor Quintana en el qual demana que s'inclogui entre els articles 48 i 49 un nou article en el qual es determinen les causes en què es renunciés a les proves sempre que les parts renunciïn expressament a aquest tràmit, i en aquest cas es procedirà a la immediata remissió dels autes a l'audiència.

La Comissió accepta una esmena a aquest article.

Es passa a continuació a l'article 49.

El senyor FERNANDEZ CLERICO defensa un vot particular que el senyor Martínez Moya refusa en nom de la Comissió.

En votació ordinària és refusat aquest vot particular.

El senyor PUIG D'ASPRER defensa una esmena a l'article 49.

El senyor MARTINEZ MOYA s'hi oposa en nom de la Comissió.

(Ocupa la presidència el senyor Barnes.)

Es refusada l'esmena del senyor Puig d'Asprer i s'aprova l'article 49, que diu:

"Cerrado el período de prueba, el juez procederá dentro de los diez días siguientes a hacer un resumen razonado de lo practicado y una información sobre la cuestión del derecho."

L'article 50 diu:

"Cumplido el trámite del artículo anterior, quedarán los autos de manifiesto por el término de cinco días, transcurrido el cual se transmitirán a l'Audiencia provincial respectiva para la vista del pleito, previa instrucción de las partes y del ponente."

El senyor VILLANUEVA defensa un vot particular en el qual demana que sigui substituïda la paraula Audiència provincial per Sala del Civil de l'Audiència respectiva.

La Comissió refusa el vot.

Se suscita un viu debat en el qual intervenen diversos membres de la Comissió.

El senyor SANCHEZ ROMAN proposa una fórmula de transacció en el sentit que es digui merament "Tribunal de Justicia".

(Entra el cap del Govern.)

El senyor FERNANDEZ CLERIGO manté el criteri del dictamen.

El senyor OSSORIO I GALLARDO es pronuncia a favor del que ha dit abans el senyor Sànchez Roman.

(Entra el ministre dEstat.)

Finalment és refusada l'esmena, després d'una discussió de més d'una hora i mitja.

El cap del Govern en funcions de ministre de la Guerra ocupa la tribuna i dóna lectura a uns projectes de llei que passen a estudi de la Comissió corresponent.

Continua la discussió sobre la llei del divorci.

El senyor FERNANDEZ CLERIGO defensa un altre vot particular pel qual vol que l'article quedi redactat així:

"Recibidos los autos en la Audiencia Territorial se procederá por el secretario a la formación en el plazo improrrogable de diez días de un extracto de los hechos, alegaciones y pruebas. Formado el extracto se pondrá de manifiesto con los autos por el término de cinco días, también improrrogables, a cada una de las partes para la instrucción, y por otro término igual se pasará al ponente."

Cumplida esta gestión, se dictará providencia declarando concluso el pleito, con designación de las partes para la sentencia, señando el día para la vista dentro de los ocho siguientes.

El día anterior al señalado para la celebración de la vista se entregará a cada uno de los magistrados que hayan de componer la sála un extracto formado por el secretario."

La Comissió accepta aquesta vot, que queda incorporat al dictamen.

S'aprova l'article 50, després d'ésser rebutjada una esmena del senyor Puig d'Asprer.

L'article 51, diu:

"Las vistas de los pleitos y de las incidencias de separación y divorcio gozarán de la extensión a que se refiere el segundo párrafo del artículo 321 de la Ley de enjuiciamiento civil.

El senyor GASSET defensa una esmena, per la qual vol que s'afegeixi a l'article un paràgraf que digui:

"El juez ante el que se hubiese seguido el pleito concurrirá, cuando así lo estime el tribunal, como secretario, con voz y sin voto, a la vista de la sentencia.

En ningún caso formarán parte del tribunal magistrados suplentes de la Audiència provincial, i si no hubieran los necesarios hasta tres, se cubrirán las vacantes con los designados por la sala de gobierno de la Audiencia territorial."

El senyor BAEZA MEDINA, per la Comissió, rebutja l'esmena, i que-

El 52 diu:

da aprovat l'article.

"Los jueces y tribunales podrán disponer, de oficio o a instancia de parte, que la vista se haga a puerta cerrada cuando así lo exijan la moral, el decoro o la naturaleza de las causas de separación o de divorcio."

El senyor CASANUEVA defensa una esmena en la qual demana que totes les vistes de les causes es vegin a porta tanca, llevat en els casos que, a judici del tribunal, es cregui que no ho exigeix ni la moral, ni el decòrum, ni les causes de separació o divorci.

El senyor SALAZAR ALONSO, per la Comissió, rebutja l'esmena, que és rebutjada per la Cambra, i s'aprova l'article.

L'article 53 es refereix als recursos de revisió davant el Suprem i als mitjans de presentar-los.

La Comissió accepta un vot particular del senyor Moreno Mateo.

El senyor OSSORIO I GALLARDO fa algunes observacions, que la Comissió rebutja.

El senyor PUIG D'ASPRER també defensa una esmena i és rebutjada.

S'aprova per fi l'article, i s'aixeca la sessió a les nou i vint minuts del vespre.

Suspensió de les interpellacions parlamentàries

Madrid, 223. — Des de demà quedaran suspeses les interpellacions fins a veure la marxa que portarà la discussió dels assumtes econòmics a la Cambra.

La sessió de demà començarà amb un breu periode de precs i preguntes, i immediatament s'entrarà en la discussió del projecte de llei del divorci, per acabar-lo.

Si hi ha temps, s'entrarà a la discussió de les lleis econòmiques.

La Comissió d'Hisenda ja ha donat el dictamen, que es llegí al final de la sessió d'ahir, sobre el primer projecte tributari presentat pel ministre d'Hisenda, en el qual s'estableixen modificacions respecte a la tributació per territorial, industrial, comercial, impost d'utilitats, drets reals, mines i transports.

A més s'ha presentat un vot particular únic sobre totes les lleis tributàries.

El desig del president de la Cambra, i per aconseguir-ho posarà el senyor Besteiro tots els mitjans utilitzables, és que quedin acabades aquesta setmana les discussions de les quatre lleis tributàries per tal de començar la setmana vinent la discussió del pressupost.

DESPRES DEL DISCURS DEL SENYOR LERROUX

La satisfacció de l'orador i dels seus amics

Madrid, 23. — En un dels passadissos del Congrés conversava el senyor Lerroux amb alguns diputats de la seva minoria.

Un d'ells li ha preguntat quina impressió li havia produit l'actitud del públic amb motiu del seu discurs, a la qual cosa ha contestat el senyor Lerroux:

—Posa el teu en consell i uns diran blanc i altres negre.

Jo sóc un home públic i m'atenc sempre al fall de l'opinió tant si m'és advers com si m'és favorable.

El senyor Unamuno travesava en aquell moment en direcció al aló de sessions i s'ha parat per saludar el senyor Lerroux dient-li:

—Ja he vist que no heu sortit del pas, soinó que hi heu entrat.

—Es un ofici—ha afegit el senyor Lerroux—que té moltes fallides.

—Però esteu satisfet?

—Sí, perquè ho estan els meus amics.

Aleshores un diputat que hi havia al grup ha dit: I molt!

El senyor Lerroux ha afegit:

—A més, perquè era molt difícil deixar de dir certes coses que no havien de dir-se i que tot incitava a l'espontaneïtat i a dir-les, i em semblà que no era convenient expressar-les.

El senyor Unamuno ha dit:

—Els meus fills hi anaren a darrera hora. Jo vaig anar a la serra, perquè per a vells ja no es pot parlar.

—El cas és que vós i jo parlem — ha contestat el senyor Lerroux.

—El dia que em prenguin la paraula—ha afegit el senyor Unamuno—m'han mort, i el dia que no pugui contradir ningú em contradiré a mi mateix.

Ha intervingut en la conversa el senyor Fernàndez Pinero, el qual ha dit:

—He sentit un conspicu republicà dir que l'aliança estava trencada després del discurs del senyor Lerroux.

A això ha respost un altre diputat:

—Es que era sencera?

Finalment el senyor Lerroux, referint-se a la República i a les manifestacions que havia fet un dels del grup, h dit:

—No hi ha més que una República, però ocorre el del cas d'un automòbil que té bon conductor. Amb ell donarà la volta el món sense cap contratemps, i en canvi si té un mal conductor s'espatlla ràpidament.

Un diàleg dels Srs. Largo Caballero i Maura

Madrid, 23. — En Miquel Maura ha estat aquesta tarda al saló de conferències del Congrés i ha celebrat una llarga conversa amb el senyor Martínez Barrios, ministre del Treball, que s'ha aturat a parlar amb l'ex-ministre de la Governació.

Parlant del discurs del senyor Lerroux, En Miquel Maura ha exposat davant el líder socialista el pensament que havia exposat abans a l'ex-ministre de Comunicacions que l'acte del cap radical havia fet impossible per molt de temps la formació d'un Govern de concentració republicana tal com estan constituïdes les actuals Corts.

El senyor Largo Caballero ha dit:

—Això mateix és el que vaig dir a la "Hoja Oficial" i que no es publicà d'una manera gaire clara.

Vaig dir que el discurs del senyor Lerroux havia clavat els ministres socialistes al banc blau, i es convenceran que així és en efecte perquè el discurs, des del punt de vista republicà, és completament inhàbil.

Ha tingut el desencert de fer-se incompatible amb la minoria d'Acció Republicana i amb la vostra, i com és notori, el senyor Lerroux amb els seus diputats i alguns més d'altres fraccions no pot governar.

—Efectivament, ha dit el senyor Maura: havia d'atacar, si ho creia convenient, amb justícia o sense ella, el partit socialista, ja que per aquí es dirigia per intentar inutilitzar-lo per a la governació; però havia de tenir en compte que li calia l'ajut de tots els partits republicans i cercar la seva unió i no ferir-los, puix que, al contrari, el que havia d'haver fet era afalagar-los.

Havia de posposar tot dolor personalment polític per a una altra ocasió en què els republicans estiguessin governant d'una manera ferma i no ho ha fet.

Aquesta és la conseqüència política que jo veig en el discurs del senyor Lerroux.

—Encara que jo—ha dit el senyor Largo Caballero—ni crec que la tingui.

—Doncs jo dic que sí que en té i molta—ha afegit el senyor Maura—, fins al punt de fer impossible la formació d'un Govern netament republicà.

—Tots sabem que la tàctica política—ha dit el senyor Largo Caballero—és facilitar la possibilitat que nosaltres, els socialistes, sortim del poder, la qual cosa faríem immediatament si veiéssim una unió republicana capaç de governar, i com us consta, jo prefereixo més fracassar al banc blau que als bancs de l'oposició, perquè si fracassem al Govern, com us he dit moltes vegades, no serà més que l'èxit i confirmació dels nostres principis que havem d'estar allunyats del poder mentre no puguem governar per nosaltres mateixos i sols, i si fracassèssim a l'oposició, seria sembrar l'escepticisme a les masses.

El senyor Maura ha dit:

—El mal de tot això està en què dificulta la solució dels problemes socials i de la reforma agrària, d'aquesta reforma que ja fa cinc mesos que s'anuncia i no es fa, la qual cosa dóna lloc a una tensió d'esperit que la perjudica. Ja sabeu que jo sempre he estat partidari de la reforma.

—La cosa és ben clara—ha afegit el senyor Largo Caballero—, vós ja sabeu que podiem haver-la fet abans que les Corts es reunissin, però en prescindirem, per creure que mermàvem, de fer-ho, les atribucions d'aquella. A més, ja heu vist que el senyor Lerroux ha dit que es tractava d'una obra per a generacions.

—En resum—ha dit el senyor Largo Caballero—, ja veureu que ho vaig encertant tot.

—I jo també ho vaig encertant tot—ha dit el senyor Maura.

—Doncs anem encertant tots dos, i no s'explico com essent tan clar el camí a seguir hi hagi qui s'equivoqui.

El senyor Maura segueix impugnant el discurs

Madrid, 23. — En arribar a la Cambra el comte de Romanones, ha comentat amb un grup d'amics el discurs pronunciat diumenge pel cap del partit radical.

—Em sembla—ha dit el comte—que ha dit el que podia dir i potser més del que podia dir.

Llavors s'ha acostat al grup el senyor Miguel Maura, el qual ha dit:

—El discurs no ha respost ni a l'expectació ni a la vibració de tot Espanya que demanava una altra cosa.

—Quina?—preguntà el comte.

—Solucions concretes—ha respost el senyor Maura.

Si el projecte de reforma agrària el considera dolent, havia de presentar-ne un altre de nou: si els projectes tributaris no li semblaven bé, havia de dir quin és el camí a seguir per a fer un pressupost.

El senyor Lerroux només ha exposat fórmules dilatòries, i són solucions immediates les que Espanya espera.

Això hauria estat la manera de respondre a l'esperança nacional, i no la forma com ho ha fet.

Ell havia de pregar als socialistes que es retiressin a llurs tendes, i formar un govern d'àmplia concentració republicana; però el moment s'ha desaprofitat, perquè ferir el senyor Azaña, ferir els altres republicans, àdhuc a mi que valc menys que ningú, i ferir els socialistes no té cap finalitat pràctica.

—Aleshores—ha dit el comte de Romanones—estem igual que dissabte.

—Absolutament igual que dissabte—respongué el senyor Maura.

El judici del Sr. Domingo

Madrid, 23. — El senyor Marcelli Domingo ha donat el següent judici del discurs del senyor Lerroux:

—Té un fons semblant als discursos d'altres temps. No hi ha en ell el que l'actualitat exigeix a un estadista demòcrata:

Missió de l'Estat en la vida moderna, solució dels problemes econòmics i socials, posició d'Espanya a Europa.

¿Que el Comitè revolucionari es constituí d'aqueixa o de l'altra manera? ¿Que el pacte de Sant Sebastià servís de conciliador o apaivagador? Tot això és una història passada.

El que el present demana a l'estadista és la visió i l'edificació de la història futura.

A l'espanyol li importa poc el que es féu, el que li importa molt és el que ha de fer-se.

La política en aquesta hora fecunda i magnífica que viu el món, no la constitueixen els tòpics, els "latiguillos" i els personalismes, que eren la sal d'altres hores passades i mortes.

La política d'avui és aquesta: un judici clar sobre les realitats nacionals i universals i la prometença d'intervenir en aquestes realitats amb ideals i instruments nous i donar les garanties que s'han d'enjudiciar quan es trobin totes les responsabilitats, i que l'orador es fonamenta amb l'actualitat en les exigències de les responsabilitats que a cadascú li pertanyin.

Jo no sé a qui haurà pogut satisfer el discurs de Lerroux.

Espanya espera que amb la República se la porti a l'alçària i que s'edifiqui en política una Espanya europea del segle XX.

El discurs del senyor Lerroux, pel que es refereix al govern, havia de tenir en compte que si arriba a ésser govern algun dia, Espanya és una altra Espanya i que en l'Espanya que vivim necessita una labor edificadora, especialment en els grans interessos pels quals lluitem, i que han i poden salvar-se, tenint en compte els interessos que signifiquen el nou règim econòmic.

Jo tinc per a la persona del senyor Lerroux tot el respecte que mereix i tot l'afecte creat en convivència que no s'oblida.

Ni el respecte ni l'afecte poden obligar-me a ocultar que el seu discurs m'ha semblat impropi d'un estadista del segle XX, i el que l'Espanya del segle XX posada en marxa per la República necessita no són caudills ni dictadors, ni providència salvadora, són estadistes, i un estadista del segle XX no pot ésser-ho un polític amb la sensibilitat i la mentalitat del segle XIX.

Comentaris de premsa

"Ahora"

El periòdic "Ahora" el qualifica de gran discurs, encaminat a una política de pacificació, però estima que la confiança i la pau política no són base de consolidació econòmica i crediticia. Cal nivellar el pressupost seguint un criteri de justicia en els tributs, i si el senyor Lerroux creu que el Govern porta un camí erroni, ha d'assumir la responsabilitat de governar.

"A B C"

"A B C" considera que el discurs és la resposta als anhels d'una enorme massa nacional, fundat en l'aspiració que el país lliuri al Govern el polític que, per la seva història, sembli més capacitat per recolzar-lo, i que el senyor Lerroux es mostra disposat a recollir. Però no hi ha prou que el senyor Lerroux opini. Pregunta

EL CONSELL DE MINISTRES D'AHIR

El ministre d'Obres Públiques llegeix un informe sobre obres hidràuliques a la província de Granada

Madrid, 23. — Aquest matí s'ha reunit al Palau de Bonavista el Consell de ministres.

En arribar el ministre de Marina digué que sotmetria als seus companys la reforma de les tarifes de cabotatge.

Acabada la reunió ministerial, a dos quarts de tres de la tarda, el ministre d'Obres públiques, que ha sortit un xic abans, ha facilitat còpia de l'informe que féu davant el Consell del seu viatge a Granada.

La nota oficiosa

El ministre d'Agricultura ha facilitat la següent nota oficiosa:

Estat. — El ministre d'Estat donà compte de la gestió per ell realitzada com a representant d'Espanya a la reunió del Consell de la Societat de Nacions i de la tasca de la delegació espanyola en la Conferència del Desarmament.

Com sigui que ara s'han reunit a Ginebra, amb motiu d'aquestes assemblees, els ministres d'Afers estrangers i els representants més significats de tots els països, informà el senyor Zulueta sobre la situació actual dels problemes internacionals. El Consell deliberà sobre l'orientació d'Espanya en aquestes qüestions i de les línies directrius de la nostra política exterior.

També fixà el Consell les normes generals que ha de seguir el ministre d'Estat, en tornar a Ginebra per prendre part en la propera assemblea de la Societat de Nacions, convocada amb motiu del conflicte xinojaponès, i proseguir les tasques de la Conferència per a la reducció i limitació dels armaments.

GUERRA. — El ministre va donar compte del reglament de mobilització de l'Exèrcit, que va ésser aprovat pel Consell.

Hom va aprovar també diversos expedients administratius.

AGRICULTURA. — El ministre ha donat compte de la tramitació satisfactòria de les relacions comercials d'Espanya amb Itàlia.

S'han aprovat diversos expedients de constitució de pòsits.

OBRES PUBLIQUES. — El ministre va informar al Consell del seu viatge a Granada i de diversos aspectes del problem aferroviari.

INSTRUCCIO PUBLICA. — Informà el ministre sobre diversos assumptes del seu departament i va cridar l'atenció del Govern sobre el congrés internacional de Cirurgia, que s'ha de celebrar a Madrid a mitjans del mes entrant.

La Direcció General de Seguretat

El Sr. Casares Quiroga va dir que encara no hi havia hagut el nomenament de cap superior de Policia, i que encara no s'havia acceptat la dimissió relativa al càrrec de director general de Seguretat.

L'informe del Sr. Prieto

Madrid, 22. — L'informe sobre el viatge a Granada llegit pel ministre d'Obres Públiques en el Consell de ministres, diu:

"La orientación del Gobierno a otorgar su preferencia en materia de obras públicas a las de carácter hidráulico viene despertando las energías de pueblos a los que la incuria gubernativa había sumido en el enervamiento.

De ello ha dado prueba la excursión por la provincia de Granada, donde hemos presenciado el espectáculo de ver reunidos en masa a vecindarios cuyos hondas querellas políticas les presentaba como incapaces para empresas en las que el éxito ha de barse en la solidaridad ciudadana.

Fundadas en legítimas aspiraciones, aparecían en Granada, entorno a la delegación del poder público, representaciones incluso de clero, que no ha sido el más remiso al exteriorizar su entusiasmo.

La esperanza de ver remediada la crisis del trabajo y la ilusión de que se realicen las obras hidráulicas impulsaron a muchedumbres de campesinos a abandonar sus hogares para trasladarse a los barrancos señalados como emplazamiento de las proyectadas presas y de los embalses, en cuya construcción ven la seguridad de un vivir tranquilo.

La mayor parte de los pueblos jamás tuvieron ocasión de ponerse en contacto con un miembro del Gobierno, y ahora esperan que no sea baldía su súplica, no ya para acometer obras recientemente ideadas, sino para proseguir otras que se emprendieron en tiempos de Carlos III, y que desde entonces están a medio terminar i abandonadas, como el canal que cortornea el término de Huescar i el canal del Albolote, del que se mantienen indemnes túneles i acueductos.

Por fortuna el esfuerzo del Estado que se encamine a paliar el paro forzoso, puede plasmar en obras de rendimiento inmediato.

La Junta provincial de Obras públicas, a propuesta de los representantes parlamentarios, tiene adelantado el resto de los trabajos y ante las características hidráulicas de la provincia ha podido apreciar que la labor ingenieril debe adaptarse a la naturaleza, sin forzarla ni destruirla, y esta adaptación consiste en pequeñas obras para zonas de regadío, también pequeñas.

Los riegos de la vega de Granada pueden ser mejorados y ampliados.

La base principal serán los pantanos en los ríos Cacín y Cubillas.

Próximas a terminar las exploraciones para la cimentación de la presa de este último, deben iniciarse los trabajos muy pronto.

En cuanto al Cacín, la Mancomunidad de Guadalquivir tiene incluido el estudio del pantano de los Vermejales y del trozo primero del canal que entra en la zona regable.

Con ello, juntamente con el canal Albalete y con la canalización de la acequia gorda del Genil, hallarán ocupación unos tres mil obreros.

La superficie regada con aguas del Cacín es de 5.100 hectáreas quedando para el regadío de la vega de Granada.

Además del pantano, aumentará el caudal del estiaje del Genil de tres metros cúbicos por segundo la nueva zona regable atribuida a Cubillas 2.500 hectáreas.

Están estudiados también proyectos de mejora en los regadíos de Guadix que vendrán al ministerio para su aprobación así que aprueben los sindicatos de regantes las bases de cooperación.

A parte de las obras hidráulicas hay otras de práctica realización en otros puntos de la provincia. Así, en las cercanías de Huescar, los embalses de agua del río Barbate, punto denominado el ... ación del Obispo, que completará con 1.200 hectáreas, la nota de 1.300 en regadío, por la acequia de Montilla.

Los geólogos emitiran dictamen sobre la posibilidad de levantar presa.

En Motril con un pantano en Guadalfeo se acrecentará el valor de su vega.

Va muy avanzado el estudio del pantano de Colomera, y además están en estudio varias mejoras de regadío en distintos pueblos.

Estas obras son de gran importancia en Granada.

Se acoplaran a los pueblos zonas de regadío por unas 500 hectáreas, que transformaran los mismos.

La visita ha servido para apreciar el apoyo que a esta clase de obras pueden prestar los elementos interesados a los técnicos del Estado, que allí asumen la dirección, y que ponen al servicio talento y entusiasmo. Su labor resulta superior a sus fuerzas y por ello tendran que ir ingenieros subalternos con el propósito de hacer que los ingenieros se desprendan de organismos burocráticos."

que es proposa contra els errors, i diu que això és un buit en el seu discurs.

"La Libertad"

"La Libertat" diu que el discurs, en el seu aspecte polític, és l'obra del veritable home de govern, i afegeix que segurament tindrà ressonància, especialment entorn als partits polítics.

"El Sol"

"El Sol" creu que entre l'expectació del poble espanyol i la realitat del discurs s'obrí una estimable distància.

Creu que en la part dedicada al pressupost no mostrà un pensament coherent, i hagué, davant el pensament del senyor Carner, de presentar una solució concreta.

Si el senyor Lerroux no continua el discurs a les Corts, l'acte del diumenge deixarà menys petja que un grapat de sorra llançat al vent, i haurem de convenir que la paraula del senyor Lerroux ha afirmat el senyor Azaña al Poder, i vitalitzat la permanença dels socialistes al Govern, i encara afegir que ha enfortit la jefatura de l'Esquerra Republicana, en mans del senyor Azaña.

"El Liberal"

"El Liberal" diu que la tònica del discurs fou el desig dels radicals de viure en cordialitat amb totes les fraccions republicanes.

L'acte resultà una afirmació republicana que dóna esperances per a la consolidació del règim.

Destaca la importància de l'anunci que ha acabat el silenci al Parlament, que comptarà amb una oposició de sentit constructiu molt necessari en el joc dels partits.

"El Imparcial"

"El Imparcial" elogia el discurs i diu que, respecte a l'eficàcia que pugui tenir, les Corts contestaran.

El senyor Lerroux digué que porta dintre l'ànima un dictador. Cal que no oblidi, perquè és possible que si les indicacions a la concòrdia, a la pau i a la benvolença mútua resulten inútils, hagi de posar la seva ànima al servei d'Espanya.

"El Socialista"

"El Socialista" dedica al discurs un gran comentari.

Creu que no estigué el senyor Lerroux a l'altura de les circumstàncies.

Vola més baix del que exigeix la curiositat dels allunyats de la seva secta i de la importància d'un partit de cent diputats.

Després va glossant cada un dels punts que tractà el cabdill en l'acte de diumenge, i acaba fent el resum, en el qual diu que el cap radical pronuncià diumenge passat un discurs desgraciat.

No és ni a la dreta ni a l'esquerra ni al centre, ni davant ni darrera de la República.

El senyor Lerroux, d'una manera conscient, continua conreant l'enigma.

Els projectes tributaris

Madrid, 23. — El senyor Marraco ens digué a darrera hora de la tarda que la Comissió d'Hisenda, que ell presideix, ha acabat el dictamen sobre el primer dels projectes tributaris del ministre d'Hisenda relatiu a les contribucions directes.

—Moltes modificacions?

—No, solament es redueix del 25 per 100 de recàrrec al 20 per 100.

—Es deia que es reduiria al 10.

—Aquest era el propòsit de la Comissió; però després de la visita que refen a la Comissió el president del Consell i el ministre d'Hisenda, la reducció es limità al 20, i aquesta sembla que l'accepta el senyor Carner.

—I vots particulars?

—N'hi ha un de meu demanant que s'ajorni la discussió d'aquest dictamen fins que es coneguin exactament les despeses.

Insisteixo en què no es pot forçar la tributació abans de saber exactament el que fa falta.

Jo crec que aquests projectes s'havien de discutir formant part de l'articulat dels pressupostos.

Hi ha, a més, un vot particular del senyor Niembro que coincideix amb mi, i un altre del senyor Alonso de Armiño que també hi coincideix, però que formulen a part perquè no volen soscriure alguns dels meus raonaments.

Quan començareu a estudiar un altre projecte?

—Demà iniciarem l'examen del relatiu a la revisió dels valors de les rendes.

—Es discutirà demà el dictamen relatiu a contribucions directes?

—Jo crec que sí, puix que avui ha quedat sobre la taula, i crec que demà començarà a discutir-se.

La situació de l'Emiliano

Madrid, 23. — Organitzat pels pontevedrencs que vingueren dissabte a Madrid, per tal d'assistir a l'acte en el qual el senyor Alexandre Lerroux anava a pronunciar el seu anunciat discurs, s'ha celebrat aquest migdia un banquet en un restaurant cèntric de la capital, a honor del cap dels radicals.

Oferí el banquet el senyor Viña, el qual expressà el desig que d'una vegada s'aclarí la situació en què es troba el senyor Emiliano Iglesias dintre el partit radical.

Respecte la situació del senyor Emiliano Iglesias, digué que no constituïa un problema, perquè estava resolt en la consciència de tots, sense perjudici que al moment oportú sigui conegut el fall del partit.

INFORMACIO ESTRANGERA

A FRANÇA

Ha estat llegida a la Cambra la declaració ministerial del nou Govern

Han caigut a la mar sis barrils d'or

Cherburgo, 23. — Han arribat, a bord del "Berengaria", 426 barrils d'or, que contenen la quantitat de sis-cents milions de francs. En desembarcar la preciosa càrrega han caigut a mar, a conseqüència d'haver-se trencat la cadena de la grua, sis barrils. Els bussos han començat els treballs per a buscar els barrils, que valen deu milions de francs. — Fabra.

El Consell aprova la declaració ministerial

París, 23. — Els membres del Govern han celebrat Consell al palau de l'Elisi, sota la presidència del senyor Doumer.

El Consell ha examinat i aprovat els termes de la declaració ministerial que aquesta tarda serà llegida a la Cambra i al Senat.

El Govern ha decidit sollicitar del Parlament que dediqui totes les seves sessions a la discussió del pressupost. — Fabra.

Els diputats que prendran part al debat sobre la declaració ministerial

París, 23. — Per a prendre part en el debat que s'obrirà a la Cambra després de la lectura de la declaració ministerial s'han inscrit els diputats senyors Laquiere, de l'Acció Democràtica i Social; Cachin, comunista; Chabrun, socialista francès; Léon Blum, socialista; Delesalle, de l'Esquerra social radical; Breton, socialista francès; Herriot i Léon Meyer, radicals-socialistes, i Brocard, independent d'esquerra.

Les interpellacions es referiran a la política interior i exterior del Govern i a la nova organització donada a alguns ministeris. — Fabra.

La sessió de la Cambra

París, 23. — Després de la lectura de la declaració ministerial, a petició del Sr. TARDIEU, la Cambra comença immediatament la discussió de les interpellacions.

Puja a la tribuna el Sr. CACHIN, comunista, primer orador, i la major part dels diputats abandonen el saló de sessions.

El diputat per París, critica la composició del Gabinet, així com les variacions introduïdes als ministeris.

El succeeix en la tribuna el senyor CHABRUN, socialista francès, i el segueix en l'ús de la paraula el senyor Renaudel, socialista, que també critiquen la composició del Govern i especialment la supressió del Ministeri de l'Aire.

El Sr. BRETON, socialista, protesta contra la constitució illegal d'un nou Departament ministerial i la coordinació de certs serveis.

Acusa el Sr. TARDIEU d'haver violat la Llei de l'any 1920, que s'oposa a la transferència de certs serveis d'un ministeri a un altre.

El radical socialista, Sr. MEYER, reprotxa el Govern l'haver suprimit el ministeri de la Marina Mercant, en uns moments en els quals hi ha una crisi d'una gravetat excepcional.

El president de la Comissió d'Aeronàutica, Sr. BROCARD, independent per l'esquerra, interpella el Govern sobre la situació que es crea a l'Aeronàutica i a la Defensa Nacional, amb la nova organització del Departament Ministerial.

Estima l'orador que el personal i el material han d'ésser objecte d'una doctrina fixa i clara que eviti els conflictes perjudicials a la defensa nacional.

El Sr. OSSOLA, sollicita que s'entauli aviat un debat sobre la reorganització del Ministeri de l'Aire.

El radical socialista, Sr. BERGERY, interpella el Govern sobre la seva política general des del punt de vista exterior i protesta contra la propaganda nacionalista d'una part de la premsa.

Preconitza el desarmament progressiu que assegurarà millor que les armes, la seguretat.

El pla actual de França, diu, constitueix una negativa del desarmament.

Després fa ús de la paraula el radical socialista FRANÇOIS ALBERT el qual qualifica al Ministeri actual de "Ministeri d'Extrema-Unció" i llança en cara al president del Consell el no haver complert les prometeneces que va fer fa dos anys en precedents declaracions ministerials.

Aquestes paraules provoquen gran hilaritat als bancs de l'esquerra.

L'orador continua comentant amb to irònic els diferents punts de la declaració ministerial i les modificacions introduïdes en l'estructura del Ministeri.

S'estranya en particular que quedin concentrades en una sola les carteres del Pressupost i Hisenda.

Comparant el senyor TARDIEU amb ALCIBIADES, diu:

"—Ja sabeu on portà ALCIBIADES la seva pàtria."

Després diu que la democràcia no podrà seguir el senyor Tardieu. (Aplaudiments de l'esquerra.)

A continuació el president declara acabat el debat general i es llegeixen dues ordres del dia, una del senyor Herriot, prenent acta de les declaracions governamentals i refusant una altra addició, i una altra dels senyors Picpuecch, Coty i Blang.

En aquesta ordre del dia es diu que la Cambra, fidel a l'organització de la pau, dintre del respecte dels Tractats, aprova les declaracions del Govern i expressa la sea confiança a aquest.

El president del Consell fa ús de la paraula i comença donant les gràcies a la Cambra per la benvolença d'aquest primer encontre.

Afegeix que ni els ministres ni el programa poden suscitar passions, i indica que la tasca més urgent és l'aprovació del pressupost.

Després explica sobre la creació del ministeri de Defensa Nacional, declarant que la idea data de l'època del senyor Tardieu, que has fet seva altres partits.

Aquesta reforma no podia esser ajornada i presenta avantatges des de tots els punts de vista, sobretot des de l'economia i l'ordre.

Per altra part, en les Conferències internacionals, afegeix, la nostra tesi serà defensada més fàcilment quan puguem dir que la defensa nacional és una unitat viva.

Després d'haver subratllat que la unitat es realitzarà millor amb cap d'Estat major i sots-secretaris especialitzats, fa notar que no es modificarà, co mes diu, l'aviació civil, que continuarà essent explotada per Companyies.

Finalment, afegeix, estem en un periode de restriccions i és necessari que el Govern tingui la màxima autoritat per a fer les compressions necessàries.

Acaba dient que a propòsit de la data de les eleccions, ha de manifestar que no es convocaran abans que la Cambra hagi votat el pressupost.

Després s'explica sobre els grans problemes internacionals, manifestant que no ha estat França la que ha elegit la data per a l'arranjament financier i el desarmament.

Fa seves les doctrines del senyor Herriot respecte a les reparacions, però diu que en matèria de desarmament hom té el deure d'ésser més precís.

A propòsit de la interpellació del senyor Bergery, declara que França té fe en els Convenis internacionals. — Fabra.

París, 23. — Cambra dels Diputats. — El Sr. TARDIEU va fer notar que a Ginebra un sol país, França, ha declarat terminantment sense condicions, que estava disposat a acceptar per desota de les xifres de despeses del pressupost de l'any 1932, la limitació dels armaments.

La reducció es facilitaria en gran part si tots els països sabessin que els armaments que construeixen per a ells poden servir a la collectivitat.

Quan es coneixeran els compromisos de cada potència en els proveiments de la Societat de Nacions en material gros de guerra, aleshores únicament, podran examinar-se noves proposicions de reducció.

En el fons, seguí dient el senyor TARDIEU, estem tots d'acord sobre la qüestió de les reparacions i la del desarmament, però no estem d'acord als ulls dels estrangers.

Tractem d'estar tots els francesos en ple contacte per als programes internacional, i aleshores únicament amb confiança podrem presentar-nos davant el Cos electoral.

(Grans aplaudiments a la dreta, centre i altres diversos bancs.)

Succeeix al Sr. TARDIEU en l'ús de la paraula el Sr. HERRIOT, el qual estima que la creació del Ministeri de Defensa Nacional ha d'ésser el punt essencial del debat.

Diu que els radicals socialistes no s'oposen en principi a la idea, però que reprotxen que s'hagi realitzat improvisadament la seva aplicació.

En realitat, els tècnics són els qui figuraran al front d'aquest Ministeri, perquè el ministre no podrà ocupar-se de tants serveis refosos.

En el que es refereix a l'aviació comercial, el Sr. HERRIOT creu que ha de dependre del Ministeri de l'Aire.

Pel que ateny a la reforma electoral, el cap radical socialista exposa la seva creença que la qüestió serà solucionada al Senat.

Parlant del pla de desarmament, s'estranya que la unanimitat tantes vegades reclamada no hagi pogut aconseguir-se sota l'autoritat del senyor Painlevé, home d'esquerra, el paper actiu del qual durant la guerra mereix gran respecte.

Per això, ell i els seus amics, votaran en contra de l'ordre del dia de confiança.

(Grans aplaudiments als escons de l'esquerra i extrema esquerra.)

El senyor Franklyn Bouillon diu que no pot oferir el seu vot a un Govern que no és d'unió nacional.

Per altra part, aquesta centralització de la defensa nacional no és sinó una aparença de reforma.

Creu que el ministre ha estat enganyat pels que pensaven més en el Poder que en l'esdevenidor, però les eleccions alemanyes han de demostrar als francesos la veritable situació. — Fabra.

Un incident

París, 23. — Cambra dels diputats.

El president posa a votació l'ordre de confiança del senyor Pich Puech, la qual és adoptada per 309 vots contra 272.

Abans de la votació es produí un viu incident.

En voler el senyor Blum explicar el seu vot des del seu escó, el general De Saint Just l'acusà d'ésser l'advocat d'Alemanya.

Els socialistes, furiosos, reclamaren llavors que s'imposés una sanció al dit general, i acte seguit es precipitaren cap a l'esquerra.

Es produí una violenta collisió, durant la qual més de trenta diputats socialistes aconseguiren forçar la barrera formada pels uixers per a arribar fins on era el general Saint Just, però un nombrós grup de diputats de la drata s'oposà llavors a l'assalt dels socialistes.

L'oficial major de la Cambra i els uixers pogueren, per fi, aplacar els ànims, i el president va suspendre la sessió, i manà desallotjar les tribunes. — Fabra.

John Simon

Boulogne Sur Mer, 23.—Procedent de Londres, via Folkestone, ha arribat aquesta tarda, a les cinc, el ministre d'Afers Estrangers britànic, sir John Simon, a bord del paquebot "Biarritz". — Fabra.

La declaració ministerial

París, 23. — En la declaració ministerial que ha estat llegida aquesta tarda a la Cambra, el nou Govern es declara solidari de l'anterior en el que es refereix a les negociacions internacionals, reparacions, deutes i reducció d'armaments.

Declara que França té el dret de recordar que des de la signatura del Pacte de la Societat de Nacions ha reduït en una quarta part els seus efectius, en la meitat les seves divisions i en les dues terceres parts la durada del servei militar.

A continuació demana que la lluita dels partits no perjudiqui els interessos permanents del país.

Afegeix que els pressupostos cal votar-los abans que se celebrin les eleccions i el Govern espera que tots els partits, que semblen per altra part estar-hi disposats, ajudin a obtenir aquest resultat per una ràpida votació.

Diu que la creació del ministeri de Defensa Nacional respon especialment a la necessitat d'una forta organització del comandament i a l'ús més racional dels fons públics.

La declaració acaba demanant la confiança al Govern perquè aquest pugui realitzar un programa que haurà de reconciliar el Parlament amb el país. — Fabra.

Tardieu surt cap a Ginebra

París, 23. — Havent obtingut el Govern una majoria de quaranta-set vots, el senyor Tardieu ha sortit cap a Ginebra a les 23'45. — Fabra.

A RUSSIA

La catedral de Leningrad convertida en museu

Moscou, 23. — El periòdic "Pravda" anuncia que la catedral de Leningrad, que fou tancada per ordre del Govern, serà convertida en Museu Internacional d'Història de la Regió i de l'Ateisme. — Fabra.

A ALEMANYA

Ha estat fixada per al dia 13 de març la data de l'elecció de President del Reich

Els hitlerians perden posicions

Berlín, 23. — L'ofensiva que dirigeixen Hitler i Hugenberg contra la reelecció d'Hindenburg a la presidència del Reich acaba de sofrir un cop molt fort amb la publicació d'un manifest signat pel comte de Westarp, ex-cap del grup parlamentari nacionalista i al qual acompanyen altres 400 personalitats de la dreta alemanya en la qual es mostren decidits partidaris de la reelecció d'Hindenburg per ésser qui millor encarna l'esperit del poble alemany.

Això és considerat com una ampliació cap a la dreta del Comitè fundat per l'alcalde de Berlín a favor de la reelecció del mariscal.

Malgrat dels atacs a Hindenburg que en aquesta darrer dies han fet Hitler i Hugenberg per mitjà de llurs òrgansen la premsa i en les reunions públiques, per no haver volgut desprendre's de Brunning s'observa una certa debilitat en l'ofensiva empresa ja que sembla que la figura del general Hindenburg és posada per damunt dels interessos de partit. — Fabra.

Els nacional-socialistes es proposen presentar una moció de desconfiança a Brunning

Berlín, 23. — Els nacional-socialistes es proposen presentar al Reichstag una moció de desconfiança a Brunning, demanar la convocatòria de noves eleccions del Reichstag i la derogació de totes les anomenades ordenances de "socos" publicades d'ençà de l'any 1930. — Fabra.

Hitler candidat a la Presidència

Berlín, 23. — Adolfo Hitler, cap dels nacional-socialista, es presenta candidat a la presidència de Reich. — Fabra.

La data de l'elecció de President

Berlín, 23. — Els membres del Reichstag s'han reunit aquesta tarda a les tres per tractar exclusivament de la fixació de la data en què ha de realitzar-se l'elecció de president de l'Imperi.

Tal com s'ha dit abans, el Govern proposa per a la dita elecció la data del 13 de març, i la de primer d'abril per a la segona volta en cas que hi hagi necessitat.—Fabra.

La premsa comenta la constitució del nou Govern francès

Francfort, 23. — Ocupant-se de la constitució del nou Govern francès, la "Gaseta de Francfort" diu que el nomenament del senyor Tadieu per a la presidència del Consell i el ministeri d'Afers estrangers no ha de sorprendre a ningú, sobretot després d'haver presentat el dit senyor a la Conferència del Desarmament un projecte en el qual els círcols de dreta francesos han de veure una hàbil maniobra, i els de l'esquerra un mitjà de reforçar l'autoritat de la Societat de Nacions, mitjançant la constitució d'una milícia internacional a les ordres del dit organisme.

Per això—segueix dient l'esmentat periòdic—és natural que el senyor Tardieu segueixi presidint la Delegació francesa en la Conferència del Desarmament, perquè d'aquesta manera pugui prosseguir la política que ha iniciat a Ginebra.—Fabra.

Una conferència del Sr. Vidal i Guardiola

Colònia, 23. — El senyor Vidal i Guardiola, ex-director de l'Escola Superior de Comerç de Barcelona, que es troba de pas en aquesta capital, ha donat a l'Institut Germano-Espanyol una conferència sobre la política econòmica dels darrers deu anys de la història d'Espanya.

El senyor Vidal i Guardiola donarà diverses conferències a la Universitat de Berlín.—Fabra

Hitler professor

Berlín, 23. — El senyor Hitler ha estat nomenat professor d'educació popular de l'Escola tècnica de Brunswick.

El nomenament ha estat estès pel ministre de l'Interior, que està afiliat al partit nacional socialista.—Fabra.

Fusió de Bancs

Berlín, 23. — Els Bancs Dresdner Bank i Danat Bank s'han fusionat, sense que el primer hagi perdut el seu nom isocial.

A conseqüència d'aquesta fusió la garantia del Reich per als acreedors alemanys ha estat anullada; pel contrari, aquesta garantia en el qua es refereix als acreedors estrangers continua sensemodificació".—Fabra.

A IRLANDA

A la Universitat de l'Estat Lliure

Dublín, 23. — La Universitat nacional de l'Estat Lliure d'Irlanda ha elegit com a representants seus un republicà i Mac-Culligan. Tots els membres del govern Cosgrave han estat reelegits.

La posició del futur Parlament serà de 65 republicans i 50 governamentals. Falten els resultats de dotze districtes. — Fabra.

A L'INDIA

Una bomba en un lloc de policia

Allahabad, 23. — Sobre el lloc de policia de Bahsourganj, situat a les províncies unides, ha estat llançada una bomba, la qual en fer explosió feri dos agents.

Una altra bomba, amb la metxa encesa, fou trobada als voltants de l'esmentat lloc de policia. — Fabra.

Darrera hora

DE BARCELONA

Es confirma l'extradició de Ramon Sales i Angel Coll

Al Jutjat especial que instrueix els sumaris per delictes socials, entre ells el de l'assassinat de l'advocat Francesc Layret, es va rebre avís d'haver estat detinguts a Tolosa, reclamats pel dit sumari, i que en virtut del tractat d'extradició serán conduïts a aquesta població els coneguts membres bres del Sindicat Lliure Ramon Sales, ex-president, i Angel Coll, individu de la Junta del dit Sindicat.

ELS GUARDIES D'ASSALT DISOLEN UNS GRUPS QUE OCASIONAVEN OBRERS

A la sortida dels obrers de la fàbrica de llàmpares "Z", uns grups d'antics obrers de la dita fàbrica tractaren de coaccionar perquè els que treballaven abandonessin la feina, per no ésser admesos tots els obrers anteriors.

Es donà avís a la policia, i una secció de guàrdies d'assalt en un obrir i tancar d'ulls netejà la Plaça d'Espanya i els seus voltants dels dits grups coaccionadors.

LA CRISI DE TREBALL A LA FONERIA GIRONA

La Foneria Girona anuncia a l'autoritat gubernativa que a partir d'uns 300 obrers, per manca de comandes.

DOS COMISSARIS FRANCESOS A BARCELONA

Es troben a Barcelona dos comissaris de policia francesos que ahir anaren a saludar el cap superior de Policia.

El motiu del viatge és esbrinar si es troba refugiat en aquesta capital l'autor o autors de l'atemptat comès el diumenge dia 14 dels corrents a l'exprés de París a Ventimille.

ROBATORI

Ahir entraren lladres a la fàbrica de perfumeria propietat de Joan Poblet, situada al carrer de París, d'on se n'emportaren 400 pessetes en metàl·lic i gèneres per valor de 8.000.

EL TIMO DE LES MISSES

Al carrer Alt de Sant Pere, a la minyona Joana Fernàndez, pel procediment de les misses li estafaren dos desconeguts 300 pessetes, que anà a treure de la Caixa d'Estalvis.

TRES OBRERS SEQUESTRATS?

A pesar de les gestions practicades per la guàrdia civil i els agents de Vigilància, que es personaren ahir al migdia al lloc de l'extracció de sorres, on anteriorment havia estat un grup que, pistola en mà, se n'emportaren tres obrers amenazant-los de mort, resultaren infructuoses totes les recerques que feren.

A ANGLATERRA

L'admissió d'actors estrangers

Londres, 23. — L'Associació d'Actors Britànics ha anat al al ministeri del Treball per tal de discutir la qüestió de l'admissió d'actors estrangers en territori anglès. Els actors britànics defensen que els seus collegues estrangers han d'ésser admesos a treballar a Anglaterra.

Els alts funcionaris del ministeri han manifestat que no s'havia canviat de tàctica i que en molt de temps només havien estat denegats dos permisos.

Fou decidit que el ministeri i l'Associació d'Actors es consultaran cada vegada que sorgeigin dificultats per a la concessió d'algun permís. — Fabra.

Un llibre de Lloyd George sobre els deutes de guerra

Londres, 23.—El "New Chronicle" diu que el senyor Lloyd George publicarà aviat un llibre que tractarà dels deutes de guerra i de les reparacions, en el qual seran publicats documents de gran importància històrica que serviran de justificació a la política d'anullació que el líder liberal ha sostingut sempre. — Fabra.

Una topada entre obrers sense feina i la policia

Bristol, 23. — Aquesta nit s'ha produït una topada entre 3.000 obrers sense feina i la policia, la qual tractava d'impedir que realitzessin una manifestació pels carrers cèntrics.

Els manifestants apedregaren els policies, molts dels quals resultaren ferits. També resultaren ferits uns trenta manifestants. — Fabra.

LA CONFERENCIA DEL DESARMAMENT

Els projectes britànic i japonès

Ginebra, 23. — La presidència de la Conferència del Desarmament ha rebut els projectes britànic i japonès, síntesi de les declaracions que llurs delegats feren davant la Conferència. — Fabra.

Els representants sud-americans

Ginebra, 23. — La Conferència del Desarmament, en la seva sessió d'aquest matí, ha escoltat les exposicions dels representants de Guatemala, Venezuela, Bolívia i Colòmbia, les quals en termenes generals han coincidit amb les tesis sostingudes per la majoria dels representants que els han precedit en l'ús de la paraula. — Fabra.

Catalunya

VALLDOREIX

L'Associació de Propietaris de Valldoreix ha repartit entre els seus socis el Butlletí número 3, el qual porta un important sumari.

Tant pel Butlletí, com per convocatòries especials, aquesta important Associació ha anunciat la celebració de la seva junta general ordinària per al dia 27 del mes que som, a les deu de la nit, a l'estatge de la Cambra Mercantil de Barcelona, Plaça de Francesc Macià, número 12, a la qual, ultra convocat els associats, invita ensems tots els propietaris de Valldoreix, ja que han de tractar-se assumptes de vital interès collectiu.

Degut a l'organització de la seva secció de pagament d'arbitris i contribucions, són molts els socis que s'hi han inscrit.

Els dies 24 al 27 son els destinats a la recaptació d'arbitris a les Cases Consistorials de Sant Cugat del Vallès.

TARRAGONA

Conferència política :: La processó del Divendres Sant :: Nou enrunament

Els tradicionalistes, que des de fa unes quantes setmanes tenen el seu casinet a Tarragona, van organitzar una conferència el proppassat diumenge, en la qual fou dissertant el senyor Enric Laplana, que parlà de "Catolicisme i tradicionalisme".

— La germandat dels Natzarens, en assemblea general celebrada diumenge, va acordar concórrer com cada any a la processó del Divendres Sant.

— Dilluns a la tarda va desplomar-se la resta de la llenca de muralla que va de la darrera torre de la Falsa Braga fins a l'Escorxador, de la qual feia poc dies que havia caigut una primera secció a conseqüència de filtracions d'aigua.

SANT CUGAT DEL VALLÈS

Una de les grans joies artístiques de Catalunya, gràcies a l'interès i constància demostrats per Estudis Catalans, secció de conservació de monuments, serà aviat admirada, i farà, amb aquest motiu, gala al seu nom.

Es tracta de l'històric Monestir de Sant Cugat del Vallès. Aquest monument, que és una veritable joia d'art, era gairebé oblidat per la gran majoria d'espanyols i estrangers; avui dia, gràcies a persones que han demostrat tenir amor a l'antic, no han cedit ni un moment fins aconseguir de qui correspon l'auxili necessari per portar a cap un treball tan immens com és el que representa la restauració del claustre d'aquest monestir, que, sens dubte, serà l'admiració de tots els que tinguin el gust de visitar-lo.

L'any 1840, i en ocasió d'una visita que verificà l'arquitecte senyor Elies Rogent, aquest senyor pogué advertir que la banda nord amenaçava perill, per la qual cosa reforçà en el possible mitjançant uns travessers de ferro que en l'actualitat encara existeixen, però tenen poca eficàcia.

Sembla que aquesta joia poc interessava als antics Ajuntaments, i ningú no es preocupava en la forma que requería per a la seva consolidació i restauració.

Algun que altre estranger, de tant en tant, passava per aquesta vila, i li interessava admirar aquesta bellesa. Un cop dintre podia admirar que es tractava d'una joia d'art romànic en estat de complet abandonament.

Gràcies, repeteixo, a la Junta d'Estudis Catalans, secció de conservació de monuments, s'ha pogut, per fi, aconseguir que la Diputació de Barcelona s'hagi pres l'assumpte seriosament, interessant i consignant quantitats, i en l'actualitat es treballa febrilment perquè aviat puguin els amants de l'art antic admirar els grans treballs que s'han realitzat sota la direcció de l'arquitecte senyor Martorell, i portats a la pràctica pel senyor Musella, mestre paleta d'aquesta vila.

L'altre dia, i en ocasió de girar una visita acompanyat del cicerone senyor F. Vila vaig poder veure alment els treballs de consolidació que s'estan portant a cap pels esmentats senyors.

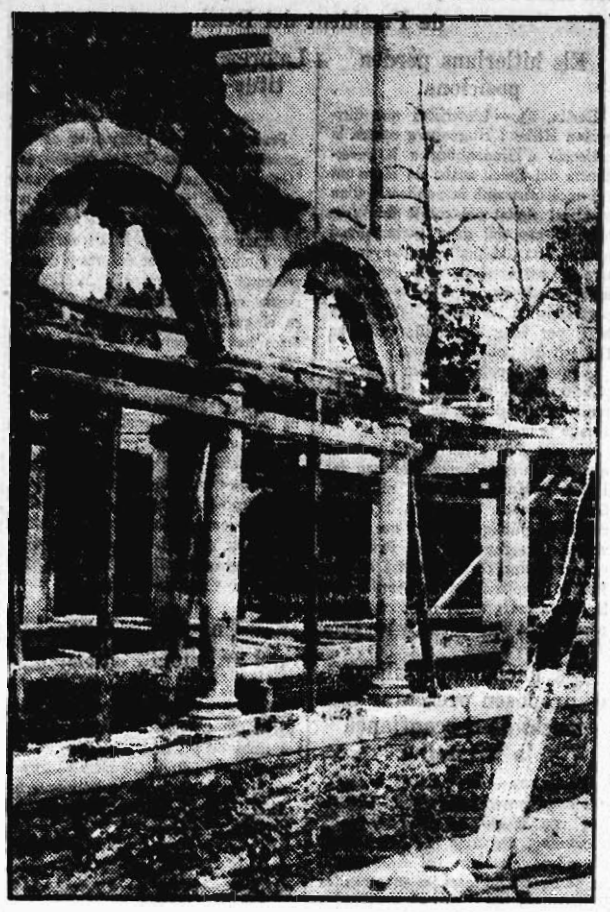

Detall de la construcció de la galeria alta del claustre

El més singular del cas és que, ocm que hi ha hagut necessitat de fer algunes excavacions per poder fer un treball més perfecte i durader, s'ha pogut observar que el claustre que en l'actualitat existeix està recolzat, segons sembla, sobre un altre mur molt més antic que el que data la construcció del que ens ocupa.

Al propi temps s'han trobat també uns fragments romans prehistòrics que podrien molt bé ésser del temps anterior a la vinguda de J. C.

També, polint la banda de la paret en la qual estava installat el refectori de la Comunitat, s'han descobert uns finestrals, també romans, que són en extrem curiosos per llur forma arquitectònica; daten de molt abans del segle XII. Una de les millores més importants que s'han introduït és el poder rebaixar el pati seixanta centímetres del nivell dels claustres (galeria planta baixa), evitant així l'aglomeració d'aigües, que, gràcies a una claveguera existent al centre del pati, desemboca a uns tres-cents metres de distància fora del recinte. Abans l'aigua quedava filtrada al pati, i era origen que hi hagués moviment de terreny per estar, segons es veu, l'edificació sentada sobre terreny sobreposat, causa del moviment de les galeries.

S'ha desmuntat tota la galeria banda nord, construcci del segle XVI, amb els seus arcs i columnes, i s'ha tornat a construir de nou per a evitar la desviació. Actualment s'està cobrint la dita nau, i s'ha hagut de canviar tot el sostre de fusta per estar en pèssim estat. A preguntes fetes als industrials que intervenen en les obres vaig venir a la deducció que aquestes només es faran pel que es refereix a l'esmentada galeria.

Es una veritable llàstima que una joia d'art, avui monument nacional, un dels principals d'Espanya dintre l'art romànic, amb construccions visigodes, i acabant amb el gòtic com és el rosetó de la façana principal de l'església, no pugui arribar-se a una reconstrucció total, que seria orgull del món sencer, i digne de Catalunya. Per a això seria convenient una consignació de l'Estat i de la Generalitat de Catalunya, i que a la vila de Sant Culgat del Vallès el seu Ajuntament es preocupés d'obrir una subscripció entre els pobles comarcals i amics de l'art, a l'objecte de prosseguir la tasca iniciada per l'entitat d'Estudis Catalans, secció de conservació de monuments, a la qual devem aquests treballs després de fer mig segle que es venia parlant d'aquestes reformes sense cap resultat positiu.

ANTONI SERRA

Un altre detall de la construcció de la galeria alta del claustre

EL MONESTIR DE SANT CUGAT DEL VALLES

L'art nacional català té en el monestir de Sant Cugat del Vallès una de les joies més autèntiques i una mostra viva del que fou l'art romànic a casa nostra. El seu aspecte exterior és d'una evident rusticitat que més aviat el fa semblar castell que no pas temple. La seva portalada principal és formada per ojives en sentit degradatori, i a la façana sobre d'ella hi ha un magnífic rossetó de grans proporcions i a cada banda d'ell n'hi ha un altre de més petit i menys florejat. El temple consta de tres grandioses naus i al centre de les quals hi havia el cor del XV segle que fou tret l'any 1909. El claustre, considerat com una meravella de l'art romànic pur, va ésser construït l'any mil tretze sota la direcció de l'abad Arnoid Gatell.

El monestir de Sant Cugat del Vallès està situat en un puig, actualment dins de la vila d'aquest nom. Abans d'haver-hi el monestir existia un edifici romà sobre el caràcter del qual els historiadors no estan ben bé d'acord. Mentre els uns afirmen que era la casa de camp d'August, altres asseguren que l'edifici era un castell destinat a la tropa. Com que existeixen proves del primer ben escaces, i a les quals hom no concedeix un franc autenticitat, és probable que els romans haguessin aprofitat les condicions favorables del puig per a establir-hi una fortalesa o un lloc militar.

Acceptada la versió d'haver existit a l'indret que ocupa el monestir una fortalesa la referma el fet d'haver estat tancats en aquell edifici diversos màrtir del cristianisme. Aquests foren Sant Cugat, Sant Sever, Santa Juliana i Santa Semproniana. A la fugida dels romans del país fins a la reconquesta per Ludovicus Pius de Barcelona o sigui un termini d'uns tres-cents anys hom ignora la mena de vida i d'activitats que s'han desplegat en el turó de Sant Cugat del Vallès, ja que no han deixat cap mena de rastre ni vestigi que pugui donar-ne fe.

Els primers documents dignes de consideració que es coneixen són de l'emperador Cotari d'Alemanya, i confirmen les donacions i privilegis de Ludovicus Pius i de Carlemany. Hom creu que a la primera meitat del segle IX es construí un monestir i que la seva fundació fou carlovingia, i que l'any 98 fou destruit a la segona invasió mahometana. Aquesta construcció durà fins a les darreries del segle desè.

El monestir amb les característiques que manté avui no va en els seus orígens més enllà de l'establiment de la Marca Hispànica per Carlemany, i si els benedictins hi recidiren abans d'aquesta època, de la qual cosa hi ha pocs detalls que donin fe, el monestir no devia tenir una gaire gran importància. Fóra d'algunes làpides sepulcrals a penes intel·ligibles, entre les quals però n'hi ha una que porta la data de nou-cents-vint-i-dós, i d'alguns fragments d'edifici, cap detall no dóna fe de la vida del monestir de Sant Cugat del Vallès, d'abans de l'època indicada. Cap molt bé dins les hipòtesis de la seva existència anterior a l'onzè segle, el fet que entre els abats d'aquell temps era molt extès el criteri d'aprofitar per als edificis que havien d'elxoplugar les respectives comunitats, els murs i tot allò que era aprofitable d'edificis anteriors.

L'obra artística que podem admirar les generacions actuals té el seu origen l'any nou-cents vuitanta-sis, quan fou recobrada Barcelona del poder de's mahometans. De totes maneres d'aquesta construcció original no en queda gran cosa. A mesura que nous arquitectes portaren concepcions més noves a l'art religiós la construcció antiga era obligada a cedir, sinó d'una manera absoluta, bona part del lloc que ocupava a les construccions més modernes. Es per això que l'església del monestir de Sant Cugat del Vallès presenta una barreja de les diverses arts de l'època, romànica, gòtica i mixta d'aquestes dues.

El claustre de Sant Cugat del Vallès, que segons manifestació de mossèn Gudiol és el millor i el més delicat del catalans, és romànic pur. No sobta pas per la seva grandiositat de dimensions; sinó meravella per la seva modèstia i recolliment. La seva planta, irregular, té trenta-nou metres de llarg per trenta-sis d'ample. A cada costat té quinze arcs sobre capitells treballats en els quals apareixen escolpits vegetals.

LLANERIA I NOVETATS PER A SENYORA
Fàbrica a Sant Cugat del Vallès
Martínez, Boldú & Rodó
S. en C.
TELEFONS:
Despatx: 19825. Fàbrica: 4032 - Sant Cugat
Ronda de Sant Pere, 48 -- BARCELONA

TALLER D'EBENISTERIA
de
RAMON MASACHS
Construcció i reparació de mobles antics i moderns
Carrer Valldoreix, núm. 60 - SANT CUGAT

TALLER DE REPARACIONS
Automòbils --:-- Motocicletes
Bicicletes
Lluís Parellada
Santiago Rossinyol, 27
SANT CUGAT DEL VALLES

SALÓ DE PERRUQUERIA
DE
Miquel Magraus
Santa Maria, 21
SANT CUGAT DEL VALLES

TALLER DE FUSTERIA MECANICA
DE
JOAN CORTADELLAS
Santiago Rossinyol, 24 -- Sant Cugat del Vallès

RECONSTRUCCIONS MECANOGRAFIQUES
Tallers especialitzats en la reconstrucció de màquines Underwood
Venda de màquines Underwood a bons preus
Martí Vilaró
Es reben màquines per a reconstruir
Carrer de Colom, 5 -- Sant Cugat del Vallès (B.)

FABRICA I COMERÇ DE GORRES
DE
Joan Giménez
Santa Maria, 22 bis --- Sant Cugat del Vallès

TALLER DE PEDRA ARTIFICIAL
DE
López i Agraz, S. A.
Carrer de Martorell, 10 -- Sant Cugat del Vallès

TOMAS AYMAT
Manufactures de Tapisseries d'alt i lliç
Catifes de punt nuat a ma

Sant Cugat del Vallès
Carrer de Villà, 44 :: Telèfon núm. 20

RECEPTORS RADIO ELECTRICS J. B. D.
Enxufables directament al corrent altern
Producció nacional

Aparell de 3 vàlvules, equipat amb l'excellent altaveu magnètic de 4 pols "Jar", Ptes. 375
Aparell de 4 vàlvules, equipat amb el famós altaveu magnètic de 4 pols "Punt Blau", Ptes. 475
Aparell de 5 vàlvules, equipat amb altaveu dinàmic "Musivox", Ptes. 575
Garantits per dos anys de tot defecte de construcció
TALLER RADIO-ELECTRIC BERENGUER
Santa Maria, 31 : Telèfon 45 : SANT CUGAT DEL VALLES

CEREALS, DROGUES,
PINTURES, PERFUMERIA

COLMADO RODÓ

Representant d'Uralita

RIUS I TAULET NUM. 6
CARRETERA DE RUBI
TELEFON NUMERO 64

SANT CUGAT DEL VALLES

animals i escenes diverses de la vida civil i militar, junt amb altres escenes pròpies del culte i passatges diversos de la Biblia. Aquests capitells són sostinguts per sengles parells de columnes de les quals se'n poden comptar cent-quaranta-quatre. Com hem indicat, més que per la seva grandiositat meravella aquest claustre per la delicadesa de la seva construcció sustera.

Del monestir de Sant Cugat del Vallès han desaparegut moltes coses de mèrit positiu i dignes d'atreure l'admiració dels entesos en art i al respecte de les persones profanes. Aquestes coses han anat a parar a diversos museus del país i de l'estranger i si bé ens hem de doldre de l'quarteramant que representa l'expropiació d'aquests objectes pel conjunt de l'edifici, sempre queda el

TALLER DE CONSTRUCCIO
I REPARACIO D'OBRES I
MAQUINES DE TOTA MENA

Josep Jové

ELEVACIO D'AIGUES PER MITJA DE MOTORS ELECTRICS I MOLINS DE VENT

Carrer del Princep, 30
SANT CUGAT DEL VALLES

conhort que allò que ha desaparegut dóna fe quan menys d'allò que han estat les generacions pretèrites del nostre poble, dels seus ideals artístics i d'allò que eren capaços de fer per a donar-los una forma plàstica capaç de perpetuar-los.

També fou llevat del centre de la Catedral de Sant Cugat el cor, la qual cosa ha fet canviar l'aspecte del temple, traient-li part del seu caràcter. Tot i així resta l'aspecte extern impressionant de debò, la grandiositat de les naus del temple, el magnífic retaule gòtic de l'altar major i aquell meravellós claustre del qual té esment tot el món artístic. Totes aquestes meravelles són testimoni viu d'un grapat d'anys de vida que ha estat com una ruta inalterable de moltes generacions fugisseres com ho serà la nostra.

SANT CUGAT DEL VALLES

El viatger que va de Barcelona a Sabadell o Terrassa pel ferrocarril elèctric, trobarà, a poc més de mig camí, la vila de Sant Cugat del Vallès. Aquesta vila, una de les més pròsperes de Catalunya, ha vist en uns quants anys augmentada d'una manera molt considerable la densitat de la seva població. De manera que els mil nou-cents habitants que tenia a començaments de segle, l'any mil nou-cents deu s'havien convertit en dos mil quatre-cents i actualment passa dels tres mil.

A part del valor artístic del monestir benedictí, que ha donat a Sant Cugat del Vallès fama universal, aquesta població deu la seva prosperitat a la indústria i a l'agricultura, les quals han tingut un mitjà considerable d'expansió amb les modernes vies de comunicació, que l'han posada en contacte amb les altres poblacions, principalment les tres grans ciutats de Barcelona, Sabadell i Terrassa, de les quals sembla que faci de nexe. El seu terreny és muntanyós, i el clima, temperat i saludable. S'hi cull blat, llegums, verdures, oli i vi i té indústries de mosaic, de cotó i d'altres.

Si hem d'anar a través dels anys a cercar l'origen de Sant Cugat del Vallès, ens haurem de remetre a la vida del seu monestir, un dels més ben conservats del país, a despit de la seva antigor. Així arribarfem a l'època romana de l'imperi d'August, durant el qual, al turó que actualment ocupa el referit monestir hi hagué establerta una fortalesa.

Per aquesta raó, també la petja de totes les dominacions s'ha fet sentir sobre el terme d'aquesta vila vallesana. Després dels romans, els gods deixaren el seu rastre en el fromfós indret. Els àrabs, més que deixar rastre, esborraren, en allò que els fou possible, les petjades de les anteriors dominacions, i no hi deixaren establert cap senyal que no fos la destrucció de llur estada breu.

Passat aquest domini, que per a altres indrets de la Península esdevingué fructífer, aquí, degut a la brevetat de l'estada dels musulmans, esdevingué una petjada desoladora; com a un emblema d'alliberament, a Sant Cugat del Vallès s'aixecà el magnífic monestir, que és el testimoni més viu de la vitalitat catalana medieval.

Sant Cugat del Vallès és memorable per l'acció que hi tingué lloc l'any mil vuit-cents vuit contra les tropes franceses del dia dotze d'octubre, que les tropes peninsulars comandades pel Caldaquès infringiren una seriosa desfeta a les tropes del general Duchesne, el qual es veié obligat a emprendre la retirada i es veieren perseguides pel camí de Montcada.

Sant Cugat del Vallès avui és una de les viles més pròsperes de les que volten la ciutat de Barcelona. La situació en què es troba i les vies de comunicació han de contribuir d'una manera molt poderosa al seu descabdellament, el qual desitgem que no sofreixi cap interrupció.

LA T S.F.

LES RETRANSMISSIONS DE RADIO BARCELONES

Avui, a les dues de la tarda, el tenor Mateu Guitart, en unió dels actors de la companyia del teatre espanyol Sampere, Arteaga, Pedrola, Zanón, Olla, Valéncia i Capdevila, donaran una audició davant el micròfon de Ràdio Barcelona d'alguns números musicals de l'obra de gran èxit "La reina ha rellisecat", d'Alfons Roure i Josep Maria Torrents.

— Avui, a les deu de la nit, el tenor Tino Folgar actuarà davant el micròfon de Ràdio Barcelona, i s'acomiadarà del públic barceloní, abans de la seva tornada a París.

Emissions nacionals

Programes per a avui

RADIO ASSOCIACIO E A J - 15
(251 m.)

12'00: Obertura. - Carillon.
Primera informació de canvis de valors. Tanca del Borsí del matí.
Diari femení
12'05: Calendari. - Sant del dia.
Indicacions astronòmiques.
Les persones nascudes avui.
Full del dia. - Conversa femenina.
Curs de cuina pràctica. - El plat de demà.
El disc de moda.
Seccions variades de La Moda al Dia.
Receptes de bellesa.
Recomanacions profitoses per a la llar.
Receptes fàcils de pastisseria.
Informació d'entitats femenines.
Secció de consultes: Preguntes i respostes sobre tota mena de qüestions relacionades amb la dona.
Consultori grafològic.
Borsa femenina de treball.
Continuació de la famosa novella "El Rosari", de Florence L. Barclay.
Radiació de discos sollicitats per les ràdio-oients.
12'45: Fi del diari femení.
Concert de sobretaula
12'45: Concert pel quintet de Ràdio Associació, que interpretarà:
"Camino moro", R. Aduà (marxa àrab).
"Para mi amor", Wappans.
"Misterioso", Guillaume.
"El dictador", Milfan (selecció).
13'30: Selecció de discos escollits.
13'45: Continuació del concert amb:
"Alegroia", C. Casademont (sardana).
14'00: Hora exacta.
Segona informació de canvis de valors.
Tanca del Borsí del matí.
Continuació del concert amb:
"Joana d'Arc", Gounod (selecció).
"Gavota", Damaré.
"La flor de Carmen", R. Mayoral (pas-doble).
14'30: Fi de l'emissió de sobretaula.
Emissió de tarda
17'00: Obertura. - Carillon.
Primera informació de canvis de valors i moneda estrangera.
Tanca de la Borsa Oficial.
Marxa.
17'05: Curs radiat de Gramàtica anglesa, a càrrec de la professora nadiua miss Ida Paul, de l'Acadèmia Hispano-Francesa.
17'15: Música variada en discos. Selecció d'òperes, operetes, sarsuela, cançons i ballables.
18'00: Hora exacta.
Ràdio-beneficència. Notes informatives. Llistes dels donants per a les diferents institucions benèfiques, hospitals, asilà i cases de beneficència.
18'10: Continuació de la música en discos.
Secció infantil
18'45: Lliçons de coses, lectures d'infants, contes, rondalles, poesies, curiositats.
Continuació de la novella de Juli Verne, "La illa misteriosa", traduïda al català.
Informació del II Concurs Infantil de Ràdio Associació.
Llista dels dibuixos rebuts.
19'00: Fi de l'emissió.
Emissió de nit
20'00: Obertura. - Carillon.
Segona informació de canvis de valors i moneda estrangera. Tanca de la Borsa Oficial de Barcelona i darrers canvis de la de Madrid. Breu informació de la sessió de Borsa de Barcelona.
20'10: Concert per l'orquestra de Ràdio Associació, que interpretarà:
"Pinrelitos", C. Briones (marxa espanyola).
"Serenata en maig", Siede.
"Comptant flors", Profés.
"La flor de poma", Ludwig.
20'30: Curs d'Història de Catalunya, a càrrec de Palestra, pel professor Agustí Palau.
20'45: El disc del ràdio-oient.
Radiació de discos que hagin estat sollicitats pels senyors ràdio-oients.
21'00: Reportatge microfònic, a càrrec del publicista Octavi Saltor, i canvis de darrera hora de café, sucre, cacau, moresc, cautxú, cotó.
Breu impressió del mercat.
21'15: Continuació del concert amb:
"Tito Stroggi", Zerco (obertura).
"El diluvi", Saint-Saens (corda i piano sols).
"Carme", Bizet (selecció).
22'00: Hora exacta.
Música variada en discos.
22'30: Concert per l'orquestra de Ràdio Associació, que interpretarà:
"La fada del Carnaval", Kalmann (selecció).
"L'Atlàntida", N. Puig (sardana).
"Soy andaluza", C. Milagros (pasdoble).
23'00: Fi de l'emissió.

UNION RADIO BARCELONA
EAJ - 1 (349 m.)

7'30 a 8: Primera edició de "La Palabra" (diari parlat de Ràdio Barcelona).
8 a 8'30: Segona edició de "La Palabra".
11'00: Campanades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic de Catalunya. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps a Catalunya, a la mar i a les rutes aèries. Nota meteorològica radiotelegràfica per a les línies aèries.
Sobretaula
13'00: Sessió de música lleugera, en discos.
13'30: Concert pel sextet de Ràdio Barcelona: "Dia de bodas", temps de marxa (E. Grieg); "Madame Butterfly", selecció (G. Puccini); "Canzonetta" (P. Tschaikowsky); "Minuet" (M. Bremond).
14'00: Informació teatral.
Audició de discos selectes.
Secció cinematogràfica.
14'30: Continuació del concert.
"Una nit d'albaes", poema simfònic (S. Guer): "La Marcha de Cádiz", selecció (Estellés i Valverde); "Puerta de tierra", bolero (I. Albéniz); "Enseñanza libre", gavota (G. Giménez).
14'50: Borsa del Treball d'EAJ-1.
15'00: Sessió radiobenèfica, organitzada exclusivament en obsequi de les institucions benèfiques, asils, hospitals i cases penitenciàries d'Espanya, amb discos escollits.
16'00: Fi de l'emissió.
Tarda
19'00: Concert pel trio de Ràdio Barcelona: "Preludi núm. 13, en "fa sostingut major" (F. Chopin); "Der Froischütz", selecció (C. M. Weber); "Canzone", per a violoncel (H. Tartanac); "Appassionato" (E. Filipucci).
19'30: Cotitzacions de monedes.
Curs de Gramàtica catalana, amb assistència d'alumnes davant el micròfon, donat per l'entitat "Palestra" (Associació Nacional de Joventuts), a càrrec del professor nadiu Eduard Artells i Bover.
Notícies de premsa.
20'00: Conferències organitzades per la Federació de Societats de Socorsos Mutus de Catalunya. "L'hospitalització i el mutualisme". Conferència en català, per Evarist Salat.
20'15: Programa del Ràdio-oient. Discos a petició de senyors subscriptors de Ràdio Barcelona.
Notícies de premsa.
Nit
21'00: Campanades horàries de la Catedral. Nota del Servei Meteorològic de Catalunya. Estat del temps a Europa i a Espanya. Previsió del temps a Catalunya, a la mar i a les rutes aèries.
Cotitzacions de mercaderies, valors i cotons.
21'05: L'orquestra de Ràdio Barcelona interpretarà: "Las Leandraa", pasdoble (F. Alonso); "La mazorca roja", selecció (J. Serrano); "Abandono", valses (E. Waldteufel); "Santuari del cor", meditació (A. W. Ketelbey); "En los jardines de Murcia" (J. Turina); "Mimi en "Marquise" (D. de Sévérac).
22'00: Radioteatre d'EAJ-1.
Primer. Selecció del sainet en un acte, original d'Antoni Ramos Martín, titulat:
"La Real Gana"
Repartiment:
Salustiana: Maria Ferrer.
Petra: Rosa Cotó.
Señor Avelino: August Barbosa.
Robustiano: Joan Oliva.
Ignacio: Josep Monterde.
Segon. Selecció del divertit juguet còmic tetralingüe, en un acte, original de Vital Aza, titulat:
"Francfort"
Repartiment:
Doña Rosa: Maria Ferrer.
Mundeta: Rosa Cotó.
Don Policarpo: August Barbosa.
Mr. Clermont: Joan Oliva.
Pepito: Josep Monterde.
Camarero: Antoni Velàzquez.
23'30: Transmissió des del Caiè Català, de ballables, a càrrec de l'Orquestrina Demon's Jazz.
24'00: Fi de l'emissió.

UNION RADO VALENCIA
Sobretaula
13'30: Obertura de l'estació.
Concert pel Trio: "Los cadetes del Amor", marxa (Terol); "Entre flores", ball (Pacheco); "La viduа alegre", fantasia (Lehar); "Vaya gachí", xotis (Hijar); "Dolors", valsos (de Waldteufel); "Orientai stars", one-step (Mònaco).
14'00: Crònica cinematogràfica.
15'00: Tancament de l'estació.
Tarda
18'00: Obertura de l'estació.
Tancament de moneda i canvis.
Audició variada.
19'00: Tancament de l'estació.
Nit
21'00: Obertura de l'estació.
Notícies bursàtils.
Mercats agrícoles i fruiters.
21'15: Plàtica sobre folk-lore, per Maximilià Thous.
22'00: Concert pel trio de l'estació: "Dansa macabra" (de Saint-Saens); "Las hilanderas", fantasia (Serrano); "Nocturno" (Borodín).
22'30: Cant flamenc, per Francesc Almonacid, "Forneret", acompanyat a la guitarra per Juanito Fenollosa.
Notícies. Servei directe de Unión Radio Valencia.
23'00: Tancament de l'estació.

Emissions Estrangeres més interessants

FRANÇA. — *Ràdio París*, 1724 m. 20'45: Ràdio-concert per l'orquestra de l'estació.

Torre Eiffel, 1.445 m.: 20'00: Ràdio concert simfònic.

Alger, 363 m.: 20'00: El còmic Trèki en les seves facècies; 20'15: Valsos vienesos; 20'45: Concert simfònic.

Bordeus, 304 m.: 20'30: Festival Rimsky-Korsakov.

Tolosa, 385 m.: 20'00: Orquestra vienesa; 23'00: Discos dels ràdio-oients.

ALEMANYA. — *Langenberg*, 472 metres; 21'20: "L'estudiant pobre", opereta de Millöecker, des de Berlín; després, concert.

Estuttgard, 360 m.: 20'35: Ràdio-concert de música moderna.

AUSTRIA.—*Viena*, 517 m.: 21'20: Ball.

BELGICA. — *Bruxelles*, 509 m.: 21'00: Concert des de l'Ancienne Belgique, de Bruxelles.

ANGLATERRA. — *Nacional*, 1.554 301 i 261 m.: 20'15: Concert simfònic des del Queen's Hall: 22'15: Ball.

HONGRIA. — *Budapest*, 550 m.: 21'20: Els Tsigans Bela Racz": Concert.

ITALIA. — *Nord d'Itàlia*, 312 i 273 m.: 19'45: Comèdia i música italiana.

Roma, Nàpols, 441 i 318 m.: 20'00: Transmissió des del Teatre S. Carlo.

SUISSA. — *Romanda*, 403 m.: 21'20: Ball des de Ginebra.

TXECOSLOVAQUIA. — *Praga*, 489 m.: 20'00: Vetllada de l'Estònia: concert orquestral.

Noticiari de Ràdio

LES EMISSIONS DE BARCELONA

Durant aquests darrers dies han actuat davant el micròfon de l'emissora Unión Radio Barcelona, i fora de programa, la notable actriu Carme Moragues; els poetes Ardavín i Valentín de Pedro, llegint el primer unes escenes de l'obra "Manon Lescaut", adaptada al teatre pels dits escriptors; el popular compositor Pablo Luna; la primera actriu Laura Nieto; la tiple còmica Enriqueta Serrano; el primer actor Pep Vinyes, i el tenor Vicents Simón, que cantaren uns números de l'òpera "Paganini", de Franz Lehar i dels senyors Cadenas i González del Castillo.

ELS RADIO-OIENTS ALEMANYS

El nombre de ràdio-oients a Alemanya ascendia en 1 de gener de 1932 a 3.980.859, entre els quals hi havia 283.960 parats, cecs i invàlids de la guerra, als quals s'eximeix del pagament de les quotes. En 1 d'octubre de 1931 existien 3.731.958 ràdio-oients, de manera que l'augment en el darrer trimestre de l'any és de 248.904 abonats. En relació amb el nombre que hi havia en 1 de gener de 1931 això significa un augment de 471.343 ràdio-oients.

MUSICA ESPANYOLA A HOLANDA

L'emissora de Hilverasum ha radiat un programa de música espanyola contemporània. Aquest programa el componien la "Sonata-Trio", de Julián Bautista; "Tres canciones del marqués de Santillana", de Salvador Bacarisse; "Trio", de Joaquim Turina; "Dos sonatas de El Escorial", de Rodolfo Halffter; "Canciones playeras", d'Oscar Espiá, i "Concierto para clavicémbalo", de Manuel de Falla. No és aquesta la primera vegada que aquests ilustres compatriotes porten tan brillantment fora de les fronteres el nom d'Espanya.

LES EMISSORES ITALIANES

La ràdio italiana ja ha portat a cap la reforma dels seus programes, projectada des de fa temps, en virtut de la qual formaran el grup nord les estacions de Milà, Torí, Gènova i Trieste. Totes les estacions transmetran, amb petites variacions, el mateix programa. El segon grup el formaran les estacions de Roma i Nàpols. Les emissores petites de Bolzano i Palermo seguiran transmetent llurs propis programes, per no poder ésser encara enllaçades per cable a les estacions principals.

El nou Palau de la Ràdio, de Roma, posseeix un estudi especial de televisió. Fins ara no s'ha pogut posar en funcionament aquesta installació, però segons hom diu, aviat començaran les emissions d'assaig, les quals s'efectuaran amb l'onda curta de l'emissora de Prato Smeraldo, de 80 cm. Aquestes primeres emissions d'assaig no podran tenir encara cap gran importància pràctica, puix que en la televisió és precís encara perfeccionar molts aspectes.

SUSCRIPCIO PUBLICA
de
50.000 Cèdules de Crèdit Local al 6 per 100
lliure d'impostos presents

de 500 pessetes nominals, amb cupons trimestrals, amortitzables a la par en cinquanta anys, per sorteigs anuals, que començaran en 1933

El Banc de Crèdit Local d'Espanya, entitat oficial governada per l'Estat, té el privilegi d'emissió de les Cèdules de Crèdit Local, que són efectes públics cotitzats diàriament a les Borses oficials, utilitzables per a la formació de reserves de les Companyies d'Assegurances i per a la constitució de fiances i dipòsits en Ajuntaments i Diputacions.

Les Cèdules són admeses pel Banc d'Espanya en garantia de préstecs i comptes de crèdit, així com pel Banc emissor.

L'import de les operacions concertades pel Banc de Crèdit Local amb Ajuntaments i Diputacions s'ha invertit fins ara, a part d'altres importants finalitats, en la forma següent: en escoles, 20.976.000; en proveïments d'aigües i clavegueres, 108.382.000; en mercats i escorxadors, 23.216.000; en obres d'urbanització, 69.809.000; en serveis sanitaris i de beneficència, 13.614.000; en xarxes de comunicacions provincials i interprovincials i altres obres públiques, 132.269.000; en edificis per a diferents serveis públics, 33.660.000.

Les Cèdules de Crèdit Local, l'emissió de les quals està intervinguda i controlada per l'Estat, tenen, ultra la garantia general i completa de tots els Ajuntaments contractants i del Banc, l'específica representada per Inscripcions del Deute Interior, altres fons públics i obligacions cotitzables a les Borses oficials; recàrrecs en les contribucions (que en la majoria dels casos percep el Banc directament de l'Estat); ingressos de mercats, aigües, escorxadors, etc.

Les 50.000 Cèdules de Crèdit Local 6 per 100 lliures d'impostos presents són ofertes en

SUBSCRIPCIÓ PÚBLICA A TITOL IRREDUBTIBLE

que s'obrirà el dia 22 de febrer i es tancarà el dia 29 del mateix mes, o al moment de quedar sollicitats tots els títols,

AL TIPUS DE 96 PER 100, O SIGUIN 480 PESSETES PER CÈDULA

pagadores a l'acte de la subscripció, lliurant-se resguards provisionals amb cupó d'1 d'abril de 1932, els quals seran oportunament canviats pels títols definitius.

LLOCS DE SUBSCRIPCIÓ a BARCELONA

Banc Hispano-Colonial
Banca Arnús
Banca Marsans
Garriga Nogués Nebots S. en C.
Fills de F. Mas Sardà
Banc Central
Jover i Companyia
Banc Comercial de Barcelona
Soler i Torra Germans
S. A. Arnús Garí
Banc Urquijo Català
Banca Rosés
Orrazes i Gorina
Crèdit i Docks de Barcelona
Banca Nonell
Banca Tusquets
Banc Hispano-Americà
Banc Espanyol de Crèdit
Banc de Bilbao

CASSA DE LA SELVA: Bosch i Codolà, Jubert i Preses
GRANOLLERS: Banc de Granollers
PALAFRUGELL: Banc de Palafrugell
RIPOLL: Banca Sunyer
SABADELL: Banc de Sabadell
TERRASSA: Banc de Terrassa
VALLS: Banc de Valls
REUS: Banc de Reus de Descomptes i Préstecs

CONSTRUCTOR D'OBRES
Ramon Vidal
Pressupostos -- Obres en general
Plaça Octavià, núm. 5 -- Sant Cugat del Vallès

ESTUDI FOTOGRAFIC
Miquel Agulló
Fotografia artística i industrial
Rius i Taulet, núm. 2 --- Sant Cugat del Vallès

FARMACIA I CENTRE D'ESPECIFICS
J. Mata Dalmau
Santa Maria, núm. 22 -- Sant Cugat del Vallès

Nicolau Villar Recio
Metge - Cirurgià
Santiago Rossinyol, 19 -- Sant Cugat del Vallès

BORSA I FINANCES

Cambra Oficial de Comerç i Navegació

LES REFORMES TRIBUTARIES

La Cambra de Comerç i Navegació d'aquesta ciutat ha enviat al ministre d'Hisenda i a la Comissió d'Hisenda de les Corts Constituents dos informes, un dels quals està dedicat a les reformes i gravàmens que afecten les Contribucions Industrials d'Utilitats, i l'altre a les modificacions i augments relatius als impostos de transports, alcohols, cervesa, gasolina i del timbre.

Fa notar la Cambra el desnivell que en l'actual moment econòmic i financier s'observa entre la situació delicada de la Hisenda i el profund marasme que gravita sobre les activitats productives del país, desequilibri que obliga a una detinguda consideració de les possibilitats d'agravació de les càrregues públiques i de llurs probables repercussions.

Amb referència a la contribució industrial considera del tot inadmissible un 25 per 100 de recàrrec per la imperfecció i manca d'equitat del tribut, i entén que l'esmentat gravamen sobrepassa el coficient d'elasticitat.

Recorda els nombrosos augments de què ha estat objecte el tribut en els anys anterior i en els posteriors de la guerra, sense que s'hagi modificat la seva arcaica estructura, i així mateix esmenta els recàrrecs municipals ordinaris i extraordinaris que passen al seu damunt a la nostra ciutat.

També sol·licita que s'aclareixin els afectes de l'augment, que, en el seu cas, s'estableixi pel que fa referència a l'aplicació del recàrrec substitutiu d'utilitats.

Acaba manifestant que si es porta a cap algun augment aquest ha d'ésser considerablement reduït respecte al tipus proposat, perquè així ho exigeix, no ja l'equitat i la situació difícil de les nostres activitats econòmiques, sinó la conveniència de no cegar les fonts del tribut, neutralitzant el rendiment dels establiments actuals, i esterilitzant les possibilitats de futures iniciatives.

Dedica la Cambra un estudi detingut a la tributació de les societats anònimes quant a la inclusió en la Contribució Industrial de les de capacitat inferior a 2.000,000 de pessetes, i raona extensament la necessitat que es respecti almanys el *statu quo* per a les societats fins avui constituïdes, i que, si s'estima, respecte a aquestes, que és absolutament indispensable aplicar alguna modificació o augment, podria, seguint el precedent establert quan s'augmentà a un milió el límit de 500.000 pessetes, concedir-los opció entre augmentar llur capital fins al límit de 2.000,000 o satisfer sobre la quota per utilitats un recàrrec equivalent al que, en el seu cas, s'estableixi sobre la Contribució Industrial.

També formula observacions respecte a la tributació d'empreses d'assegurances, estimant la Cambra que no és just l'augment del 100 per 100 que es proposa en els rams de vida, accidents marítims i de transports, i del 50 per 100 sobre tots els altres rams de l'assegurança en atenció a l'especial forma de tributació de les dites empreses que, a diferència de les altres, paguen llur quota mínima calculada sobre els ingressos bruts.

En l'informe sobre els altres impostos, després de formular les observacions i salvetats de caràcter generals abans referides, es deté a examinar les modificacions i augments que creu de més capital importància.

Respecte de l'impost de transports recorda el seu caràcter antieconòmic, i impugna especialment els augments de les partides relatives a les primeres matèries i als productes manufacturats.

Desaconsella també la Cambra l'augment del 100 per 100 sobre l'impost que grava la cervesa, especialment en el cas que se l'exclogui dels arbitris municipals.

Així mateix considera exagerat l'impost de 0'10 pessetes sobre la benzina, i, quant a l'augment del timbre, dedica un estudi detingut al que afecta als productes envasats per a deduir que no ha d'agreujar-se ni modificar la base de la tributació. Quant a l'aplicació d'un 5 per 100 sobre els articles sumptuaris fa notar el fracàs que representen sempre per l'escassetat de llur rendiment i el mal que ocasionen al treball de les indústries afectades per aquesta mena de tributs, que en altres ocasions i en altres països han hagut d'ésser suprimits per les pèrdues que ocasionaven sense compensació per al Fisc.

MOVIMENT BURSATIL

MERCAT LLIURE

En la sessió del matí no s'ha vist cap variant d'importància; s'ha fet un negoci regular i els canvis sostinguts.

A Borsa ha començat l'hora amb fermesa de canvis i poc a poc anaven millorant en cotització alguns valors, arribant els Nords a operar a 54'30 enters, però a mitja sessió s'ha notat un canvi d'orientació, i veiem fluixejar alguns títols: amb tot, la tanca d'avui és superior a la del dia anterior en la major prt dels valors.

Tanca fixada pel Mercat Lliure en la sessió de tarda d'avui:

Valors	Dia 23	Tanca anterior	Alça o baixa
Nords	53'90	53'85	+0'05
Alacants	37'—	36'90	+0'10
Explosius	126'50	121'—	+5'50
Colonial	52'75	50'85	+1'90
Felgueres	64'25	63'—	+1'25
Aigües.	158'75	154'75	+4'—
Tramvies	49'—	48'65	+0'35
Montserrat	24'—	24'—	——
Ford	212'—	209'—	+3'—
Petrolis	5'40	5'45	—0'05
Transversal	16'—	15'50	+0'50
M. Rif	65'50	64'15	+1'35
Asland	83'50	83'—	+0'50

La tanca anterior dels Asland és del dia 17, i del 19 la de les Felgueres.

BORSA AL COMPTAT

Bastant animada ha estat la sessió de Borsa d'avui; el negoci realitzat, però, no ha variat del que es ve fent aquests darrers dies, que és regular. Els canvis, en general, es mantenen ferms. Es nota que la confiança, poc a poc, va tornant, i el paper no es ven tan abundant com ara fa uns quants dies.

Els deutes de l'Estat, en general, queden sostinguts i més ferms els Interior, Exterior i Amortitzable 5 per 100, 1917, que milloren fins a un enter i mig, els Bons or Tresoreria, sèrie A, queden a 199 (+2'50). El negoci, però, no ha estat molt actiu.

Els Ajuntaments, amb nombre limitat d'operacions, queden sostinguts tots els tractats: milloren de més importància els 1917, 1918 i 1919, que tots cotitzen a 60 enters (+1), i Exposició, 1925, 92 (+2).

De les Diputacions, les Provincials úniques operades, repeteixen.

Les Cèdules Crèdit Local que varien més són les 5'50 per 100, 78'50 (+1'75) i Interprovincial 6 per 100, 85'75 (—2'25).

Les obligacions carrileres, amb negoci regular, queden en general millorades. Les Nords que varien més són les primera sèrie, 53 (+2'25); Prioritat, 54'75 (+1'75); Almansa 3 per 100, adherides, 52 (—1'50); Sant Joan 3 per 100, 55 (—1), i Alar, 71 (+1'50). De les Alacants, sèrie B, 60'75 (+1'50); E, 65 (+2); sèrie I, 80'75 (+1'50) i J, 65'50 (+4'50). Els Carrils de Catalunya 5 per 100 fan 38 (+2).

Les obligacions industrials queden, en general, sostingudes: la major part milloren lleugerament.

Les accions que queden més variades són les Tramvies ordinàries, 49'25 (+1); General d'Aigües, ordinàries, 158 (+4'50); Docks, 156'50 (—1); Carburs Metàl·lics, 154 (—2) i Ford, 211'50 (+1'50).

La lliura quedà a 45'05 (+0'15).

El dòlars, 12'05 (+0'01).

BORSES ESTRANGERES

La impressió general dels mercats estrangers és que es nota quelcom de passivitat. París es mostra un tant irregular: Suez, 14050 (—710): Rio Tinto, 1556 (+6): Filipines, 3005 (+5): Wagons llits, 104 (—1); Banca França, 13890 (+130). Aquest mercat, després de la crisi governamental, ha perdut la fermesa que mantenia en alguns dies.

Zuric presenta variacions sense gaire importància: Sevillana d'Electricitat, 159 (—11): Bons Chade, 51 (—2), i Chade, 1160 (+30). De Londres no es veu cap tendència marcada: en general, domina la passivitat. A Nova York, a l'obertura no es veu gran diferència de les cotitzacions de tanca del dilluns.

VALORS RENDA
ACCIONS TERMINI
CONSULTEU LES SEVES CARACTERISTIQUES, GARANTIES I PERSPECTIVES
L. Gomis Corredor de Canvi i Borsa Fontanella, 15

MERCAT LLIURE DE VALORS

Borsí matí:

Nord: 53'90, 54'05, 53'80: Alacant: 37'30, 37'20; Colonial: 51'25, 53'50, 52'75: Explosius: 123'25, 124'50, 123'65; Aigües: 155'25, 156, 155'75; Rif: 64'75, 65'00, 64'75; Ford: 210, 213, 212; Petrolets: 5'40; Transversal: 16'50.

Borsa tarda:

Nord: 54'00, 54'30, 53'85, 53'90; Alacant: 37'20, 37'30, 37'00; Colonial: 53'75, 52'50, 52'75; Explosius: 127, 126, 126'50; Rif: 65'75, 65'25, 65'50; Ford: 212; Tramvies: 49'50, 49'00; Montserrat: 24'00; Aigües: 157'25, 156'75, 158'75; Felgueres: 64'50, 64'25; Petrolets: 5'40; Asland: 84'00, 83'50; Transversal: 16'00.

DIVISES ESTRANGERES

Lliures: 45'05; Francs Suissos: 232'70; Dòlars: 12'05; Marcs: 308; Belgues: 180'60; Francs Francesos: 51'00; Lires: 67'45.

BORSA OFICIAL

Nord: 54'00, 53'80; Alacant: 37'25; Tramvies: 49'25, 49'50; Colonial: 53'25, 53'00; Gas E.: 91'00; Chade: 586; Chade D.: 115'80; Chade E.: 109'80; Aigües: 158; Filipines: 311; Explosius: 126, 126'50; Rif: 65, 65'50; Petrolets: 5'35; Ford: 212; Asland: 83'75.

OBLIGACIONS

Deutes de l'Estat

Interior 4 %	A	67'25
" "	B	67'25
" "	C	67'00
" "	D	66'50
" "	E	66'00*
" "	F	66'00*
" "	G H	66'00
Exterior 4 %	A	77'00
" "	B	76'75
" "	C	76'25*
" "	D	76'75
" "	E	76'00
" "	F	75'25*
" "	G H	76'50
Amortitz. 5 % 1920	A	88'75
" " "	B	88'65*
" " "	C	88'75
" " "	D	87'50*
" " "	E	87'50*
" " "	F	88'00*
Amortitz. 5 % 1917	A	81'50
" " "	B	81'25*
" " "	C	81'50
" " "	D	82'75*
" " "	E	82'50*
" " "	F	86'50*
Amortitz. 5 % 1927	A	77'00
" " "	B	76'75
" " "	C	77'00
" " "	D	76'15*
" " "	E	76'75
" " "	F	76'10*
(amb impostos)		
Amortitz. 5 % 1927	A	91'25
" " "	B	91'25
" " "	C	91'15
" " "	D	91'00
" " "	E	90'75*
" " "	F	90'90
Amortitz. 5 % 1929	A	91'25
" " "	B	90'25
" " "	C	90'25
(sense impostos)		
Amortitz. 3 % 1928	A	67'00
" " "	B	66'25
" " "	C	66'25
Amortitz. 4 % 1928	A	77'50
Bons a Tresoreria	A	169'00
Deute Ferroviari 5 %		86'25
" " 4 1/2 %		75'75*

Diversos

Port Barcelona 1905	97'00*
Melilla	102'50*
Sevilla	92'00*
Càdiz	97'00*
Marroc 5 %	83'50*
Banc Hipotecari 5 %	89'50*
" " 6 %	99'65
Caixa d'Emissions	74'00
" Crèdit Local 6 %	86'75
" " " 5 1/2 %	78'50
" " " interprov.	72'75
" " " 6 %	85'75
Cèdules Argentines	3'11
Bons Exposició Internac.	86'75*

Ajuntaments i Diputacions

Badalona	90'00*
Ajunt. Barcelona 1903	56'00*
" " 1906 B.	62'00
" " 1906 C.	60'50*
" " 1917 D.	60'00*
" " 1912 B.	50'00*
" " 1912 E.	50'00*
" " 1910 D.	49'00*
" " 1912 F.	55'00*
" " 1913 B.	60'00*
Ampliació B	60'00
" 1921 B	72'00
" 1925 Balmes	71'00*
" 1928 Port Franc	71'00
" 1922 6 % Exposi.	92'00
" 1928 5 % Exposi.	63'00
Eixampla 1907	88'00*
" 1927	81'50*
" 1913	71'00*
Bons Reforma	64'50*
Ajunt. València 6 %	72'00
" Sevilla Exposició.	83'00
" Màlaga	78'00
Diputacions velles	69'00*
Mancomunitat 1920	50'00*
C. Crèdit Communal	63'50*
Diputació Barcelona 6 %.	78'50*

Ferrocarrils i Tramvies

Nord 1.ª hipoteca 3 %	53'00
" 2.ª " "	49'00
" 3.ª	48'00*
" 4.ª sèrie	48'00*
" 5.ª hipoteca 3 %	49'00*
Pamplona	49'75
Prioritat	54'75
Lleida a Reus	54'00*
Astúries 1.ª	46'00*
" 2.ª	48'00
" 3.ª " "	46'50*
Segòvia 3 %	48'00*
Almansa 4 %	62'50*
" Adherits	52'00
Sant Joan 3 %	55'00
Alsàsua 4 1/2 %	63'50*
Osca 4 %	63'00
Nord 6 %	86'25*
Valencianes 5 1/2 %	83'00
Alacant 1.ª 3 %	48'50
" 2.ª 3 %	69'00*
" 3.ª 3 %	67'00*
M. S. A. A 5 %	62'50*
" B 1/2 %	60'75
" C 4 %	56'50
" D 4 %	59'35
" E 4 1/2 %	65'00
" F 5 %	69'50
" G 6 %	79'50*
" H 5 /2 %	72'00
" I 6 %	80'75
" J 5 %	65'50
Francès 2 1/2 %	55'00*
" 2 1/4 %	42'00*
Directes 2 1/4 %	46'50
Badajoz 5 %	69'00*
Orense primitiva	33'75*
" prioritat 3 %	48'00*
Andalús 1.ª fix 3 %	20'00
" 1.ª variable	10'50*
" 2.ª fix 3 %	19'35*
" 2.ª variable	10'50*
" 1907	17'00*
" Bobadilla 4 1/2.	21'50*
" 6 %	32'00
Groc fix	17'00*
" variable	6'00*
Gris fix	10'00*
" variable	6'00*
Secundària 4 %	31'00*
Manresa - Berga 5 %	29'50*
Sarrià a Barcelona 6 %	73'00*
F. C. Catalunya 5 %	38'00
" " 6 %	47'00
" Catalans vells	
" " nous	
Tànger a Fez 6 %	94'—
Cremallera 6 %	35'00*
Gran Metro 6 % 1922	69'00*
Transversal 6 %	27'15
C.ª de Tramvies 4 %	60'00*
" " 5 %	72'00*
Tramvies B. E. G. 4 %	87'00*
" " 5 %	96'00*
" St. Andreu 4 %	68'00*
" Barcelona 6 %.	86'00
" Sevilla 6 %.	93'00*
" Granada 6 %	79'50*

Aigües, Gas i Electricitat

Aigües Huelva	44'00*
" València	96'00*
" Barcelona 5 %	91'00*
" " 6 %	100'00
Barcelonesa E 4 %	87'00*
" " 5 %	88'50*
" " 6 %	96'00*
Catalana Gas E. 4 1/2	84'00
" " " 6 %	99'75
" Bons 6 %	96'50
Chade 6 %	104'75*
" Bons 6 %	115'00*
Energ. Elèct. Cat. 5 %	83'00*
" " " 6 %	92'00
" Bons 6 %	99'50
Forces Motrius 6 %	76'50*
" Bons 7 %	95'00*
Coop. Fluit Elèct. 6 %	55'50*
Gas Lebon 6 %	92'75*
Unió Elèct. Cat. 6 %	94'00
Elèct. Cinca 6 %	93'75*
Sevillana Elèct. 6 %	93'00*
Gral. Recs 6 %	86'50*
Recs Llevant 6 %	101'50*
" " Bons	94'00*

Indústries diverses

Fora Ardalusia 5 %	100'00*
Asland 5 %	83'00*
" 6 %	91'50*
" 7 %	93'50*
" hip. 6 %	94'00*
Colònia Güell 6 %	94'50*
Cons. i Pavim. 6 %	71'00*
Cros 6 %	102'00
Elèct. M. Ebre 6 %	75'50*
E. Ind. Aragó 6 %	74'50*
Carbus Metal 6 %	95'25*
Mines Rif 6 %	99'25*
Colorants Esp. 6 %	100'50*
Foment Obres 4 1/2 %	97'75*
" " 5 %	77'00*
" " 6 %	89'00*
Sucrera Espanyola 6 %	100'25*
Hullera Espanyola 6 %	88'00*
Maquinista T. M. 6 %	88'00
Potassa Sòria 7 %	4'50
National Pirelli 6 %	97'00*
Teneria Moderna 7 %	70'00*
Unió Cotonera 6 %	51'00*
" colliners 6 %	98'00*
" Vidriera 6 %	79'00*

Navilers i Companyies navals

E. Cons. Naval 6 %	94'50*
Transatlàntica 6 %	77'00*
" 6 %	87'50*
" 5 1/2 %	79'00*
Especial 6 %	86'00*
Transatl. Esp.ª 5 %	73'75
Naval Llevant 6 %	77'00*

ACCIONS

Banc d'Espanya	478'00*
Banc de Catalunya	6'00
Canal Ebre	45'00*
Petrolis	96'00*
Petrolets	5'50
Catalana Gas D	80'00*
" E	90'00
" F pref. 6 %	92'25
C.ª Transatlàntica O.	00'00*
" Transmediterrània	140'00
Espanya Industrial	139'00*
Hispano - Suïssa	151'00*
Ford	211'50
Hulleres	74'00
Indústries Agrícoles	245'00
Telefònica ordinària	102'75
" pref. 7 %	100'00
Funicular Montjuïc ord.	24'00
Grans Pendents M.-Núria	16'00*
Tramvies Barcelona ord.	40'25
" " 7 %.	73'00*
" " 6 %.	132'00
Cros	75'50

Borses estrangeres

	Londres	París
Londres		88'99
Nova York	34737	2543
Holanda	86025	102676
França	8898	
Bèlgica	240850	35375
Itàlia	6675	13910
Alemanya	1461	
Suïssa	1.77	496
Espanya	4306	19662
Dinamarca	1817	487
Suècia	1807	
Noruega	1844	473
Lisboa	0575	
Praga	12900	
Àustria	3100	
Argentina	3666	
Rio Janeiro	412	
Montevideo	3150	
Xile	3630	

ADVERTIMENT

Advertim a les persones a les quals interessi la publicació immediata de les notes que ens envien que els originals han de dirigir-se tots a la Redacció. Corts Catalanes, 596, principal, abans de les nou del vespre. Els que ens arribin més tard d'aquesta hora o vagin adreçats a la impremta del diari, Barberà, 11 i 13, no seran publicats fins al cap de quaranta-vuit hores.

MERCAT DE LLOTJA

Bastant animat va transcórrer el mercat d'ahir, i les transaccions, regulars.

BLATS. — De moment es fa difícil cap pronòstic, ja que l'oferiment segueix molt reduït i els preus més ferms. Amb tot, cal suposar que al ministeri corresponent tindran ja les declaracions jurades de les existències a la Península i davant d'això es podrà dictar alguna disposició que pugui millorar bastant aquest estat de coses. En parlarem amb més extensió, dintre de poc. Les operacions registrades foren aquestes:

Nava del Rey, a 52.
Fresno superior, a 52.
Peñafiel, a 52.
Villaquirán blanc, a 51.
Paredes de Nava, a 50'50.

MORESC. — Continua el preu ferm i cal suposar que seguirà així o més amunt, davant la fermesa d'origen.

ORDIS I CIVADES. — Per als ordis segueixen sense venedors, al preu existent de 47 pessetes Barcelona, i per a les civades, s'ha operat ja a 38'50 pessetes, Extremadura, tarifa curta.

Els restants articles, sense variació.

CEREALS

Aragó i Navarra	51 a 53
Castella superior	a 52
Castella corrent	51 a 51 1/2
Castella empedrats	a 50 1/2
Manxa	
Extrm. corrent	a 50 1/2
Extremadura crucher.	
Penedès i comarca	
Urgell	

(Preus en pessetes els 100 quilos, sense sac, damunt vagó origen)

MORESC, ORDI I CIVADA

Moresc Plata disponible	41 1/2 a 48
Moresc Plata a rebre.	....
Ordi Extrm.ª i Manxa	
Ordi Urgell comarca.	45 a 48 1/2
Civada Extremadura	45 a 45 1/2
Civada roja	44 " 44 1/2
Escaiola país a. c.	77 a 83
Escaiola estranger	

ARRÒS

Bomba	120 a 124
Bomba Calasparra	110 a 115
Selecte	60 a 61
Mallant	58 a 59
Benlloc O.	57 a 58
Trencat	46 a 48
Farina d'arròs	49 a 50

LLEGUMS

Faves estrang. a. p.	58 a 60
Faves Extrm. o And.	
Faves maonesas	
Faves Llobregat	
Favons Extr. o And.	58 a 60
Favons estrangers	58 a 60
Veces estranger	60 a 60 1/2
Veces Andalusia a. s.	60 a 60 1/2
Erps país	
Erps estrangers	46 a 47
Pedrerol	
Titus	
Guixes	55 a 57

MONGETES

Astúries a. e.	76 a 78
Gallegues	68 a 72
Castella tipus Barca.	124 a 1..
Urgell i comarca	90 a 95
València	90 a 92
Castella corrent	114 a 115
Mallorca	84 a 86
Frat	90 a 95
Llentilles s. procad.	60 a 100

CIGRONS

Saúc	155 a 200
Blancs ar. alf. 44/46	150 a 152
Blancs ar. alf. 48/50	135 a 137
Blancs ar. alf. 52/54	107 a 108
Blancs ar. alf. 58/60	85 a 87
Blancs ar. alf. de 60/62	85 a 95
Pelons	145 a 200
Mexicans s. tamany	140 a 200

(Preus en pessetes els 100 quilos, amb sac, damunt carro Barcelona)

FARINES

Força	95 a 105
Extra local	70 a 71
Corrent local	67 a 68
Extra blanca Castella	70 a 71
Blanca cort. Castella	66 a 67
Baixa	

(Preus en pessetes, sac de 100 quilos damunt carro Barcelona)

DESPULLES

Número 3	30 a 31
Número 4	29 a 30
Segones	26 1/2 a 27
Terceres	24 1/2 a 25
Quartes	23 1/2 a 24

(Preus en pessetes sac de 30 quilos, damunt carro Barcelona)

Menut (prima)	23 1/2 a 24
Segonet	23 a 23 1/2
Segó	16 a 16 1/2

(Preus en rals la quartera de 70 litres)

ALTRES GENERES

GARROFES

Negra Vinaròs	50 a 50 1/2
Negra Castelló	50 a 50 1/2
Negra Matalers	50 a 50 1/2
Roja	
Eivissa	44 a 44 1/2
Mallorca	44 a 44 1/2

(Preus en rals els 42 quilos, sense sac, damunt carro Barcelona)

Polpa remolatxa país	29 a 30
Turtó de coco	39 a 40
Farina de llinosa	36 a 37

(Preus en pessetes els 100 quilos, amb sac, damunt carro Barcelona)

Alfals primera	11 1/2 a 12
Alfals segona	11 a 11 1/2
Palla d'Urgell	3 1/2 a 4
Palla curta	4 1/2 a 5
Fulla d'olivera	

(Preus en pessetes els 40 quilos damunt carro Barcelona.)

OFERTES DIRECTES DE PROCEDENCIA

Ordi Aragó i Navarra	
Erps	
Ordi Urgell i comarca	45 1/2 a 46
Civada Manxa	
Civada Extremadura.	a 38 1/2
Titus i guixes	
...sos Màlaga s. c.	

(Preus en pessetes els 100 quilos, damunt vagó origen.)

ARRIBADES

Per M. S. A. - Vagons: 15 blat, 12 farina i 1 ordi.

Pel Nord. - Vagons: 17 blat, 8 farina i 2 ordi.

— Hem llegit la següent ordre del ministeri de la Governació, del dia 19 de febrer de 1932, publicada a la "Gaceta" del següent dia:

"Ilmo. Sr.:

A propuesta de la representación del Gobierno en el Banco de Crédito Local de España, y considerando este Ministerio del más alto interés público el robustecimiento del crédito de las Corporaciones municipales y provinciales, de repercusión indudable en el general de la Nación, se recuerda a los Ayuntamientos y Diputaciones el fiel cumplimiento de las obligaciones crediticias contraídas con anterioridad, sin perjuicio de la fiscalización de los actos que dieron lugar a la obligación en cada caso, pero debiendo abstenerse, interin no concurra causa legal bastante, de dejar suspenso su cumplimiento, bajo la responsabilidad de los que lo acordaren.

Los alcaldes y gobernadores civiles deberán cuidar del cumplimiento de lo que en esta orden se dispone.

Lo que digo a V. I. para los efectos consiguientes.

Madrid, 19 febrero de 1932.

CASARES QUIROGA

Sr. Director General de Administración Local."

El comerç exterior d'Espanya en 1931

Acaben de publicar-se les dades corresponents al comerç exterior d'Espanya del mes de desembre darrer. A continuació donem el total de les importacions i exportacions, i així mateix el saldo existent en cada mes:

	Impor.	Expor.	Dèficit o super.
Gener	100'0	104'1	+ 3'8
Febrer	134'3	91'7	—42'6
Març	119'2	95'7	—23'5
Abril	112'8	101'0	—11'8
Maig	109'1	97'5	—11'6
Juny	107'2	81'3	—25'9
Juliol	90'9	64'8	—26'1
Agost	77'3	54'5	—22'8
Setembre	72'1	63'7	— 8'4
Octubre	73'	76'4	+ 2'8
Novembre	80'5	69'8	—10'7
Desembre	99'6	89'0	—10'6
	1.177'5	990'1	

(en milions de pessetes or)

Com es veu, el dèficit és en l'any 1931, de 187'4 milions de pessetes or, o sigui, que les exportacions han estat el 84'1 per 100 de les importacions. En el darrer mes de desembre la diferència és gairebé la mateixa de la registrada en el mes anterior.

Comparant el percentatge que els valors de les importacions i exportacions, del juliol fins al desembre, respecte el mes de cada any que el considerem igual a 100, per als tres darrers anys trobem:

IMPORTACIONS

	1929 (valors unit.)	1930 (valors unit.)	1931 (valors declar.)
Gener	100	100	100
Juliol	97'8	110'0	90'0
Agost	91'4	90'2	70'0
Setembre	94'8	110'3	71'5
Octubre	94'6	102'9	72'9
Novembre	103'6	96'1	79'8
Desembre	125'2	112'9	79'7

EXPORTACIONS

	1929 (valors unit.)	1930 (valors unit.)	1931 (valors declar.)
Gener	100	100	100
Juliol	94'2	80'8	61'0
Agost	95'4	81'9	52'[illegible]
Setembre	87'7	100'5	60'[illegible]
Octubre	115'2	124'8	73'[illegible]
Novembre	134'1	105'0	66'[illegible]
Desembre	165'0	222'1	85'0

Considerant aquests percentatges la depressió es manifesta en el darrer mig any de 1931, en el comerç exterior, i fixant-nos en la xifra del darrer mes veiem que en l'any 1931 el valor d'exportació és inferior al dels anys anteriors amb relació a l'importació que es mantingué al nivell dels altres anys.

El moviment marítim

VAIXELLS ENTRATS

Vapor espanyol "Cabo Quilates", amb càrrega general i 8 passatgers, de Filadèlfia.

Vapor espanyol "Ciudad de Barcelona", amb càrrega general i 128 passatgers, de Palma.

Vapor espanyol "Sac 6", amb mineral, de Huelva.

Vapor espanyol "Cinco", amb carbó, de Gijón.

Vapor noruec "Cypria", amb càrrega general, de Marsella.

Vapor danès "Kjobenhavn", amb carbó, d'Edimburg.

Vapor suec "Nordia", amb carbó, de Cardiff.

VAIXELLS DESPATXATS

Vapor espanyol "Cabo Sacratif", amb càrrega general, cap a Pasajes.

Vapor espanyol "Ciudad de Barcelona", amb càrrega general, cap a Palma.

Vapor espanyol "Jaime B.", amb càrrega general cap a Cardif.

ANUNCIS MERCANTILS

CATALANA DE GAS I ELECTRICITAT, S. A.

Com sigui que el Consell d'Administració d'aquesta Societat ha acordat el repartiment d'un dividend a compte de l'exercici econòmic de 1931 a les accions ordinàries sèries D i E, es posa a coneixement dels senyors accionistes que el pagament del dit dividend s'efectuarà els dies 7 i 8 del mes de març vinent, de deu a dotze del matí, al domicili social (Avinguda del Portal de l'Àngel, número 22), corresponent a l'esmentat dividend el cupó número 24 de les accions al portador sèrie E. Transcorreguts els dits dies, s'efectuarà el pagament tots els dimarts, no festius, a les mateixes hores.

Els posseïdors d'accions al portador sèrie E. que no les tinguin dipositades a la Caixa social, caldrà que recullin a Secretaria factures impreses per a omplir-les abans de presentar els cupons al cobrament.

S'adverteix que en efectuar el pagament del dit dividend es deduirà el que correspongui a l'Estat per impostos.

Barcelona, 23 febrer de 1932.

DADES FACILITADES PER LA CASA JOAQUIM SITGES PADROSA

TANQUES

Mes	Preced.	D'avui	Alça	Baixa
Sucre Nova York				
Mr.	0.90	0.85		5
M.	0.98	0.93		5
Jl.	1.05	1.00		5
Cafè Nova York				
Mr.	6.29	6.29		
M.	6.19	6.20	1	
Jl.	6.19	6.19	6.18	1
Blat Liverpool				
Mr.	5.6 7/8	5.7 1-2	5/8	
M.	5.10	5.10 3-4	3-4	
Jl.	6.0 3-4	6.1 1-4	4-8	
Blat Xicago				
Mr.	57 3 4	57		3-4
M.	61 3/8	60 5/8		3-4
Jl.	62 3-4	62 1/8		5/8
Moresc Xicago				
Mr.	36 1/8	35 1-4		7/8
M.	40	39 1-4		3-4
Jl.	42 1-2	41 7/8		5/8
Sucre Londres				
Mr.	6.3 1-2	6.2 3-4		4-8
M.	6.4	6.3		1
J.	6.6	6.5 3-4		1-4
Jl.	6.6 1-2	6.6		1-2
A.	6.7 1-4	6.7		1-4
S.	6.9 1-4	6.8 3-4		1-2
O.	6.9 3-4	6.8 3-4		1
D.	6.10	6.9		1

METALLS: Londres

Coure comptat	36.10.0
" 3 mesos	36.17.6
Estany comptat	139.16.3
" 3 mesos	142.05.0
Plom comptat	14.07.6
" termini	14.06.3
" termini	13.15.0
Zinc comptat	14.02.6

DINERS SOBRE VALORS

Espanyols cotitzables, s'anticipen ràpidament. Interès legal, i per quantitat major a la pignoració corrent. Informaran: Crèdits i Finances, Ronda de Sant Pere, 37, pral., 2.ª - D'11 a 1 i de 5 a 7

CENTRE COTONER DE BARCELONA

LIVERPOOL	Disp.	G.	M.	M.	J.	O.	G.
Tanca anterior	5.91	5.73	5.60	5.59	5.61	5.65	5.71
Obertura			5.61	5.62	5.63	5.66	Nom.
Segon telegrama			5.60	5.59	5.61	5.65	5.70
Tanca			5.50	5.51	5.53	5.58	5.64
Alça							
Baixa			10	8	8	7	7

NOVA YORK	Disp.	G.	M.	M.	J.	O.	D.
Tanca anterior	7.05	7.74	6.92	7.13	7.29	7.52	7.68
Obertura			6.85	7.03	7.20	7.42	7.58
Segon telegrama			6.87	7.05	7.21	7.43	7.62
Tanca	6.96	7.62	6.79	6.99	7.14		7.51
Alça							
Baixa	9	12	13	14	15		17

NOVA ORLEANS	Disp.	G.	M.	M.	J.	O.	D.
Tanca anterior							
Obertura			6.90	7.07	7.23	7.45	
Segon telegrama							
Tanca	6.76	7.55	6.82	6.99	7.15	7.34	7.51
Alça							
Baixa	15	16	11	15	15	16	15

EGIPTE (Liverpool)	Upper Gener	Upper Gener	Sakellar Gener	Sakellar Gener
Tanca anterior	6.60	6.68	7.35	7.55
Obertura				
Segon telegrama				
Tanca	6.56	6.75	7.33	7.53
Alça		7		
Baixa	4		2	2

	Alexandria, Tanques del dia				Disponible en plaça		
	S.	N.	G.	G.	Good Middling (Standard Universal) Texas Nom.	Orleans Nom.	Any Port Nom.
Ashmouni	11.66	12.09	12.45		195	194	194
	D.	M.	J.		(Base tanca anterior)		
	14.92	14.68	14.98		Import del Comitè: 5'30 ptes.		

Arrib. als EE. UU. en un dia . . 8.173,000 B/s contra . 7,749,000 any anterior

Arrib. als EE. UU. des 1'1 agost . " " " "

Vendes a Liverpool . . . . " "

Transaccions 8.47 1-2

ELS ESPORTS

BOXA

Crònica de la setmana

UNA ALLIÇONADORA DESFETA DE JOSEP MICÓ. -- LA REUNIO D'AQUEST VESPRE A L'OLYMPIA. -- FLIX BOXARA AMB VITRIA EN MATCH NO VALID PER AL CAMPIONAT

La desfeta de Josep Micó a mans de l'ex-campió de França dels pesos lleugers, ocorreguda la setmana passada al Nuevo Mundo, assenyala un important esdeveniment tant en la carrera del simpàtic pes lleuger català com en la situació internacional de la Boxa catalana.

Teniem dret a creure abans d'aquest encontre que Micó, tant pel temps que fa que actua al nostre ring com pel nombre i categoria dels adversaris que havia batut, era més que una esperança per a la nostra boxa. Per més que ens oferí algun recel la seva encara extrema joventut, la seva manca d'experiència per no haver actuat mai fora de casa, ens pensàvem que Josep Micó era una realitat que podiem oferir en contrast i sense excessiva temença a allò més destacat que en la seva categoria de pes hi havia a l'estranger.

El contratemps que acaba d'experimentar, contratemps que hem, ell i nosaltres, de saber interpretar més que contratemps com a lliçó, ens obliga a fixar noves posicions.

En primer terme hem d'examinar el servada en ell per Josep Micó. Descombat de referència i la conducta obprés procurarem deduir les conseqüències pràctiques que de tot plegat es deriven.

Micó tingué per adversari un home preponderanmetn científic, dotat de tots els coneixements necessaris per tal de posar a prova el seu grau d'assabentament de la boxa. Comprenent-ho En Micó acceptà la lluita tal com el seu adversari la plantejava i, és el cas de dir-ho sense eufemismes, fracassà completament en el seu objectiu que, donats els termes del problema, no era altre que el de superar tècnicament el seu adversari. Vuillam li donà una lliçó que si no va degenerar en correcció fou el suficient severa per obligar-lo a considerar l'esdevenidor d'una manera radicalment diferent que a la vetlla del combat. A la tècnica del contrari Josep Micó va oposar una tècnica que va aparèixer des del primer moment com a quelcom inoperant per manca de recursos, per defecte de precisió i varietat. Amb el seu joc En Micó no arribà mai a adjudicar-se un round complet; solament en una fase excessivament curta va superar tècnicament el joc contrari; fou a mig combat quan esquivant l'esquerra de Vuillamy aconseguí, burlant el seu blocatge de dreta, colpir el flanc del francès amb visible eficàcia amb el seu puny esquerre. Però li mancà seguretat, confiança en els propis mitjans, per a orientar el seu joc en un sentit que li hauria obert segurament el camí de la victòria. I així el vam veure retrocedir constantment davant l'adversari i sense treure altre guany de la seva boxa que el momentani que li proporcionà la seva resolució de batre's, factor aquest que féu rares aparicions durant el combat, car, com ja hem dit, la intenció de Micó no fou altra que la de vèncer l'adversari en el joc, no pas en la lluita com tampoc en la ferma resolució que cal que faci tot pugilista que és superat tècnicament round darrera round, de vendre cara la victòria a l'adversari. Aquest determini no se'l va imposar mai categòricament el nostre compatriota, i si va imposar-se'l cal reconèixer que li mancà alè per portar-lo a terme. Quan en les darreres fases del combat En Micó amb l'ardor de neòfit eixí del seu recó decidit a barallar-se, ja era tard; va acomplir aleshores un esforç que, havent fracassat, li donà tal vegada una idea equivocada de les seves possibilitats i del que hauria estat el combat si hagués fornit aquest mateix esforç amb més oportunitat, en moment propici, quan encara el contrincant no podia tenir idea clara de la seva classe ni dels seus recursos. Cada recurs té un moment adequat per a la seva aplicació, i el que al final de la lluita va constituir un nou fracàs per a Micó, hauria pogut ésser, emprat en el moment oportú, l'inici d'un resultat diferent del que es va obtenir, match nul o victòria.

Micó es va equivocar completament en escollir la tàctica que calia emprar davant d'un antagonista de les característiques de Vuillamy. Tenem, però, que no fou sols equivocació el que el portà a la desfeta, sinó manca de coratge, aquella manca d'esperit combatiu, aquell voler anar a la segura que tantes vegades hem retret a Carles Flix i al mateix Micó i que ens crèiem que en el darrer esmentat s'havia corregit gairebé completament. Josep Gironès és l'home que en aquest aspecte han de tractar d'imitar tots els boxadors que pretenguin abastar la notorietat. No n'hi ha prou amb posseir qualitats físiques i de tècnica; cal ferse una moral de combatent; aquesta moral és l'únic que ens pot permetre vèncer els obstacles que a cop d'ull semblen insuperables.

Del que hem dit es desprèn clarament que, al nostre entendre, Micó devia haver fet un joc radicalment del que va fer. Que a la tècnica que ell no fou capaç de contrarestar deuria haver oposat la combativitat. ¡Què diferent hauria estat la lluita aleshores! Si la lluita ens presenta tal com la vàrem veure l'home que en sap més guanya round darrera round el que en sap menys, ens hauria presentat aleshores pel costat de Vuillamy el boxador poc eficaç en els seus cops, l'encaixador medioche, i pel costat de Micó el boxador jove ple d'ardor, eficacissim en el seu copi més resistent que l'adversari. Plantejada la lluita en aquests termes, el sol enunciat de la mateixa presenta unes perspectives per cert ben diferents. Ignorem, naturalment, el que hauria passat, però a tot el que es permetés criticar el nostre punt de vista li respondriem que l'obligació de tot boxador és atacar l'adversari en els seus punts flacs. Micó, que no fou mai castigat seriosament pels cops del contrari, hauria pogut, resignant-se per endavant a ésser més vegades colpit del que ho va ésser, assajar un joc més preponderantment eficaç que el que va practicar. No sabem si hauria reeixit o no d'aquesta manera—ho repetim—, però la impressió dominant després del combat fou que Vuillamy, obligat a haver d'encaixar el nombre de cops que va encaixar Micó, no hauria acabat la lluita.

Hi ha desfetes, ens deia un popular manager, moments després del combat que comentem, que alliçonen més que deu ictòries; i aquesta n'és una. Som del mateix parer. També estem convençuts que si el resultat fa estat sever l'esdevenidor de Micó no en patirà excesivament. Es tracta d'un home de classe que acabarà per imposar-se als millors si segueix practicant amb el mateix entusiasme i si donant a la recent desfetes les proporcions justes sap reaccionar completament i emmotllar la seva boxa a allò que indispensablement assenyala aquesta eloqüent lliçó de l'experiència.

* * *

Flix-Vitrià és el combat principal de la vetllada que per a aquest vespre han organitzat els empresaris de Barcelona Ring a l'Olympia. Hi ha expectació per veure'l, tant per la categoria dels adversaris com pels ajornaments de què ha estat objecte. Acararà dos homes un dels quals, Vitrià, vencent una aguda crisi de forma, ha aconseguit, si no brillar com antany, avançar amb passa segura fins a un lloc remarcable; i l'altre, Flix, que dues successives desfetes, la darrera de les quals li costà la pèrdua del títol de campió d'Europa dels galls, exigeixen una ràpida i exemplar reivindicació d'una classe actualment discutidíssima. Els dos adversaris s'han preparat amb cura per a aquest match que ha de decidir llur esdevenidor i el pronòstic respecte al probable resultat és molt compromès. Per la nostra part esperem una victòria de Carles Flix. Desafiem d'aquesta manera la superstició dita "xifra índia", o sigui "no hi pot haver dos sense tres", segons la qual Carles Flix, que ha experimentat dues successives desfetes, no pot experimentar més que una nova derrota en aquest tercer combat. Però ens fa l'efecte que la superioritat que tan clarament es demostrà en temps passats pel cantó de Carles Flix subsistirà aquest vespre per tal com el darrer en la seva real davallada resta encara alguns centímetres més amunt que Llorenç Vitrià.

Els pesos forts Lote i La Roe donaran la nota emocionant de la reunió en un deu rounds que molt serà que arribi a haver d'ésser fallat per punts.

Hi ha més a més al programa, com a match important, l'encontre Ros-Ponce de León. El darrer és el welter cubà que tan sorollosos èxits obtingué anys enrera a Barcelona, on boxà contra destacats boxadors de la seva categoria de pes, entre ells el belga Piet Hobin. Ens fa l'efecte que Ponce de León deu encaixar molt poc a hores d'ara i que Ros se'n sabrà desfer ràpidament. De totes maneres, si és cert el que ens diuen que Ponce conserva el "punch" d'antany, caldrà que Ros no badi si no vol que el contrincant el caci per mà, com se sol dir.

CRITIAS

T I R

VENÇ L'EQUIP BLAU PER 40 PUNTS

Una bona jornada per a l'esport del tir fou la de diumenge al camp de Montjuïc. Davant nombrosa concurrència s'efectuà el match internacional amb carrabina del 22, a 50 metres, sobre blanc internacional. Com sempre que es tracta d'una prova d'aquesta mena, en la qual entren en joc els especialitzats, es forma un gran ambient d'expectació i estímul.

A dos quarts de dotze començà el match, sota la direcció dels capitans senyors Daran i Florit, pels equips blau i vermell, respectivament. Actuà de jutge del camp el senyor L. Almarcha.

Els primers cartons que arribaren al jurat acusaven una lleugera superioritat dels blaus, que més tard es convertí en definitiva.

De l'equip vencedor, Bandera estigué immillorable, i Modolell mantingué amb fermesa un elevat promedi. De l'altre equip, Solà i Sales es mantingueren forts, si bé fallà en part la collaboració que s'esperava de la resta d'equipiers.

El resultat fou de 1396 punts de l'equip blau contra 1350 que en féu l'equip vermell.

La puntuació individual fou la següent:

Equip guanyador: Bandera, 294 punts; Modolell, 288; Camats, 278; Serdà, 271, i Pinyol, 265.

Equip vermell: Solà, 288; Sales, 282; Prevosti, 266; Barnadàs, 264, i Escolà, 256.

L'equip guanyador fou molt felicitat pel seu honrós triomf.

ATLETISME

I CAMPIONAT DE CATALUNYA DEBUTANTS CROSS COUNTRY

Ha estat ja escollit definitivament el circuit sobre el qual se celebrarà el I Campionat de Catalunya de Cros, el qual tindrà lloc el vinent dia 28.

El dit circuit està a l'entorn del camp de la Secció d'atletisme del Club Esportiu Júpiter, del carrer de Sant Joan de Malta, Poble Nou, essent tot ell completament pla i amb un terreny prop de la meitat bastant tou i l'altre entre dur i camí de carro.

La sortida serà donada a dos quarts en punt de deu del matí. La inscripció continua oberta al local de la Federació Catalana d'Atletisme (Doctor Dou, 10).

XVII CAMPIONAT D'ESPANYA DE CROSS-COUNTRY

Dintre pocs dies se celebrarà, per dissetena vegada, aquesta competició que desvetllà el màxim d'interès entre els esportius i especialment els "crossmens". El fet de celebrar-se a Guipúscoa, i precisament en els terrenys de Lasarte, els quals ja van servir en una altra ocasió per a aquesta competició, fa que sigui molt difícil dir-ne el futur guanyador, car els nostres representants es trobaran amb una diferència força remarcable en ço que ateny les característiques del recorregut. Amb tot, però, creiem que l'equip que representarà la Federació Catalana pot assolir, almenys, el primer lloc de la classificació social, renovant així el títol que ja detenta Catalunya avui dia.

La Federació Atlètica Guipuscoana, que és qui té cura de l'organització, ha tramès ja el reglament per a aquesta carrera, la qual es durà a terme el dia 28 d'aquest mes, amb sortida i arribada a l'hipòdrom de Lasarte i amb una distància de 12 quilòmetres. Així mateix ha tramès un croquis del que serà el circuit, el qual dels 12 quilòmetres en té 2'5 per carretera i els 9'5 restants repartits entre l'hipòdrom, prats i camps de golf.

Avui quedarà tancada la inscripció per a aquest Campionat, en la llista de la qual ja es troba l'equip català, i que malgrat la forta crisi econòmica que travessa la nostra Federació ha pogut esuperar-se gràcies a l'esforç que han realitzat els entusiastes dirigents de l'atletisme català.

Esperem poder donar la composició definitiva de l'equip que representarà Catalunya en aquest campionat de Cross, en la nostra edició de demà.

A V I A C I O

LINIA AERIA A ANDORRA

Dimarts passat, dia 16, tingué lloc la inauguració oficial dels viatges en aquesta línia aèria, la primera essencialment catalana que s'organitza a la nostra terra.

Al matí, un avió tripulat per En Canudes, director de la línia, efectuà el seu primer viatge, portant cinc passatgers: En Joaquim Ventalló i En Joaquim Pellicena, consellers del nostre Municipi; En Gabriel Montserrat, concessionari de la línia; el fotògraf Gaspar i En Llorenç Fornés.

A la tornada es quedà a la Seu d'Urgell el senyor Montserrat, ocupant la seva plaça Alfred Domènech.

Tots quedaren agradablement impressionats per les belleses del recorregut, amb la imponderable visió del Pireneu, tot ell cobert de neu, espectacle meravellós que fou albirat des de 300 metres per damunt del Cadí.

El trajecte passa, aproximadament, per damunt la muntanya de Montserrat, per Manresa, Cardona, prop de Solsona i el Cadí occidental.

De moment, la línia acaba a la Seu d'Urgell, i s'efectuarà un sol viatge a la setmana. Cada dimarts sortirà de l'Aeròdrom del Prat, a les onze del matí, i de l'Aeròdrom Nadal, de la Seu d'Urgell, a dos quarts de cinc de la tarda.

El recorregut es fa en una cinquanta minuts, aproximadament. Pels mitjans ordinaris s'empra un mínimum de set hores.

Els avions de l'Aeròdrom Canudes, que fan la línia, poden portar de quatre a sis passatgers, installats en confortable cabina tancada i ben proveïda de calefacció; en aquestes condicions el viatge resulta molt còmode i extremadament agradable.

Tots els catalans, i especialment els amants de l'alta muntanya, no han de deixar de contemplar la visió imponderable del Pireneu.

Interinament, les oficines de la línia són installades a les de l'Aeròdrom Canudes, Avinguda 14 d'Abril, 463, telèfon 76651, on es donaran tota mena de detalls que puguin interessar.

L'ACTIVITAT DE L'A. O. B.

El temps desfavorable que va fer diumenge no impedí que els socis de l'Aero Club Barcelona celebressin el concurs d'habilitat que havien organitzat, però la força del vent no va permetre als passatgers concursants precisar la punteria i obtenir bons resultats.

Els tres primers llocs de la classificació corresponen a

Eduard Balet, amb 17 punts;
Lluís Quatrecases, amb 5; i
Francesc Bofill, amb 3;

mentre els altres participants no arribaren a classificar-se.

Conduí l'aparell en el qual es feren els vols el pilot català Josep Laguna—que s'ha reintegrat a l'aviació civil després de tres anys de permanència a l'Aeronàutica Militar—, al qual les males condicions atmosfèriques donaren ocasió de demostrar la seva habilitat.

En la propera sèrie de vols gratuïts amb què l'A. O. B. obsequiarà els seus socis, es repetirà el concurs, que va interessar sincerament els participants i els espectadors.

F U T B O L

L'ACTA DEL PARTIT BARCELONA-ESPANYOL PROTESTADA PELS DOS CLUBS

L'acta del partit jugat diumenge entre el Barcelona i l'Espanyol, va ésser protestada pels dos clubs contendents.

Mentre l'Espanyol preté l'anullació del gol de penalty i la validesa d'un punt aconseguit a primer temps anullat per l'àrbitre, el Barcelona considera que abans del segon gol entrat per Soler hi va haver mans.

EL CAS PADRON, SOLUCIONAT

Després d'una llarga entrevista sostinguda entre un element canari que segons sembla és el que va gestionar la vinguda dels canaris a Barcelona i el jugador Padron, s'arribà a un acord amb l'esmentat jugador i encara en conferència tinguda amb el Sevilla, l'acord s'estengué fins a aquell Club el qual, sigui dit de passada, es veu que ha transigit un xic davant la crisi de davanters per la qual passa l'equip sevillà.

Així, doncs, la impressió és que Padron actuarà ja diumenge que ve en els rengles del Sevilla.

EL BARCELONA HA DE JUGAR DIUMENGE CONTRA L'ATHLETIC DE BILBAO DE LLIGA

Un dels partits corresponents a la primera divisió de la competició de Lliga que l'afició de Catalunya espera amb més interès és el que diumenge vinent han de jugar al camp de Les Corts els equips de l'Athlètic Club de Bilbao, actual líder d'aquesta competició junt amb el Madrid i el F. C. Barcelona.

Aquest partit té una importància bastant decisiva en la puntuació d'aquells tres Clubs, i per aquesta circumstància considerem que l'expectació creada al seu voltant és del tot justificada.

ESPORTS DE NEU

LES PISTES DEL TAGA

Dissabte i diumenge hem vist passar escamots d'excursionistes cap a Núria i cap a La Molina. Les muntanyes es veien pelades de neu, però la gent amunt. El Taga, que s'alça davant de Ribes del Fresser, 2.100 metres, i també les muntanyes de Campelles, totes elles rublertes de blancor (de tres pams per amunt), han passat desapercebudes. Aquestes obagues, si segueix la temperatura actual, són delicioses; aquest any, que no troben neu enlloc, veurien les famoses pistes del Taga, per la part de Pardines, allà on encara el diumenge vinent hi haurien uns esports insuperables i la neu de la millor que hi ha, però... als clubs no els interessa si no és el lloc predilecte de cada any. Comprenem que és un sacrifici pernoctar a Ribes dissabte a la nit, i a les vuit del matí ja ésser en aquella muntanya per passar-hi el diumenge fins a les quatre de la tarda.

Qualsevol societat esportiva podria delegar una persona per visitar-les amb la seguretat de quedar meravellat.

Si la continuació de la carretera de Pardines-Camprodon fos un fet ens podriem riure de les millors pistes de neu de tot el país. Feu una prova. — J. P.

H O C K E Y

CAMPIONAT DE CATALUNYA

Resultats dels partits del diumenge passat

Primers equips:
Polo - Penya Intrèpida, 1 a 0.
Vilanova - Barcelona, 1 a 2.
Junior - Gimnàstic, 1 a 2.

Segons equips:
Barcelona - Junior, x a x.

Aquest partit, que s'havia de jugar diumenge, no se celebrà, i el Junior ha cedit els punts al Barcelona.

Tercers equips:
Polo A - Penya Intrèpida, 2 a 0.
Barcelona A - Polo B, 0 a 3.
Junior A - Junior B, x a x.
Terrassa - Barcelona B, x a x.

Aquest darrer ha cedit els punts al Terrassa.

Carnet de l'excursionista

EL CENTRE EXCURSIONISTA DE TERRASSA

El divendres vinent, dia 26, a les deu del vespre, tindrà lloc, al Centre Excursionista de Terrassa, la darrera conferència del cicle que, amb èxit esclatant, ha vingut descabdellant-se setmanalment, des del novembre passat, la qual anirà a càrrec de l'illustrat advocat i reputat novellista En Joan Santamaria, soci honorari d'aquest Centre, el qual dissertarà sobre l'interessantíssim tema "Visions de Mallorca".

L'esperada peroració del senyor Santamaria serà illustrada amb la projecció d'escollits diapositius de l'esmentada illa.

Així mateix podem informar els nostres lectors que durant els mesos de març i abril el Centre Excursionista de Terrassa celebrarà un curset d'Història de Catalunya, a descabdellar en cinc lliçons, les quals seran explicades pel senyor Rovira i Virgili, historiador màxim de la nostra pàtria, qui, gentilment, ha volgut honorar la primera entitat excursionista terrassenca, accedint al prec que, en aquest sentit, li varen fer els dirigents d'aquell Centre.

UNIÓ EXCURSIONISTA DE BARCELONA-CENTRE

Aquesta entitat prega a tots els excursionistes que s'han interessat per l'excusió en autocar que organitza per al dia 13 de març a Rupit i santuaris de Far i de la Salut que passin tan aviat com puguin pel local social (carrer dels Comtes de Barcelona, 6, segon) per a formalitzar llur inscripció, i en el mateix acte els serà lliurat el tiquet amb el número del seient que els correspongui.

Les inscripcions poden efectuar-se també a la U. E. B. Sans (carrer de Galileu, 40).

CONFERÈNCIA AJORNADA

La conferència d'En F. Pujol i Algueró, sobre "Una excursió a Mallorca", anunciada per a avui, queda ajornada per a dimecres vinent, dia 2 de març, a un quart d'onze de la nit, a l'estatge social de l'entitat organitzadora, Avinguda Prat de la Riba, 2, entresol.

L'acte serà públic.

CONFERÈNCIA A L'ATENEU ENCICLOPÈDIC

Amb el títol "Un campament més a Sant Maurici", es donarà demà, dijous, a les deu de la nit, una conversa amb projeccions a la sala d'actes de l'Ateneu, carrer del Carme, 30, que serà la ressenya de les passades vacances estiuenques dels socis de la Secció d'excursions al Pireneu.

L'acte serà públic.

N A T A C I O

CLUB DE NATACIO BARCELONA

A la nota agradívola que donàvem dies passats, referent a l'augment de platja, amb què s'ha vist afavorit darrerament el Club de Natació Barcelona, podem afegir que gràcies als continuats llevanteigs que s'han vingut succeint, la impressió no pot ésser més falaguera pel pervindre d'aquesta entitat declarada d'utilitat pública, pel gran culte que dedica a la cultura física.

Si recordem el desenvolupament que va tenir el Club degà de la natació en els seus primers anys d'existència, podem dir que tenint platja ja no li falta res. Aleshores la posseïa magnífica, ço que li permeté la celebració de concursos de gimnàstica i d'atletisme complet, amb el més falaguer dels èxits. Sortosament sembla que podran fer solemne aparició aquests actes.

La platja que com a joia més preuada havia tingut la dissort de veure desaparèixer el Club de Natació Barcelona, torna precisament dintre l'any que aquesta entitat es prepara a commemorar solemnement el vint-i-cinquè aniversari de la seva fundació.

Entre els socis, s'ha vist amb gran satisfacció, la construcció que es ve fent de nous grans vestidors amb la novetat de posseir departaments individuals per la roba, que junt amb els serveis de piscina i de dutxes amb llur escalfament de l'aigua, les sessions de gimnàs a migdia i al vespre, frontons i seccions complementàries d'altres activitats esportives completen abastament l'alta finalitat social del C. N. Barcelona.

El seu Consell directiu, corresponent a les consultes que ve rebent de la gran munió de joves que frisen per nodrir les seves fileres, es complau en recordar-los que únicament per tot el present mes de febrer, regiran les especials i avantatjoses condicions establertes per tal de poder correspondre a la deferència que ve rebent aquests dies.

CONCURS FEMENI "MARTINI & ROSSI"

La Comissió de natació del C. N. Barcelona, agraint el valuós donatiu de la firma comercial "Vermouth Martini & Rossi", de 4 magnífiques Copes, que ha destinat al Concurs Femení, que tots els anys ve celebrant, té ultimats tots els treballs de reglamentació i organització d'aquesta manifestació que començarà el diumenge dia 6 de març.

Després de la brillant actuació de les nostres gentils nedadores en els passats festivals amb "Les Mouettes", de París, aquest concurs adquireix especial preponderància.

Es dividirà en quatre grups, que independentment l'un de l'altre correran tres vegades i una "scrach" i dues baix handicap, tres en carreres diferents, ço que donarà un total de nou participacions per nedadora.

EL CINEMA

MOLT AVIAT, ESTRENA AL
SALÓ CATALUNYA
del film en espanyol
Carne de Cabaret
per RAMON PEREDA
i LUPITA TOVAR

NOTES OFICIOSES

UNA ENTREVISTA INTERESSANT

Dues ànimes amb un sol pensament, és una frase que molt bé podria aplicar-se als principals collaboradors de la bellíssima pellícula "Ana María", que és a punt d'estrenar-se en aquesta ciutat, i els protagonistes de la qual són Janet Gaynor i Charles Farrell, la renomenada i simpàtica "parella ideal".

Fa uns quants mesos Win Sheehan, el vice-president i director general de Fox Films, es trobà als estudis de Movietone City amb el director Henry King, que acabava de rodar la pellícula "Lightnin", amb Will Hogers.

—Heu decidit quina pellícula voleu fer ara? — li preguntà Mr. Sheehan.

—Sí—li contestà el director—. Tinc pensades diverses novelles, però m'agradaria filmar sobretot aquesta obra de Zangwill, titulada "Ana María". Faria una pellícula magnífica per a la parella Gaynor-Farrell.

Mr. Sheehan se'l quedà mirant fixament.

—Veig que heu estat parlant amb Janet Gaynor—va dir després d'una curta pausa.

—De cap manera — contestà King—. Ni tan sols conec a Janet Gaynor.

DEMÀ al CAPITOL
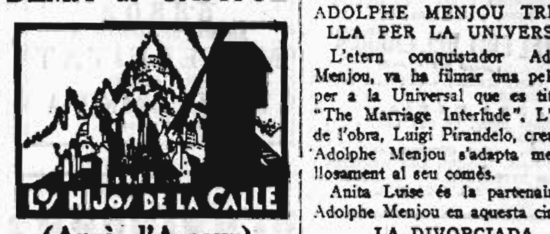

(Après l'Amour)

—Doncs és estrany — digué Sheehan—. L'altre dia va ésser a l'oficina a propòsit de la seva propera pellícula i està boja per filmar "Ana María". Sembla que la trama li ha agradat molt, per la qual cosa podeu fer preparatius per tal de començar a filmar-la, i així que estigueu llest començarem a rodar-la.

I el resultat d'aquesta entrevista és la realització de la més bella pellícula que s'ha portat a la pantalla d'aquesta admirable parella.

Janet i Charlie han realitzat una vegada més una pellícula que ha d'agradar a tothom, tan deliciosa com totes llurs anteriors creacions i tan digna d'elogi com "El séptimo cielo", "El ángel de la calle", "Estrellas dichosas", etc., etc.

"MI PADRE ES UN FRESCO"

Adolf Menjou, l'ídol de la pantalla internacional, ha elegit l'obra més popular del teatre francès per a portar-la a la pantalla sonora. "Mi padre es un fresco" està inspirada en la producció teatral de Leopold Marchand, i ha estat curosament posada en escena per Jean de Limur.

Amb l'as Adolf Menjou collaboren en la interpretació Roger Tréville, Redgie, Marnay, Volbert, la gentil Alice Coce, Carton i altres dives de l'escena parisenca.

L'acció alegre i amb interessants situacions, constitueix una prova del que pot obtenir-se amb un actor popular en un argument frívol molt adequat per als salons del centre i, en general, per al públic amant de les cintes que diverteixen i entretenen.

Pathé Natan ha editat la cinta, i Almira és l'encarregada de la seva distribució.

Augurem un bon acolliment quan la cinta s'estreni.

ADOLPHE MENJOU TREBALLA PER LA UNIVERSAL

L'etern conquistador Adolphe Menjou, va ha filmar una pellícula per a la Universal que es titularà "The Marriage Interlude". L'autor de l'obra, Luigi Pirandelo, creu que Adolphe Menjou s'adapta meravellosament al seu comès.

Anita Luise és la partenaire de Adolphe Menjou en aquesta cinta.

LA DIVORCIADA

Norma Shearer torna a nosaltres aquesta vegada en una producció considerada com la més perfecta a totes les que ha realitzat fins ara aquesta delicada artista. Ens referim a "La divorciada", en la qual es planteja i es resol d'una manera original l'equívoca situació de la dona divorciada.

Un repartiment integrat per Norma Shearer, Chester Morris, Conrad Nagel i Robert Montgomery, sota la direcció d'un director de la categoria de Robert Z. Leonard, i basat en un interessant argument d'Ursula Parrot, han servit per crear un film pel qual la Metro Goldwyn Mayer pot apuntar-se un dels seus més legítims èxits.

UNA NOVA PELLICULA DE LA UNIVERSAL

La Universal ha contractat per interpretar una nova pellícula titulada "Ambición", els artistes Rose Hobart, Charles Bickford i Pat O'Brien. La direcció d'aquesta pellícula és a càrrec de Russell Mack.

No podem publicar les notes pregades que no vinguin escrites en català i amb un timbre o signatura coneguda

MAURICE CHEVALIER
bat els seus propis rècords
—— al

la pellícula que necessiteu per a sentir-vos intensament feliç

ESPECTACLES

TEATRES

TEATRE NOVETATS
Gran Companyia lírica
LLUIS CALVO

Tarda, a dos quarts de cinc
Butaques des de 2 ptes.
LA GRANVIA
MOLINOS DE VIENTO
per En Vendrell
LA CANCION DEL OLVIDO
per Pau Hertogs
Nit, a les 10: "Penya Joventut"
LOS INVASORES
pel popular Miras, i
LOS CLAVELES
per En Vendrell
Demà, tarda, popular
Matinée de moda
LOS FRESCALES
DOÑA FRANCISQUITA
pel gran divo Vendrell
Nit: Tertúlia Barcelonina
Comiat del divo Joan Rosich
amb l'obra
DOÑA FRANCISQUITA
Dissabte: Debut de la gran tiple cantant MATILDE VAZQUEZ i de l'AS de la pantalla i notabilíssim actor PEPE ROMEU
Es despatxa a Comptaduria

Gran Teatre del Liceu

Demà, dijous, a les 9'15: 30 de propietat i 2.a d'abonament a la 3.a sèrie de l'òpera en 4 actes, del Mtre. Bizet, CARMEN pels celebrats artistes Maria Valverde, Maria Espinalt, Amadeu Famadas i Ramon Cortines.
Dissabte: Gil Ugonotti, per l'eminentíssim HIPOLIT LAZARO. Es despatxa a comptaduria.
Dijous, 3 de març, el més gran esdeveniment teatral de l'any. Estrena del drama líric en 3 actes, de l'eminent i malaurat compositor Josep Maria Usandizaga, LA LLAMA. Decorat del llorejat pintor escenògraf Oleguer i Junyent.

TEATRE CATALA ROMEA

Avui, dimecres, a les cinc, tarda popular. Butaques a dues pessetes.
EL CRIT DEL CARRER
Edició de Vesprí
A un quart d'onze: L'èxit més gran de la temporada
ANNA MARIA
de Bartomeu Soler, un nou valor en el teatre català.
Sorollós triomf d'interpretació
Demà, tarda, infantil: LES AVENTURES D'EN TITELLETA i LA RATETA QUE ESCOMBRAVA L'ESCALETA.

TEATRE BARCELONA
COMPANYIA DE COMEDIA
ANTONIO VICO

Avui, dimecres, tarda, a un quart de sis. La comèdia en tres actes, adaptada per Carles Batlle,
SI YO QUISIERA...
Nit, a un quart d'onze. La comèdia en tres actes, de Carles Arniches,
VIVIR DE ILUSIONES
Demà, dijous, tarda: Mi tía Ramona. Nit: Vivir de ilusiones.

TEATRE GOYA
Telèfon 13946
TEATRE D'ART DE MOSCOU
Avui, nit, a les 10. Demà, tarda, a les 5'30: "EL CASAMIENTO", història alegre i inversemblant de GOGOL. Programes en espanyol. Explicacions abans de cada acte.

TEATRE COMIC
Gran Companyia de Revistes i Vodevils
Primer actor i director: ARTUR LLEDO
Vedettes: Laura Pinillos i Sara Fenor
Un altre primer actor: "Castrito"
Avui, dimecres, nit, a les 10, 1: Se necesita una mecanógrafa... fea, 2: El colossal èxit de la grandiosa revista LAS LEANDRAS, amb el seu popularíssim xotis Pichi i presentant-hi part el formidable ballarí excèntric HARRY WILLS. Demà, tarda, Se necesita una mecanógrafa... fea, Las Leandras i Harry Wills.

TEATRE NOU
Companyia de Grans Espectacles de PEPE VIÑAS
Avui, dimecres, tarda, 4'30. Butaca 2 ptes. General 0'50. PAGANINI. Nit, a les 10: Funció a honor de ROBERTO REY, amb assistència de ROSETA MOREÑA, Miss Catalunya-Espanya, senyoreta TERESETA DANIEL, i prenent-hi part ENRIQUETA SERRANO. 1: EL PAIS DE LOS TONTOS. 2: ROBERTO REY i ENRIQUETA SERRANO. 3: EL SOBRE VERDE.

TEATRE NOVETATS
Demà, nit
TERTULIA BARCELONINA
Durant els entreactes es renovarà l'abonament a l'Administració del Teatre

TEATRE POLIORAMA
Companyia de comèdies còmiques
CASIMIRO ORTAS
Avui, dimecres, tarda:
EL TIO 14
Nit: Estrena de la joguina de Muñoz Seca i Pérez Fernández
LA OCA

TEATRE NOVETATS
Avui, nit
PENYA JOVENTUT
Als entreactes renovació de l'abonament a l'Administració del teatre.

CINEMES

COLISEUM
Avui, tarda, contínua de 4 a 8. Nit 10: Revista Paramount - Después que te fuiste (dibuixos) i EL TENIENTE SEDUCTOR, per Maurice Chevalier

Cine Principal Palace
Aparell Western Electric
Avui, sessió contínua des de les 4
Revista Paramount (en espanyol)
Si algún día das tu corazón (sonora), per Lilian Harvey
LA PURA VERDAD
parlada en espanyol, per Manuel Russell i Enriqueta Serrano.
Aviat: Anny Chofer, per Anny Ondra

58802
persones han admirat ja
MATERNITAT
Avui i cada dia
CINEMA GRAN VIA
(edició sonora)

urquinaona
Avui, tarda, de 4 a 8 (repetint-se el programa). Nit 10: Revista
CHIQUE
de Pierre Colombier, i
TERNURA
(dialogada en francès)
segons la cèlebre obra d'Henry Bataille. Aviat: Sensacional esdeveniment. Actuació personal del divo tenor Tino Folgar

CINEMA PARIS
Tarda 4'30. Nit 9'45
Adolphe Menjou en
Mi padre es un fresco
LA PURA VERDAD (en espanyol)

SALONS CINAES

TIVOLI
4 tarda i 10 nit: "Cheri-Bibi", en espanyol. Noticiari, Còmica i Dibuixos.
FEMINA
4 tarda i 10 nit: "París beguin", Jane Marnac. Noticiari i Dibuixos.
KURSAAL
4 tarda i 10 nit: "El cantor desconocido". Noticiari. Cultural i Dibuixos.
CAPITOL
4 tarda i 10 nit: "La isla peligrosa". Noticiari, Còmica i Dibuixos.
CATALUNYA
4 tarda i 10 nit: "Eran 13", en espanyol. Còmica. Noticiari i Alfombra Fox.
LIDO CINEMA
4 tarda i 10 nit: "Anna Christie", "Libertad". Cultural.
PATHE PALACE
Contínua 4'30 tarda: "Los húsares de la reina", "Siempre alerta", "Esposas en huelga".
EXCELSIOR
Contínua 4'30 tarda: "La dulzura de amar", "Jugar con fuego". Noticiari. Dibuixos i Còmica.
MIRIA
4 tarda i 9'30 nit: "Mujer X", en espanyol. "Piernas vencedoras". Dibuixos.
GRAN TEATRE COMTAL
Contínua 3'45 tarda. Mujer X", "Sed de cariño". Noticiari. Dibuix i Còmica.
MONUMENTAL CINEMA
Contínua 3'45 tarda: "El desfile de la risa", "Ingagi". Noticiari. Dibuixos i Viatges.
IRIS PARK
Contínua 3'45 tarda: "El tiburón", "Ingagi". Noticiari. Còmica i Dibuixos.
ROYAL
Contínua 3'45 tarda: "La Arlesiana", "Luces del Broadway". Noticiari. Dibuixos i Còmica.
WALKYRIA
Contínua 4 tarda: "La Arlesiana". "Quién disparó?". Noticiari. Dibuixos.
BOHEMIA
Contínua 4 tarda: "Pecadora una vez", "El camello negro", "Hombres casados" i Noticiari.
DIANA
Contínua 3'45 tarda: "Pecadora una vez", "El camello negro", "Jugador de golf". Noticiari i Dibuixos.
ARGENTINA I PEDRO
Contínua 3'45 tarda: "El árbitro de la elegancia", "Brazos vacíos". "De punto en blanco" i Còmica.

Fantasio
Avui, tarda, de 4 a 8 sessió contínua. Nit, a les 10
Noticiari Fox
Por una mujer (dibuixos)
Gran èxit de la superproducció russa
El camino de la vida
Imatges vives de la Rússia d'avui

ESPORTS

PIANOS lloguer, des de 8 pessetes al mes. - C. BIEGER BRUC, 78

BOXA OLYMPIA
Extraordinària vetllada a favor de la Societat de Beneficència Cubana, patrocinada pel Consolat de Cuba
Avui, dimecres, a un quart d'onze
5 GRANS COMBATS, 5
en deu rounds
LEVE ... LA ROE
PESOS FORTS
PONCE DE LEON, el cavaller del ring — FRANCESC ROS, challenger al Campionat d'Espanya
VITRIA, la meravella — FLIX, campió d'Espanya
Entrada general 3 ptes.

FRONTO NOVETATS
Avui, dimecres, tarda, a les 4'15: ECHEVERRIA-EGOZCUE i contra URANGA-CELAYA. Nit, a les 10'15: GABRIEL I-BERRONDO II contra IRIGOYEN I-GOMEZ. Detalls per cartells.

DIVERSOS

SALO DORE DE LA GRANJA ROYAL
Dissabte, 27 febrer
BAL MI-CAREME
Amb sorteigs i obsequis
Tiquet 12 ptes., comprès i buffet

---- FABRICA DE
CERAMICA
Articles de construcció
Rajoles de València
CASIMIR VICENTS
Despatx: Tallers, 72
Telèfon núm. 15644
BARCELONA

DINER A L'ACTE
per autos sense retirar
OPERACIONS RAPIDES
E. FUSET, Consell de Cent, 243, pral. 1.a (tocant a Muntaner)

SOLER I TORRA GMANS

BITLLETS

Francesos: 51 per 100.
Anglesos: 45'05 pessetes.
Italians: 67'45 per 100.
Belgues: 36'10 per 100.
Suïssos: 252'70 per 100.
Portuguesos, 0'40 pessetes.
Alemanya (Reichsmark): 3'05 ptes.
Austria (xilling): 1'55 ptes.
Txecoslovàquia: 38'50 per 100.
Holandesos: 5'25 pessetes.
Suècia: 2'50 pessetes.
Noruega: 2'50 pessetes.
Dinamarca: 2'45 pessetes.
Romania, 7'15 per 100.
Bulgària: 7 per 100.
Turquia, 5'28 pessetes.
Estats Units: 12'95 pessetes.
Canadà: 11'00 pessetes.
Argentins: 3 pessetes.
Uruguais: 4'50 pessetes.
Xilens, 1 pesseta.
Brasilers, 0'60 pessetes.
Bolivians, 2'05 pessetes.
Colombians: 8 pessetes.
Peruans, 29'90 pessetes.
Paraguais, 0'10 pessetes.
Venezuela, 1'30 pessetes.
Japonesos, 3'50 pessetes.
Argelins: 50'75 per 100.
Egipte: 4'80 pessetes.
Filipines: 5'30 pessetes.
Hongria: 1'50 pessetes.

OR

Alfons: 245 per 100.
Unces: 245 per 100.
4 i 2 duros. 245 per 100.
1 duro: 12'25 pessetes.
Isabel: 246 per 100.
Francs: 244 per 100.
Lliures: 61'75 pessetes.
Dòlars: 12'70 pessetes.
Cubà: 12'40 pessetes.
Mexicà nou: 245 per 100.
Venezuela: 244 per 100.
Marcs: 301'35 per 100.

PORTEU DINS LA BOCA
sempre que volgueu fugir dels perils del Fret, de la Humitat, de la Pols i dels Microbis; quant us molestin els Estornuts, o Tingueu carraspera o Opressió de pit; Quan us sentiu REFREDATS,
UNA PASTILLA VALDA
quins vapors balsamics i antiseptics us fortificaran i cuirassaran la GOLA, els BRONQUIS i els PULMONS
NENS, ADULTS, VELLS
pera EVITAR, pera CUIDAR
LES MALALTIES DE LES VIES RESPIRATORIES
TINGUEU SEMPRE A MA
PASTILLES VALDA
però sobre tot no useu mai sinó
LES VERITABLES
que son solsament les qu'es venen en CAIXES i portan a la tapa el nom
VALDA

LA PASTA PER A AFAITAR NIX

ha estat elaborada pensant no sols en que ha de suavitzar el pèl per a fer-lo tallable sense gran esforç, sinó pensant també en què curi l'epidermis de tota irritació, grans, rojors, etc.

La Pasta NIX és, doncs, un factor preciós per a l'operació d'afaitar-se i al mateix temps un producte d'higiene per a la pell

Usant la Pasta NIX s'eviten tots els perills de contagi, no sols per la naturalesa de la Pasta en si, sinó també per que s'eliminen sabons, brotxes, vasos i tota mena d'objectes porta-microbis.

Usant la Pasta NIX simplificarà l'operació d'afaitar-se, hi emplearà tres o quatre minuts, no sentirà després cap irritació ni molèstia a la pell i, si la tenia abans d'afaitar-se, li desapareixerà, perquè, cal no oblidar-ho, LA "PASTA NIX" ES, ABANS DE TOT, UN PRODUCTE PER A L'EPIDERMIS.

DEMANI-HO EN DROGUERIES, PERFUMERIES, ETC., AL PREU DE 2'50 PESSETES TUB.

COMPRA DE MOBLES I ALTRES OBJECTES
Hotel Segur
Claris, 8 - Telèfon 21525

PIANOS DE LLOGUER
Diferents preus. - Carme, 8, 1.er

PLETS, CAUSES,
fallides, suspensió pagaments. Molló, advocat. Cons. econòm. Passeig de Gràcia, 99, 2.n

PETITS ANUNCIS CLASSIFICATS

DIVERSOS

MALALTIES DE LA PELL
Vies urinàries. - Defectes sexuals. - 606. - Anàlisis de sang. — POLICLINICA Farré Pijoan. - Rambla de Canaletes, n.º 11, 1. (escala de la Sastreria).

VENDES

UNA CASA A OCATA
carrer cèntric, comptat o a terminis. Escriure: "La Publicitat", n.º 4.274.

COMPAÑIA TRASMEDITERRANEA

Madrid: Passeig de la Castellana, 14. - Barcelona: Via Laietana, 2
Serveis regulars de vapors comercials i correus entre la Península, Balears, Nord d'Àfrica, Canàries, Guinea Espanyola
LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA-CADIZ-CANARIES
Sortides setmanals els dissabtes, a les 19 hores. Efectuaran els serveis les modernes motonaus
"CIUDAD DE SEVILLA" i "CIUDAD DE CADIZ"
Línia comercial amb escales en tots els ports de la Mediterrània, Nord d'Àfrica i Canàries. — Sortides quinzenals els dijous
LINIA RAPIDA DE GRAN LUXE BARCELONA-PALMA DE MALLORCA
Sortides tots els dies (llevat els diumenges) de Barcelona i Palma, a les 21 hores per les modernes motonaus
"CIUDAD DE BARCELONA" i "CIUDAD DE PALMA"
Serveis regulars entre Tarragona, València, Alacant i Palma de Mallorca, i entre Barcelona i Mahó
LINIA RAPIDA REGULAR ENTRE ESPANYA I TERRITORIS DE GUINEA ESPANYOLA (Fernando Poo)
Sortides el dia 15 de cada mes amb escales a València, Alacant, Cartagena, Cadis, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Rio de Oro, Monròvia, Santa Isabel (Fernando Poo), Bata, Kogo i Rio Benito, pels vapors
"TEIDE" i "LEGAZPI"
LINIA RAPIDA REGULAR ENTRE BARCELONA I VALENCIA
Sortides de Barcelona els dilluns i dijous, a les 20 hores.
Sortides de València els dimecres i dissabtes a les 19 hores.
Servei prestat per la motonau
"CIUDAD DE VALENCIA"
Primera: 32'50 Ptes. Segona: 21'50 Ptes. Tercera: 10'00 Ptes.
Servei ràpid setmanal Mediterrània - Cantàbrica
Amb escales en tots els ports. Sortides tots els dimarts
LINIA REGULAR ENTRE BARCELONA, ALACANT, ORAN, MELILLA, CEUTA,
MALAGA I VICEVERSA
Sortides de Barcelona tots els diumenges, a les 8 hores.
Servei comercial entre la Península, Nord d'Àfrica i Canàries, amb escales a tots els ports de la Mediterrània
Sortides quinzenals
SERVEIS DIARIS ENTRE MALAGA I MELILLA
DELEGACIO DE LA COMPANYIA A TOTS ELS PORTS

Lámpara Berger

ABSORBEIX MALES OLORS I ELS FUMS DE TABACS
100 models, del més luxós al més senzill: 20 perfums diferents, des del Xipré al de Saba de Pi. - Models des des de 13 pessetes en amunt

LES MES ALTES RECOMPENSES
ROMA 1911 GRAN PREMI
PARIS 1912 DIPLOMA D'HONOR
PARIS 1925 DIPLOMA D'HONOR
GRENOBLE 1925 GRAN PREMI

Gràcies al seu CON DE NEGRE DE PLATI posat en estat d'INCANDESCENCIA, neutralitza i consumeix les impureses de l'aire; és un aparell d'alt valor higiènic i antisèptic, que fa agradable i sa el rebedor, saló o habitació.
DISTRIBUCIO D'OPUSCLES IL·LUSTRATS. - DEMOSTRACIO I VENDA ALS
Grans Magatzems EL SIGLO (baixos)
Com. Anon. Vicente Ferrer, Plaça Catalunya, 2. - Perfumeria Viladrosa (J. Oller), Passeig de Gràcia, n.º 75.
Per a informes i tramesa gratuïta de fascicles il·lustrats, dirigiu-vos als dipositaris generals: JIMENEZ SALINAS i C.a, Saguès, 2 i 4. - BARCELONA

Vies urinàries i totes llurs greus complicacions de l'aparell GENITO-URINARI, com són: Cistitis, prostatitis, gota matinal o militar, orquitis, etc., de l'home; metritis, vaginitis, anexitis, etc., de la dona; s'obté un ràpid i eficaç resultat amb l'ús dels SELLOS OSSAM; llurs propietats antisèptiques i microbicides es comuniquen a la sang i orina, notant-se els seus efectes a les primeres preses: calmen els dolors produïts per la micció, l'orina es manté asèptica i els gonococus són destruïts, fins que s'obté amb el seu ús un veritable i complet guariment. De venda: Doctor Andreu: Segalà, Rambla de les Flors, 14; Farmàcia "La Cruz"; Farmàcia Tarrés, carrer del Carme, 84; Centre d'Específics, Pelayo, 56.

EROTYL
Específic de l'
ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA)
(MANCA DE VIGOR SEXUAL)
De la eyaculació prematura (pèrdues seminals): de la Feblesa y molt eficaç per a combatre la NEURASTENIA, en totes les seves manifestacions.
Es el més potent estimulant de l'activitat cerebro-espino-médulo-genital. Sinèrgic i homo-estimulant de les glàndules intersticials. Produeix ... vigilandular, completament inofensiu. Mai perjudica, ni lesiona cap orgue, ni el funcionament dels mateixos.
No conté, ni estricnina, ni fosfur, ni cantàrides, ni cap altre medicament excitant.
PRODUCTE MAGNE E INSUSTITUIBLE PER A RECOBRAR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL. PROSPECTES GRATIS
Laboratoris Farmacològics del Dr W. Dulrem
Alt de Sant Pere, 50 - BARCELONA - Telèfon 18631
Preu: 21'75 ptes.

COMPANYIA TRANSATLANTICA

Serveis del mes de març de 1932

LINIA DE LA CANTABRICA A CUBA - MEXIC

El vapor HABANA sortirà, si no hi ha variació, de Bilbao i Santander el 22 de març, de Gijón el 23 i de Coruña el 24, cap a l'Havana i Veracruz. A la tornada farà escala a Nova York.
Pròxima sortida el 22 d'abril.

LINIA DE LA MEDITERRANIA AL BRASIL - PLATA

El vapor ARGENTINA sortirà de Barcelona el 5 de març, d'Almeria i Màlaga el 6 i de Càdiz el 8, cap a Santa Cruz de Tenerife, Rio de Janeiro, Montevideo i Buenos Aires.
Pròxima sortida el 5 d'abril.

LINIA DE LA MEDITERRANIA A NOVA YORK - CUBA

El vapor MARQUES DE COMILLAS sortirà de Barcelona i Tarragona el 7 de març, de València el 8, d'Alacant el 9, de Màlaga el 10, de Càdiz el 12 i de Vigo el 14, cap a Nova York, Santiago de Cuba i Havana.
Pròxima sortida el 7 d'abril.

LINIA DE LA MEDITERRANIA A PUERTO RICO - VENEZUELA COLOMBIA

El vapor MAGALLANES sortirà de Barcelona el 25 de març, de València el 26, de Màlaga el 27 i de Càdiz el 29, cap a Las Palmas, San Juan de Puerto Rico, La Guayra, Puerto Cabello, Curaçao, Puerto Colombia i Cristóbal. A la tornada farà escala a Santo Domingo.
Pròxima sortida el 25 d'abril.

Servei tipus Grand Hotel. — T. S. F. — Radiotelefonia. — Capella. — Orquestra, &
Les comoditats i tracte que gaudeix el passatge es mantenen a l'altura tradicional de la Companyia.
També té establerta aquesta Companyia una xarxa de serveis combinats per als principals ports del món servits per línies regulars.
Per a informes a les Oficines de la Companyia PLAÇA DE MEDINACELI, 8.-BARCELONA al seu Consignatari, A. RIPOL, Via Laietana, 2.

Casa de Caritat de Barcelona
SERVEI PUBLIC DE POMPES FUNEBRES
DIRECCIO I OFICINES: EDIFICI DE LA CASA DE CARITAT, carrer de Torres Amat, núm. 8
Telèfons: 16524 - 16525 - 16526

SUBCENTRALS: Carrer del Clot, núm. 71. Telèfon 50461
Carrer de la Creu Coberta, número 91. Telèfon 33761
SUCURSALS: Carrer de Sant Andreu, 221. Telèfon 51051
Plaça del Centre (Sans), número 4. Telèfon 33471
Passeig del Triomf, número 17 ... Telèfon 52012
Carrer de Sarrià, número 72 ... ... Telèfon 73632
BADALONA: Carrer Reial, número 110. Telèfon 87 B.
Carrer Fermín Galán (St. Adrià), 26. Telèfon 248
HOSPITALET: Central: Laureà Miró, 60. Telèfon 33 H.
Sucursals: Pi i Margall, núm. 90. Telèfon 31226
Progrés (Coll Blanc), 58. Telèfon 31227
STA. COLOMA DE GRAMANET, Anselm Clavé, núm. 13

100 KILOS DE BANANAS FRESCAS (PLATANOS) SON NECESARIOS PARA PRODUCIR **8** KILOS DE HARINA DE BANANA (HARINA DE PLATANOS) JUZGAD DEL PODER RECONSTITUYENTE DEL EXQUISITO DESAYUNO **BANANIA**